

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: architektura krajobrazu

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Szkoła Główna
Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Data przeprowadzenia wizytacji: 12-13 grudnia 2024 r.

Warszawa, 2024

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	17
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	30
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	44
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	48
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	52
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	55
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	59
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	64
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	67

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. inż. Bożena Skołod, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Inż. Jerzy Uścińowicz, ekspert PKA
2. prof. dr hab. Inż. Tomasz Kozłowski, członek PKA
3. arch. Krystyna Piecuch, ekspert ds. pracodawców
4. Bartosz Wiszniewski, ekspert ds. studenckich
5. mgr Agnieszka Kozera, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku architektura krajobrazu prowadzonym na Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2024/2025. Wizytacja została zrealizowana zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej przeprowadzanej stacjonarnie z wykorzystaniem narzędzi komunikowania się na odległość.

PKA po raz trzeci oceniała jakość kształcenia na wizytowanym kierunku. Poprzednia ocena programowa odbyła się w roku akademickim 2018/2019 i zakończyła wydaniem oceny pozytywnej (uchwała nr 642/2019 z dnia 5 września 2019 r.).

Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego PKA z raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni. Zespół odbył także spotkania organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji.

Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z kierownictwem Uczelni. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania ze studentami, z przedstawicielami Samorządu Studenckiego i studenckiego ruchu naukowego, nauczycielami akademickimi prowadzącymi kształcenie na ocenianym kierunku, z osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości kształcenia, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, publiczny dostęp do informacji oraz z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. Ponadto dokonano przeglądu wybranych prac dyplomowych i etapowych, przeprowadzono hospitage zajęć oraz dokonano przeglądu bazy dydaktycznej, wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizytacji dokonano oceny stopnia spełnienia kryteriów, sformułowano uwagi, o których przewodniczący zespołu oraz eksperci poinformowali władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	architektura krajobrazu	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka 51% architektura i urbanistyka 25% rolnictwo i ogrodnictwo 14% sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki 10%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	7 semestrów 211 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	220 godzin/ 8 pkt ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	inżynier	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	250	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	2541	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	108	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	120	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów	68	-

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MEiN z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2022 poz. 2202).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru		
-------------------------------------	--	--

Nazwa kierunku studiów	architektura krajobrazu	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka 54% architektura i urbanistyka 46%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	3 semestry 92 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	projektowanie krajobrazu sztuka ogrodu i krajobrazu urządzanie i pielęgnowanie krajobrazu	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister inżynier	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	67	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	959	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	50	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	56	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	56	-

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MEiN z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2022 poz. 2202).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Jednostką odpowiedzialną za organizację kształcenia na kierunku architektura krajobrazu jest Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska (WBiŚ), z jego dwoma instytutami: Instytutem Inżynierii Lądowej oraz Instytutem Inżynierii Środowiska. Kierunek ten realizowany jest na tym Wydziale od 2019 r., choć tradycja nauczania architektury krajobrazu w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie ma swoje początki sięgające lat 20. XX w. Wiąże się bowiem z powstaniem studiów na Wydziale Ogrodniczym, na mocy Rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 września 1923r. Jest więc to tradycja niemal 100-letnia.

Kształcenie na kierunku architektura krajobrazu wpisuje się z interdyscyplinarną koncepcją edukacyjną Uczelni. Jest ona zgodna z jej misją i strategią rozwoju. Misją Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (SGGW) jest jej służebna działalność zorientowana na rozwój „intelektualny, społeczny i gospodarczy społeczności polskiej i międzynarodowej, ze szczególnym uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich, gospodarki żywnościowej i szeroko rozumianego środowiska przyrodniczego”. W misji tej Uczelnia stawia sobie za cel „prowadzenie na najwyższym poziomie badań naukowych i kształcenia oraz działalności wdrożeniowej, przyczyniających się do zrównoważonego rozwoju i minimalizowania negatywnych skutków przyszłych zdarzeń, w tym zmian klimatycznych”. Uczelnia uznaje, że podstawą tożsamości i sukcesów Uczelni są wartości takie, jak: „profesjonalizm, dbałość o jakość, pracowitość oraz innowacyjność”. Tożsamość ta oraz wysokie aspiracje Uczelni wyrażone w wizji przyszłości, koncentrują Uczelnię się na rozwoju pięciu obszarów funkcjonowania: „badaniach naukowych, kształceniu, współpracy międzynarodowej, transferze wiedzy do gospodarki oraz wzmacnianiu pozycji ekonomicznej, łącznie z dbałością o sprawną administrację i nowoczesną infrastrukturę”.

Główne przesłania ideowe misji i postawione wyżej cele Uczelnia stara się implementować do procesu edukacyjnego. Czyni to poprzez wszelkie formy aktywności, w szczególności we wcieleniu idei „Kampusu 2030”, która wiąże się – w pojęciu Uczelni – z wdrożeniem specyficznego modelu edukacyjnego, zgodnego z idą zrównoważonego rozwoju, współpracy z otoczeniem, preferowaniem modelu gospodarki obiegu zamkniętego i tzw. „smart city”. Wiąże się to z istotnymi, współczesnymi wyzwaniami wynikającymi z potrzeb zapewnienia zrównoważonego rozwoju w warunkach globalnej gospodarki rynkowej, poddawanej różnym nagłym fluktuacjom cywilizacyjnym i zagrożeniom środowiskowym, pandemicznym, wojennym, etc. oraz społeczno-gospodarczych konsekwencji z nich wynikających.

Oceniany kierunek wpisuje się także w interdyscyplinarną koncepcję rozwoju przygotowując studentów do tworzenia, zrównoważonych w ich służebności, funkcjonalnych i estetycznych przestrzeni na obszarach miejskich i wiejskich, łącząc zarazem w tych działaniach treści kształcenia z dziedzin nauk inżynieryjno-technicznych, rolniczych i sztuki. Odpowiada on w ten sposób na współczesne, interdyscyplinarnie potrzeby i wyzwania środowiskowe: architektoniczne, urbanistyczne, planistyczne, ruralistyczne, krajobrazowe, ekologii i gospodarki przestrzennej.

Wizytowany kierunek uwzględnia sformułowaną przez Uczelnię politykę i cele jakości kształcenia, które zawarte zostały w Uchwale Senatu nr 67-2019/2020. Jakość kształcenia monitoruje i weryfikuje Wydziałowy System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia, którego działalność reguluje Uchwała Senatu nr 67-2019/2020.

Wysokie aspiracje edukacyjne oraz koncepcja kształcenia na kierunku architektura krajobrazu, nawiązując do przyjętej misji i strategii rozwoju Uczelni i Jednostki, przekładają się wprost na orientację programową kierunku oraz bezpośrednio na treść programu studiów, w którym podejmowana jest problematyka ideowo w nich ujmowana, zwłaszcza aspekcie potrzeb zapewnienia zrównoważonego rozwoju oraz przeciwdziałania współczesnym problemom środowiskowym, zwłaszcza zmian klimatycznych i degradacji przyrody.

Specyfiką nauczania w SGGW, wynikającą ze statusu i charakteru Uczelni, a także ze specjalizacji naukowo-badawczych i praktycznych pracowników, jest wyraźna koincydencja inżyniersko-technicznych, przyrodniczych z artystycznymi podstawami kształtowania kształcenia. Do uwarunkowań wstępnych, poprzedzających zawsze edukację studentów na kierunku architektury krajobrazu, są stale utrzymywane kryteria kwalifikacyjne, stawiane kandydatom na te studia. Niezmiennym kryterium jest wykazanie adekwatnych, wysokich predyspozycji artystycznych tych kandydatów, co jest potwierdzane koniecznością zdania egzaminu wstępnego z rysunku odręcznego. Predyspozycje te są nieodłącznym elementem twórczości praktycznej architekta krajobrazu i wiążą się ściśle z realizowaną przez niego później praktyką projektową.

Na I stopniu kształcenia – w sensie kwalifikacji ogólnej – nauczanie koncentruje się wokół obiektów architektury krajobrazu, zasad i metod ich projektowania oraz pielęgnowania ekosystemu. Na II stopniu kształcenia zakres przedmiotowy rozszerza się i obejmuje także krajobraz miasta i obszarów wiejskich, obszary objęte ochroną przyrody i krajobrazów kulturowych. W koncepcji tej, na II stopniu kształcenia, poprzez problemowe profilowanie nauczania, realizowane jest nauczanie specjalnościowe, w którym występuje kompetencyjne, zorientowanie na: urządzenie i pielęgnowanie krajobrazu; sztukę ogrodu i krajobrazu oraz projektowanie krajobrazu. Koncepcja na obu tych stopniach kształcenia jest spójna pod względem podejmowanych treści. Jest też oryginalna w zakresie założonych celów, którym mają one służyć.

Koncepcja kształcenia w sposób bezpośrednio przekłada się też na poziom wymagań kompetencyjnych absolwentów tego kierunku. Warto nadmienić, że kształcenie oparte na promowaniu wiedzy i nabywaniu umiejętności pozwala absolwentom kierunku – w ich przyszłej pracy architekta krajobrazu – na wdrażanie podstawowych tzw. Celów Zrównoważonego Rozwoju oraz realizacji założeń innych, ważnych strategii proekologicznych, służących m.in. przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym (globalnemu ociepleniu) czy też inicjatyw prospołecznych.

Priorytetowym celem kształcenia na kierunku architektura krajobrazu jest osiągnięcie wysokiego poziomu wykształcenia absolwentów oraz zapewnienie kompetentnie wykształconych kadr architektów przygotowanych do gospodarczego, społecznego i intelektualnego rozwoju kraju. Cele kształcenia realizowane są zwłaszcza w przygotowaniu absolwentów do realizacji ich aspiracji zawodowych, w pełnieniu ich misji społecznej i przygotowaniu do ustawicznego kształcenia.

Absolwent studiów I stopnia jest przygotowany do wykonywania zawodu architekta krajobrazu poprzez osiągnięcie adekwatnych efektów uczenia się z zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, orientujących go przed wszystkim na zrozumienie roli architekta krajobrazu w kształtowaniu godnych warunków życia ludzi w miastach i na wsi, świadomych ich odpowiedzialności za ochronę wartości przyrodniczych i kulturowych krajobrazu. Posiada niezbędną wiedzę z dziedziny nauk inżyniersko-technicznych, nauk rolniczych i sztuki oraz umiejętności jej wykorzystywania w

pracy zawodowej. W sferze obiektów architektury krajobrazu posiadać on winien umiejętności wykonywania inwentaryzacji i ocen szaty roślinnej, wykonywania projektów zagospodarowania terenu, wraz z obiektami zabytkowymi, budowy i pielęgnowania oraz kierowania i nadzoru nad robotami realizacyjnymi i pielęgnacyjnymi w środowisku przyrodniczym i kulturowym.

Absolwent studiów II stopnia jest natomiast przygotowany do pracy przy sporządzaniu projektów zagospodarowania terenu i pielęgnacji obiektów architektury krajobrazu oraz projektów urbanistycznych i ruralistycznych. Dzięki tym kompetencjom może podejmować pracę w jednostkach administracji rządowej i samorządowej, jednostkach opracowujących strategie, studia i projekty planów zagospodarowania przestrzennego, podejmować pracę w zarządach parków narodowych i krajobrazowych, instytucjach naukowo-badawczych i ośrodkach badawczo-rozwojowych, a także instytucjach poradnictwa i upowszechnienia wiedzy z zakresu ochrony i kształtowania krajobrazu. Absolwent ten jest także przygotowany do kontynuowania kształcenia w szkole doktorskiej.

Koncepcja i cele kształcenia sformułowane na ocenianym kierunku mieszczą się w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Wiodącą dyscypliną naukową na obu stopniach kształcenia jest inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów. Na pierwszym stopniu kształcenia stanowi to 51% procentowego udziału liczby punktów (107,61 pkt. ECTS) w ogólnej liczbie punktów ECTS, wymaganej do ukończenia studiów na kierunku. Na drugim stopniu kształcenia stanowi to odpowiednio 54% (49,28 pkt. ECTS). Dla pozostałych dyscyplin analogiczne wskaźniki są następujące: dla dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka – na I stopniu kształcenia udział wynosi 25% (52,75 pkt. ECTS), zaś na II stopniu kształcenia udział ten wynosi 46% tj. 42,32 pkt. ECTS); dla dyscypliny naukowej rolnictwo i ogrodnictwo – na I stopniu kształcenia udział ten wynosi 14% (29,54 pkt. ECTS) oraz dla dyscypliny naukowej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki – na I stopniu kształcenia udział ten wynosi 10% (21,10 pkt. ECTS).

Warto zauważyć, że w przypadku II stopnia kształcenia dyscyplina naukowa inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka nie stanowi już tak wyraźnej dominacji nad dyscypliną naukową architektura i urbanistyka. Różnica tego udziału wynosi już zaledwie 8%. Przy dużej interdyscyplinarności tej ostatniej daje się to odpowiednio wypełnić treścią programową, lecz wymaga to odpowiedniego wzmocnienia kadry z tej dyscypliny, która w swoim udziale kompetencyjnym takiego zrównoważenia z dyscypliną wiodącą niestety nie stanowi, jak wskazuje na to program. A jest to szansa na to, aby rozwijać treści związane zwłaszcza z ochroną i konserwacją zabytków architektury i urbanistyki (zwłaszcza drewnianej, zbudowanej w środowiskach lokalnych), która powiązana jest ściśle z architekturą krajobrazu kulturowo-przyrodniczego, zwłaszcza środowisk wiejskich. Wypełniłoby to też lepiej misję naczelną SGGW w jej służebnej działalności, zorientowanej na zrównoważony rozwój gospodarstw wiejskich w środowisku przyrodniczym. W silnie forsowanej obecnie na świecie polityce globalizacyjnej następuje bowiem atrofia zasobów architektury drewnianej, wymagającej natychmiastowej ochrony. Do spełnienia tej misji ochronnej potrzebne jest jednak wzmocnienie kadry reprezentującej dyscyplinę naukową architektura i urbanistyka.

Należy przy tym nadmienić, że koncepcja kształcenia uwzględnia możliwość aktywnego udziału studentów w prowadzonych badaniach naukowych i różnych inicjatywach projektowych i eksperymentalnych w zakresie architektury krajobrazu. Uznając powszechnie funkcjonujący pogląd, genetycznie związanych z architekturą środowisk naukowych, że architektura i urbanistyka oraz spokrewniona z nią architektura krajobrazu czy gospodarka przestrzenna stanowią kierunki o statusie praktycznym (co Uczelnia uznała wprowadzając równoważność treści na II stopniu studiów w proporcji 54% / 46%) – w których teoria i praktyka pozostawać powinny w równowadze w zakresie

sformułowanych treści kształcenia – ukierunkowanie kształcenia w tym zakresie jest bardzo celowe i produktywne w procesie edukacji inżynierskiej. W ramach tych badań i prac projektowych studenci angażowani są zarówno jako ich współuczestnicy, jak i niekiedy także równoprawni partnerzy, czego dowodem są wyszczególnione w Raporcie Samooceny współautorskie publikacje w postaci artykułów, wygłoszone referaty konferencyjne, a zwłaszcza projekty architektury krajobrazu (np. Programy Funkcjonalno-Użytkowe). Dzięki temu, oprócz podnoszenia poziomu swoich kwalifikacji, osiągają też oni za tę działalność nagrody i wyróżnienia oraz różne gratyfikacje finansowe. Istotną wartością jest przy tym znacząca liczba zajęć praktycznych w instytucjach poza Uczelnią, realizowanych na podstawie podpisanych umów, nie tylko w ramach praktyk ujętych w programach studiów, ale także w ramach zajęć z innych przedmiotów i inicjatyw fakultatywnych oraz konkursów. Na te zajęcia i inicjatywy zapraszani są praktycy. Pomimo pandemii Covid-19, dzięki komunikacji zdalnej, Uczelnia utrzymała kluczowe zajęcia praktyczne, również w zakresie zajęć prowadzonych przez nauczycieli z zagranicy, w ramach programów visiting professor oraz Erasmus+. Zajęcia tego trybu kształcenia dobrze uzupełnia oferta realizacji zajęć w ramach programu Erasmus+, realizowanych na podstawie umów z partnerami zagranicznymi. Jest to również potwierdzenie dbałości Uczelni do rozwijania badawczych i praktycznych kompetencji w komunikowaniu się w językach obcych, a także kompetencji społecznych, niezbędnych do prowadzenia działalności naukowo-badawczej. Jest to też najlepsze potwierdzenie służebności nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, gdy sposoby komunikacji bezpośredniej nie są możliwe do zastosowania.

Koncepcja i cele kształcenia związane są też z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową – badawczą i projektową – w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Kontynuują one długoletnią tradycję teoretycznych badań środowiskowych i praktycznych działań eksperymentalnych. Są one zorientowane na eksplikowanie problemów współczesnego świata oraz potrzeb społecznych i środowiskowych związanych z projektowaniem architektury krajobrazu, w różnych środowiskach kulturowo-przyrodniczych i różnych też skalach ich rozpatrywania. Choć jest to problematyka interdyscyplinarna, związana z działaniami człowieka w różnych środowiskach w ramach budownictwa, architektury krajobrazu, rolnictwa i przemysłu, to nadrzędnym celem wszystkich tych badań jest problemowe zorientowanie tej działalności na ochronie środowiska przyrodniczego i utrzymaniu go w stanie równowagi, z zachowaniem możliwości jego „samoregeneracji i samooczyszczania”, zarówno w środowisku nieurbanizowanym, wiejskim, jak i w środowisku miejskim, poddanym procesom silnej urbanizacji. W działaniach tych wykorzystywane są zarówno klasyczne studia krajobrazu kulturowego, jak i nowoczesne techniki i metody badawcze, z modelowaniem procesów środowiskowych włącznie.

Z realizowaną koncepcją kształcenia i jej specyfiką, w związku z ww. wyzwaniami globalnymi ludzkości oraz lokalnymi potrzebami regionu, wiąże się problematyka podejmowanych projektów badawczych, kształtowanie dorobku naukowego oraz działalności projektowej. Badania związane są z zagadnieniami dotyczącymi współczesnych problemów teoretycznych i praktycznych kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego życia człowieka. Cechą charakterystyczną tych badań jest przy tym duża różnorodność tematyczna i problemowa podejmowanych zagadnień. Odpowiadają one na współczesne wyzwania ludzkości, jakimi są: zrównoważony rozwój, wyczerpywanie zasobów naturalnych Ziemi, ochrona różnorodności biologicznej, jakość krajobrazu kulturowo-przyrodniczego, jakość życia (w tym mieszkalnictwa) i jakość użyteczności przestrzeni publicznych (w tym przestrzeni rekreacji), adaptacja krajobrazów (zwłaszcza miejskich) do nowych uwarunkowań gospodarczo-

społecznych, zmian klimatycznych, przeciwdziałaniu suszy, zatrzymywania wody w ziemi oraz rewitalizacja zasobów kulturowych i przyrodniczych, w tym ochrona i konserwacja zabytków i ich zespołów oraz ochrona krajobrazu kulturowo-przyrodniczego. Rozwijane są przy tym adekwatnie kierunki badań, do których odnoszą się sformułowane w programie ocenianego kierunku efekty kształcenia, takie jak: teoria i metodyka projektowania architektury krajobrazu, teoria i historia sztuki ogrodowej, sztuka ogrodu i krajobrazu, metodyka kształtowania terenów wypoczynkowych oraz zielono-błękitnej infrastruktury, nauczanie zasad i metod prowadzenia ocen i waloryzacji krajobrazu, teoria projektowania środowiskowego, zasady ochrony i kształtowania krajobrazów obszarów wiejskich, funkcjonowanie i ochrona szaty roślinnej, funkcjonowanie i ochrona drzewostanów miejskich, zasady projektowania krajobrazu kulturowego i przyrodniczego miasta oraz przestrzeni publicznych i przestrzeni życia codziennego etc.

Warto przy tym podkreślić wagę podejmowanych przez nauczycieli akademickich tematów badawczo-projektowych z architektury krajobrazu, mających swoje odzwierciedlenie w edukacji, zarówno poprzez treści w niej eksplikowane, jak też poprzez udział w niej studentów. Wszelkie próby takich aktywności zasługują na wsparcie, zarówno, gdy prowadzą do wprowadzenia nowych rozwiązań metodycznych kształcenia oraz do poszerzenia i pogłębienia zakresu problemowego tego kształcenia, jak i gdy przyczyniają się wprost do zachowania zabytkowych i powstania nowych kreacji architektury w krajobrazie kulturowo-przyrodniczym. Gdy studenci, pod kierunkiem nauczycieli, realizują konkretne zlecenia projektowe, komercjalizujące działalność naukową (np. w zakresie PFU) uczą się bowiem najwięcej. Warto, szczególnie na II stopniu kształcenia, rozwinąć taki system i zapewnić w tym procesie większy udział architektów i urbanistów, których kompetencje stanowić powinny istotne uzupełnienie i zrównoważenie kompetencji kadry z dyscypliny wiodącej. Podniosło by to poziom aspiracji takich form kształcenia oraz jakości ich wyników w praktyce (np. w zakresie wspólnych projektów architektoniczno-urbanistycznych w środowiskach kulturowo-przyrodniczych, wiejskich i miejskich, w przestrzeni zurbanizowanej i zasiedlonej ekstensywnie).

Dobór treści kształcenia powierzonych do realizacji kadrze naukowej jest zgodny z jej kwalifikacjami i zainteresowaniami oraz ich naukowym dorobkiem i praktycznym doświadczeniem oraz potencjałem rozwojowym. Dowodem tego są liczne publikacje naukowe i projekty zespołów składających się z nauczycieli akademickich i studentów.

Badania naukowe i projekty wspierają wszystkie kompetencje na I i II stopniu kształcenia. Zgodnie z profilem Uczelni mają one charakter interdyscyplinarny, a wykonujące je zespoły obejmują pracowników różnych jednostek Wydziału i Uczelni, oraz spoza niej.

Wysoki potencjał edukacyjny kadry akademickiej kierunku, wynikający z jej kompetencji naukowych – badawczych i twórczych – przyczynił się do wielu sukcesów jednostki. Należy nadmienić, że Rada Dyscypliny posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych i dyscyplinie – inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka.

Wskazana powyżej problematyka podejmowanych projektów badawczych, zorientowanie problemowe i metodyczne działalności badawczej i projektowej świadczą, że obrana przez Jednostkę koncepcja i cele kształcenia, są zorientowane także na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Ma to swoje odzwierciedlenie w realizowanym programie kształcenia, który opracowany został w efekcie analizy tych potrzeb, podczas szerokiej dyskusji środowiskowej, przeprowadzonej wśród nauczycieli akademickich i studentów, z udziałem doktorantów oraz przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, w skład którego wchodzi przedstawiciele stowarzyszeń branżowych (Stowarzyszenia Architektury Krajobrazu, Stowarzyszenia

Polskich Architektów Krajobrazu, Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP), przedstawiciele administracji samorządowej miasta stołecznego Warszawy (Zarządu Zieleni, Biura Ochrony Środowiska, Biura Architektury i Planowania Przestrzennego), a także przedstawiciele pracowni projektowych architektury krajobrazu. Wśród osób wchodzących w skład Zespołu Pracodawców i Doradców znaczącą część stanowią absolwenci kierunku architektura krajobrazu. W zakresie przedmiotów projektowych program studiów, stanowiący podstawę koncepcji kształcenia, był także konsultowany z reprezentantami Sekcji Architektury Krajobrazu SARP o. Warszawa.

W kształtowaniu koncepcji i celów kształcenia permanentnie weryfikuje się i aktualizuje ofertę edukacyjną, starając dostosowywać ją do dynamicznie zmieniających się wyzwań globalnych i lokalnych świata, takich jak problemy klimatyczne, ślad węglowy czy wyczerpywanie się naturalnych zasobów. Z uwagą reaguje się też na potrzeby lokalnego rynku pracy. Umiejętne łączenie tradycji istnienia kierunku ze współczesnymi wyzwaniami ludzkości, w jej relacji do środowiska naturalnego i kulturowego sprawia, że Jednostka odgrywa kluczową rolę w realizacji interdyscyplinarnych zadań Uczelni oraz potrzeb edukacyjnych w naszym kraju.

Koncepcja i cele kształcenia, poprzez realizowany program studiów uwzględniają rekomendacje zawodowych organizacji krajowych i międzynarodowych oraz organizacji zrzeszających polskie i europejskie szkoły architektury krajobrazu. Duży nacisk położono na rozwój kreatywności i samodzielności studentów oraz umiejętności oceny problemów zawodowych i społecznych.

O permanentnym zorientowaniu koncepcji i celów kształcenia na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego poświadczają analizy dokumentów i wyniki przeprowadzonych rozmów.

Koncepcja i cele kształcenia zostały sformułowane we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi (studentami – poprzez ankiety studenckie i pracownikami – poprzez dyskusje w katedrach oraz na forum Rady Programowej), a także zewnętrznymi (pracodawcami – poprzez opiniowanie programów i dyskusje na wspólnych spotkaniach). Logiczne uwagi, sugestie, wnioski i rekomendacje interesariuszy były motywacją do tworzenia koncepcji programowej kształcenia i jej celów oraz jej modyfikacji.

W Instytucie Inżynierii Środowiska organizowane są cykliczne spotkania kadry i interesariuszy zewnętrznych z udziałem studentów i doktorantów. Na tych spotkaniach interesariusze zewnętrzni przekazują wiedzę dotyczącą oczekiwań rynku pracy wobec kompetencji absolwentów kierunku i na bieżąco konfrontują ją z faktycznym przygotowaniem studiujących. Płaszczyzną weryfikacji tych kompetencji są najczęściej praktyki.

Dzięki tej szerokiej koincydencji interesariuszy koncepcja kształcenia wyróżnia się swoją interdyscyplinarnością ujęcia oraz aktualnością zawartych w niej treści programowych. Jest to wynikiem formułowanych przez wszystkie zainteresowane środowiska problemów, zwłaszcza problemów badawczo-wdrożeniowych, w szczególności wynikających z doświadczeń w działalności projektowej i eksperymentalnej, współczesnych wymagań i wyzwań cywilizacyjnych (technicznych i technologicznych, ekologicznych, rozwoju technologii cyfrowej AI, zmian klimatycznych środowiska etc.), potrzeb dydaktycznych, rynku pracy i in.

Koncepcja i cele kształcenia uwzględniają rozwój technologii cyfrowej i powstanie nowych, masowych środków komunikacji międzyludzkiej. Chociaż nic nie zastąpi kontaktu bezpośredniego “twarzą w twarz”, zwłaszcza w relacji “mistrz-uczeń” podczas zajęć projektowych i laboratoryjnych, to Uczelnia jest w pełni przygotowana do nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Wynikające z tego uwarunkowania – potrzeby sprzętowe oraz w zakresie

oprogramowania i działalności szkoleniowej pracowników i studentów – są odpowiednio zdefiniowane i zabezpieczone. Udowodniło to produktywne przeprowadzenie procesu edukacyjnego w czasie pandemii Covid-19. Pomimo pandemii, która ograniczyła w latach 2020-2022 możliwość zapraszania ekspertów na zajęcia w Uczelni, dzięki komunikacji zdalnej, z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, udało się utrzymać organizację wykładów i ćwiczeń kluczowych zajęć, dla których kompetencje praktyczne są niezbędne.

Założone efekty uczenia się dla kierunku studiów architektura krajobrazu I i II stopnia, jako integralna część programu studiów, zatwierdzone zostały Uchwałą Nr 40 – 2023/2024 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 26 lutego 2024 r. w sprawie ustalenia programów studiów dla kierunków studiów prowadzonych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Obowiązują one od roku akademickiego 2024/2025. Po przeprowadzonej analizie należy stwierdzić, że efekty uczenia się na ocenianym kierunku są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz profilem ogólnoakademickim.

Zbiór efektów uczenia się dla studiów I stopnia zawiera: 10 efektów w zakresie wiedzy, 16 efektów w zakresie umiejętności oraz 5 efektów obejmujących kompetencje społeczne (Uczelnia podała w Raporcie Samooceny błędne liczby tych efektów na studiach I stopnia, wymieniając 10 efektów w zakresie wiedzy, 5 w zakresie umiejętności i 7 w zakresie kompetencji społecznych – co uznaje się za błąd pisarski).

Za kluczowe efekty uczenia się w zakresie wiedzy Uczelnia zasadnie uznała dla studiów I stopnia następujące efekty: A_K3_W01_inz, A_K3_W04_inz, A_K3_W08_inz, które są podstawą dla efektów w zakresie umiejętności A_K3_U05, A_K3_U8, A_K3_U9, A_K3_U12, A_K3_U15 oraz kompetencji społecznych: A_K3_K01, A_K3_K02, A_K3_K03, A_K3_K05.

Za zasadnicze na I stopniu studiów uznać można kierunkowe efekty uczenia się, które prowadzą do uzyskania wiedzy dotyczącej: komponentów środowiska przyrodniczego; cech plastyczno-przestrzennych i użytkowych roślin w kształtowaniu architektury krajobrazu; wymagań siedliskowych i ich stosowania w architekturze krajobrazu; zasad programowania, projektowania, budowy, pielęgnowania i konserwacji obiektów architektury krajobrazu; znaczenia architektury krajobrazu, jako dyscypliny wpływającej na środowisko przyrodnicze, jakość krajobrazu i warunki życia człowieka; społecznych, kulturowych, ekonomicznych i prawnych uwarunkowań wykonywania zawodu architekta krajobrazu oraz systemu zarządzania obiektami architektury krajobrazu w Polsce.

W aspekcie umiejętności są to efekty, które prowadzą przede wszystkim do uzyskania kompetencji praktycznych polegających na: graficznej i werbalnej realizacji studiów i analiz przestrzennych krajobrazu w działalności projektowej; rozpoznawania i charakteryzowania uwarunkowań przyrodniczych kulturowych, społecznych, ekonomicznych i prawnych, niezbędnych do projektowaniu architektury krajobrazu oraz jej programowania i projektowania; projektowania służącego zachowaniu i wzmocnieniu różnorodności biologicznej oraz wyboru odpowiednich roślin w procesie projektowania, realizacji i konserwacji obiektów architektury krajobrazu, adekwatnie do wymagań siedliskowych, z zastosowaniem odpowiednich zabiegów pielęgnacyjnych; stosowania materiałów i technologii w procesie projektowania, realizacji, pielęgnacji i konserwacji obiektów architektury krajobrazu; wykorzystania terminologii fachowej, w tym także w języku obcym, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; współdziałania z innymi specjalistami uczestniczącymi w projektowaniu, budowie, pielęgnowaniu, konserwacji i zarządzaniu obiektami architektury krajobrazu.

W aspekcie kompetencji społecznych są to efekty, które prowadzą do oceny ryzyka i skutków działalności w sferze przestrzennej, kulturowej, przyrodniczej i ekonomicznej oraz związane z podejmowaniem odpowiedzialności za swoje decyzje; myślenia i działania w sposób twórczy i przedsiębiorczy oraz prawidłowego określania priorytetów swojego działania, a także konsultacji społecznych w procesie projektowania obiektów architektury krajobrazu.

Zbiór efektów uczenia się dla studiów II stopnia zawiera: 11 efektów w zakresie wiedzy, 9 w zakresie umiejętności i 5 w zakresie kompetencji społecznych. Za kluczowe efekty uczenia się na studiach II stopnia w zakresie wiedzy Uczelnia uznaje efekty: A_K4_W02_inz, A_K4_W05_inz i A_K4_W08_inz, które stanowią podstawę dla efektów w zakresie umiejętności A_K4_U01_inz, A_K4_U02_inz, i A_K4_U05_inz oraz kompetencji społecznych: A_K4_K01, A_K4_K02. Są one wskazane poprawnie, adekwatnie do statusu i charakteru kierunku oraz wyzwań edukacyjnych, które stawiane są przed jego absolwentami.

Zasadnicze na II stopniu studiów są kierunkowe efekty uczenia się, które prowadzą do uzyskania wiedzy dotyczącej: historii i teorii kształtowania przestrzeni oraz krajobrazu; sposobów identyfikacji i zapobiegania niekorzystnym przekształceniom krajobrazu oraz metod i technologii rekultywacji terenów zdegradowanych; badania współzależności, pomiędzy jakością krajobrazu, a funkcjonowaniem społeczności lokalnych.

W aspekcie umiejętności są to efekty uczenia się, które prowadzą do uzyskania kompetencji praktycznych, polegających na: identyfikacji przyczyn degradacji krajobrazu oraz stosowania właściwych rozwiązań zapobiegających i przeciwdziałających niekorzystnym jego przekształceniom; pozyskiwaniu i syntetyzowaniu informacji o uwarunkowaniach przyrodniczych, kulturowych, społecznych, ekonomicznych i prawnych, służących kształtowania ładu przestrzennego na różnych poziomach przekształcania krajobrazu, z zastosowaniem właściwych technologii; wykonywaniu opracowań studialnych z zakresu oceny środowiska i krajobrazu na potrzeby działań planistycznych, projektowych i realizacyjnych oraz przygotowywania dokumentów z zakresu planowania przestrzennego, ochrony przyrody i ochrony krajobrazu.

W aspekcie kompetencji społecznych są to efekty uczenia się, które prowadzą do zdolności krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz uznania jej znaczenia w pracy zawodowej, a także zdolności do oceny ryzyka i skutków podejmowania decyzji związanych z kształtowaniem krajobrazu.

Rozwinięciem kierunkowych efektów kształcenia na obu poziomach I i II stopnia studiów są przedmiotowe efekty uczenia, które je uszczegóławiają i precyzują, wykazując problemową kompatybilność z treściami przedmiotów oraz statusem, koncepcją i celami realizacji założeń ideowych kierunku. Wskazane w Raporcie Samooceny metodyczne aspekty realizacji efektów na poszczególnych przedmiotach są prawidłowe. Na podstawie matrycy pokrycia można ocenić osiągnięcie zdefiniowanych kierunkowych efektów uczenia się w odniesieniu do efektów przedmiotowych dla studiów I stopnia (zał. 3.12 Raportu Samooceny) i II stopnia (zał. 3.13 Raportu Samooceny). Efekty te są kompatybilnie zestrojone i osiągane w pełnym zakresie.

Na obu stopniach kształcenia, choć w różnej formie organizacji, efekty kierunkowe uwzględniają komunikowanie się w języku obcym na poziomie B2+.

Efekty uczenia się zostały sformułowane z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w Ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, a także charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się, dla kwalifikacji na poziomie 6 i 7 PRK, typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki, po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4.

Analiza sformułowanych przez Uczelnię efektów pokazała, że odpowiadają one – na I stopniu studiów – 6 poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji, zaś – na II stopniu studiów – 7 poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji. Są one właściwe dla profilu ogólnoakademickiego i uwzględniają wszystkie charakterystyki efektów uczenia się, umożliwiające osiągnięcie zakładanych kompetencji inżynierskich, w tym kompetencji odpowiednich dla dziedziny sztuki.

Efekty uczenia się na I^o kształcenia umożliwiają zdobycie wszystkich kompetencji inżynierskich. Za przykłady weryfikacji tego stwierdzenia służą wybrane efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Efekty prowadzące do osiągania kompetencji inżynierskich w zakresie wiedzy jak np.: A_K3_W010_inz, ma pokrycie w efektach takich przedmiotów, jak: *ochrona środowiska, projektowanie cmentarzy*; efekt A_K3_W07_inz – ma pokrycie w w efektach takich przedmiotów, jak: *podstawy projektowania obiektów architektury krajobrazu (1 i 2)*; zaś efekt A_K4_W08_inz – ma pokrycie w efektach takich przedmiotów jak: *planowanie przestrzenne, psychologia i socjologia środowiskowa*. Analogicznie w zakresie umiejętności jak np. A_K3_U10_inz, ma pokrycie w efektach takich przedmiotów, jak: *materiałoznawstwo budowlane, pielęgnowanie obiektów architektury krajobrazu*; efekt A_K4_U04_inz – ma pokrycie w efektach takich przedmiotów, jak: *projektowanie krajobrazu miasta (1 i 2), projektowanie krajobrazu obszarów wiejskich*. W obrębie kompetencji społecznych efekt A_K4_K01 – ma pokrycie w w efektach takich przedmiotów, jak: *projektowanie krajobrazu miasta (1 i 2), metodologia badań*.

Efekty uczenia się na II° kształcenia umożliwiają również zdobycie wszystkich kompetencji inżynierskich. Za przykłady weryfikacji tego stwierdzenia służą także wybrane efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Efekt prowadzący do osiągnięcia kompetencji inżynierskich w zakresie wiedzy, jak np. efekt A_K4_W04_inz – ma pokrycie w efektach takich przedmiotów jak: *projektowanie krajobrazu miasta (1 i 2), projektowanie krajobrazu obszarów wiejskich, inżynieria krajobrazu, planowanie przestrzenne (1 i 2)*. Efekt prowadzący do osiągnięcia kompetencji inżynierskich w zakresie umiejętności, a mianowicie: efekt A_K4_U07_inz – ma pokrycie w efektach takich przedmiotów jak: *zastosowanie technik cyfrowych w projektowaniu, systemy informacji geograficznej, projektowanie krajobrazu obszarów wiejskich, projektowanie krajobrazu miasta (1 i 2)*. W obrębie kompetencji społecznych: efekt A_K4_K02 – ma pokrycie w efektach takich przedmiotów jak: *ochrona krajobrazu, projektowanie krajobrazu obszarów wiejskich, projektowanie krajobrazu miasta, planowanie przestrzenne (1 i 2), inżynieria krajobrazu, seminarium dyplomowe (1 i 2)*.

Efekty uczenia się na studiach pierwszego i drugiego stopnia są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany. Przyporządkowanie to umożliwia realizację szerokiego spektrum efektów uczenia się zarówno z dziedziny nauk inżynieryjno-technicznych i dyscyplin inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka oraz architektura i urbanistyka, jak i dziedziny nauk rolniczych, z dyscypliną rolnictwo i ogrodnictwo oraz dziedziny sztuki z dyscypliną sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Efekty uczenia się uwzględniają kompetencje badawcze, komunikowanie się w języku obcym oraz kompetencje społeczne, niezbędne w działalności naukowej, w tym związane z metodyką pracy naukowej. W zbiorze efektów uczenia się uwzględniono także potrzebę znajomości języka obcego na poziomie B2 oraz B2+ Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego.

Kierunkowe efekty uczenia się i efekty przypisane do zajęć są sformułowane w sposób zrozumiały, określający specyficzną wiedzę, umiejętności i kompetencje, jakie student powinien osiągnąć. Umożliwia też stworzenie adekwatnego systemu ich weryfikacji.

Założone w programie studiów efekty uczenia są sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich szczegółowej weryfikacji. Są one możliwe do osiągnięcia. Po dokonaniu tego studia kończą się odpowiednio uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera architekta krajobrazu oraz magistra inżyniera architekta krajobrazu.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia na kierunku architektura krajobrazu, prowadzonym na poziomie I i II stopnia studiów, są zgodne z przyjętą misją i strategią Uczelni. Mieszczą się w dyscyplinach, do których oceniany kierunek został przyporządkowany. Wiodącą dyscypliną naukową na obu stopniach kształcenia jest inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się. Kształcenie realizowane jest w powiązaniu z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową i praktyczną, projektową. Koncentruje się ona wokół zagadnień wpisujących się zakres tych dyscyplin, z przewagą dyscypliny dominującej.

Koncepcja i cele kształcenia zorientowane są problemowo i metodycznie na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy. Zostały one sformułowane we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Dokonywane to było poprzez ankiety studenckie, hospitacje, dyskusje w katedrach oraz na forum Rady Programowej, opiniowanie programów i dyskusje na wspólnych spotkaniach. Logiczne uwagi, sugestie, wnioski i rekomendacje interesariuszy były motywacją do tworzenia koncepcji programowej kształcenia i jej celów oraz jej modyfikacji.

Efekty uczenia się w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na studiach I i II stopnia odpowiadają sformułowanej przez Uczelnię koncepcji kształcenia. Efekty uczenia się zostały sformułowane z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia, a także charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się, dla kwalifikacji na poziomie 6 i 7 Polskiej Ramy

Kwalifikacji, typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki, po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4.

Analiza efektów pokazała, że odpowiadają one – na I stopniu studiów – 6 poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji, zaś – na II stopniu studiów – 7 poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji. Są one właściwe dla profilu ogólnoakademickiego i uwzględniają wszystkie charakterystyki efektów uczenia się, umożliwiające osiągnięcie zakładanych kompetencji inżynierskich, w tym kompetencji odpowiednich dla dziedziny sztuki.

Kształcenie na I i II stopniu studiów na kierunku architektura krajobrazu umożliwia zdobycie wszystkich kompetencji inżynierskich. Kierunkowe efekty uczenia się zostały sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji. Uwzględniają w szczególności kompetencje badawcze oraz nabycie umiejętności znajomości języka obcego na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Program I i II stopnia studiów na kierunku architektura krajobrazu obejmuje szeroki zakres treści problemowych przygotowujących do wykonywania zawodu architekta krajobrazu. Studia te wykazują merytoryczne powiązanie treści programowych z efektami uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Są zgodne z efektami uczenia się oraz z aktualnym stanem wiedzy, praktyką i metodyką badań w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany. Dotyczą również problemowo zakresu działalności naukowej – badawczej i projektowej – prowadzonej w Uczelni, w tych dyscyplinach.

W przyjętej koncepcji szczegółowej programu edukacyjnego, realizowanego na I stopniu kształcenia, treści kierunkowe związane są z kształceniem w zakresie: przyrodniczych, kulturowych i technicznych uwarunkowań projektowania obiektów architektury krajobrazu oraz zasad i metod ich programowania, projektowania, budowy, pielęgnacji i konserwacji. W programie studiów realizowane są przy tym 2 moduły projektów fakultatywnych. Poszerzają one zakres i pogłębiają treść podejmowanej problematyki programu podstawowego o wybrane zagadnienia związane z kształtowaniem obiektów architektury krajobrazu, zgodne z zainteresowaniami i aspiracjami naukowymi badawczymi i działalności praktycznej kadry nauczającej. Świadczą o tym podjęte

wspólne działania projektowe. Uczelnia realizuje przy tym interesującą formułę usystematyzowania działań związanych z udziałem studentów w programach wymiany międzynarodowej i krajowej. W programie studiów VI semestr jest tzw. „oknem mobilności”. Dominują w nim przedmioty do wyboru, co ułatwia studentom powzięcie decyzji o udziale w tych programach.

Realizacja pracy dyplomowej inżynierskiej ma na celu sprawdzeniu uzyskanej w toku studiów wiedzy, umiejętności i kompetencji, w rozwiązywaniu wybranych zagadnień teoretycznych i praktycznych. Tematami prac inżynierskich są: projekty obiektów architektury krajobrazu, ekspertyzy i studia przypadków z zakresu budowy, pielęgnowania oraz podstaw formalnych kształtowania obiektów architektury krajobrazu, a także ekspertyzy z zakresu oceny wartości przyrodniczych i kulturowych krajobrazu.

Treści kształcenia na studiach II stopnia obejmują zagadnienia planowania przestrzennego, kształtowania krajobrazu miasta, kształtowania krajobrazu obszarów wiejskich, ochrony krajobrazu, inżynierii krajobrazu, a także systemów informacji geograficznej i zastosowań technik cyfrowych w projektowaniu. Wszystkie ww. specjalizacje zapewniają osiągnięcie takich samych, kierunkowych efektów uczenia się, co przyczynia się do zachowania spójności edukacyjnej w ramach odmiennych – poszerzonych w zakresie i pogłębionych w treści – kompetencji. Na II semestrze studiów przewidziany jest też moduł wykładów monograficznych o statusie fakultatywnym, gdzie studenci mają do wyboru 4 wykłady monograficzne. Rozszerzają one program podstawowy o wybrane problemy kształtowania krajobrazu, zgodne z zainteresowaniami i aspiracjami twórczymi i naukowymi nauczycieli. Niezbędne na tym stopniu studiów przedmioty humanistyczno-społeczne uzupełniają wiedzę i umiejętności o aspekty społeczno-kulturowe kształtowania krajobrazu i zarządzania nim. Realizowane są one jako przedmioty obligatoryjne w I i II semestrze oraz jako 1 przedmiot do wyboru w II semestrze. Na II i III semestrze realizowane są przedmioty anglojęzyczne, w zamian za język obcy 1 i 2. W każdym II i III semestrze studenci mogą wybrać po 1 module realizowanym w języku obcym. Treści kształcenia tych przedmiotów odpowiadają poziomowi B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Podobnie jak na studiach I stopnia, także w programie studiów II stopnia, przewidziano tzw. „okno mobilności”. W III semestrze realizowane są bowiem głównie przedmioty do wyboru, co znacznie ułatwia studentom wybór interesujących ich przedmiotów i udział w programach wymiany międzynarodowej i krajowej.

Praca dyplomowa magisterska ma status badawczy lub teoretyczno-badawczy. Jej celem jest potwierdzenie wiedzy i umiejętności dyplomanta „zgodnie z profilem kształcenia i uwzględnieniem krytycznego rozumienia teorii i zasad jej zastosowania, znajomości metod badawczych oraz umiejętności korzystania z adekwatnych do tematu źródeł wiedzy”. Tematy prac magisterskich określone zostały jako prace studialne z zakresu planowania lub kształtowania krajobrazu, w skali wykraczającej poza skalę obiektu architektury krajobrazu oraz prace z zakresu rewaloryzacji historycznych obiektów architektury krajobrazu. Uczelnia uznaje za prace dyplomowe (o czym będzie jeszcze mowa) także prace o charakterze przeglądowym, monograficznym, badawczym i koncepcyjnym z problematyki architektury krajobrazu. Wybrane prace dyplomowe poddane zostały ocenie, a ich poziom jest zróżnicowany.

Reasumując powyższe można stwierdzić, że sformułowane przez Uczelnię treści programowe studiów są zgodne z efektami uczenia się oraz z aktualnym stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Odpowiadają też swoim zakresem działalności naukowej uczelni w tych dyscyplinach. Treści te są kompleksowe i specyficzne dla programu studiów i zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów przeznaczonych na realizację zakładanych efektów kształcenia, nie budzą zastrzeżeń. Są logiczne i w strukturze treści zestrojone są prawidłowo.

Studiom I stopnia realizowanym przez 7 semestrów, w wymiarze 2761 godzin (z uwzględnieniem godzin praktyki zawodowej) – przypisano 211 punktów ECTS (z uwzględnieniem punktów przypisanych praktyce semestralnej). Studiom II stopnia realizowanym przez 3 semestry, w wymiarze 959 godzin (z uwzględnieniem godzin praktyki zawodowej) – przypisano 92 punkty ECTS (z uwzględnieniem punktów przypisanych praktyce semestralnej).

Struktura form prowadzonych zajęć na studiach I stopnia przewiduje udział procentowy w ilości: 30% (760 godzin) wykładów, 54,6% (1385 godzin) ćwiczeń projektowych i laboratoryjnych oraz 15,4% (390 godzin) ćwiczeń terenowych. Przedmioty do wyboru stanowią 33 % (69 ECTS), a przedmioty humanistyczno-społeczne 3% (6 ECTS). Struktura form prowadzonych zajęć na studiach II stopnia przewiduje natomiast udział procentowy w ilości: 24,5% (235 godzin) wykładów, 58,9% (565 godzin) ćwiczeń projektowych i laboratoryjnych oraz 16,7% (160 godzin) ćwiczeń terenowych. Przedmioty do wyboru, w tym przedmioty specjalizacyjne stanowią 62% (57 ECTS), a przedmioty humanistyczno-społeczne 6,6% (6 ECTS lub 7 ECTS wg. innych danych programu).

Program kształcenia przewiduje zajęcia prowadzące do osiągnięcia umiejętności komunikowania się w języku obcym. Na studiach I stopnia są to zajęcia w wymiarze 120 godzin (6 ECTS + 1 ECTS za uzyskane kwalifikacji na poziomie B2), zaś na studiach II stopnia — w wymiarze 60 godzin (4 ECTS), w czasie których studenci zaznajamiani są ze specjalistycznym słownictwem dotyczącym realizowanego kierunku studiów.

Program kształcenia przewiduje zajęcia z *wychowania fizycznego* na studiach I stopnia. Realizowane są one w wymiarze 60 godzin. Zajęciom z wychowania fizycznego nie przypisano punktów ECTS, co jest zgodne z § 3 ust. 2 rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów.

Projekty fakultatywne realizowane są na I i II stopniu kształcenia w różnych formach organizacji. Na studiach I stopnia występują one na V semestrze studiów, z wyborem 2 projektów fakultatywnych z listy otwartej, po 4 pkt. ECTS każdy oraz na VI semestrze studiów, z wyborem 4 projektów fakultatywnych z listy otwartej, po 4 pkt. ECTS każdy. Na studiach II stopnia kształcenie prowadzone jest na nich równolegle w ramach 3 specjalizacji: *projektowanie krajobrazu, zarządzanie i pielęgnowanie krajobrazu oraz sztuka ogrodu i krajobrazu*. Przedmioty realizowane są od 1 roku studiów w wymiarze: 7 pkt. ECTS na I semestrze; 8 pkt. na II semestrze oraz 8 pkt. ECTS na III semestrze. Student ma więc możliwość wyboru specjalizacji, zgodnie ze swoimi zainteresowaniami i aspiracjami edukacyjnymi.

Na I i II stopniu kształcenia realizowane są dyplomowe prace inżynierskie i magisterskie, podczas których występuje metodycznie ukierunkowany wybór promotora, formy, tematu, problematyki i treści kształcenia. Na VII semestrze studiów I stopnia przewidziano 15 punktów ECTS na realizację pracy dyplomowej inżynierskiej, zaś na III semestrze studiów II stopnia przewidzianych jest 20 punktów ECTS na realizację pracy dyplomowej magisterskiej.

Reasumując, czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy, niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć, sekwencja zajęć, a także dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach są zgodne ze standardami światowymi i dobrymi praktykami w tym zakresie, przygotowując właściwie do wykonywania zawodu architekta

krajobrazu. Harmonogram realizacji programu studiów umożliwia wybór zajęć, według zasad, które pozwalają na elastyczne kształtowanie ścieżki edukacyjnej.

Jednostka określiła łączną liczbę 959 godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów. Natomiast liczbę punktów ECTS, jaką osoba studiująca uzyskuje w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem osób prowadzących zajęcia dydaktyczne na studiach I stopnia, Uczelnia określiła na 108 punktów ECTS, a dla studiów II stopnia 50 punktów ECTS. Spełniony jest zatem wymóg określony w art. 63 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zgodnie z którym co najmniej połowa punktów ECTS objętych programem studiów jest uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów.

Mankamentem jest brak w programie studiów I i II stopnia wyszczególnionej liczby godzin zajęć (lub metody ich obliczeń) realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowanego nakładu pracy studentów mierzonej liczbą punktów ECTS. Przedstawiony program nie precyzuje ich, zapewniając osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Sylabusy nie zawierają bowiem tych parametrów, co uniemożliwia szczegółową analizę i ocenę w tym zakresie. Niemożliwe jest zatem określenie – czy podana przez Uczelnię liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia jest wiarygodna i zgodna z wymaganiami.

Sekwencja zajęć, a także dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Treści programowe studiów, usystematyzowane są w strukturze zajęć logicznie. Narastają one w skali trudności, poszerzają zakres i pogłębiają problemowo te treści w poszczególnych przedmiotach po sobie następujących. Obejmują wymagane treści służące do wykonywania zawodu architekta krajobrazu, z jego adekwatnym, kompetencyjnym uszczegółowieniem w specjalizacjach.

W bilansie punktów ECTS uzyskiwanych w trakcie studiów I stopnia, 68 punktów ECTS przyporządkowano zajęciom do wyboru, co stanowi 32.23% ogólnej liczby godzin i potwierdza, na podstawie planu studiów, że student ma możliwość wyboru zajęć, którym łącznie przypisano liczbę punktów ECTS nie niższą niż 30% ECTS określonych dla programu tych studiów.

W programie studiów I stopnia przewidziane są dodatkowo 2 moduły tzw. projektów fakultatywnych, które poszerzają program podstawowy o wybrane zagadnienia kształtowania obiektów architektury krajobrazu, zgodne z zainteresowaniami naukowymi pracowników.

Na zajęciach realizowanych na semestrze V z modułu projektów fakultatywnych 1 do wyboru są 2 projekty z listy otwartej, zawierającej następujące przedmioty: *A. Projektowanie ogrodów dla ochrony różnorodności biologicznej; B. Adaptacja do zmian klimatu – rozwiązania projektowe; C. Projekt ochrony drzew w procesie inwestycyjnym; D. Projekt niskobudżetowego zagospodarowania przestrzeni publicznej; E. Sporządzanie opracowań konkursowych* (po 4 pkt. ECTS każdy). Obejmują one 10 godzin wykładu, 30 godzin ćwiczeń projektowych i 10 godzin ćwiczeń terenowych.

Na zajęciach realizowanych na semestrze VI z modułu projektów fakultatywnych 2 do wyboru są natomiast 4 projekty z listy otwartej, a mianowicie: *A. Projektowanie ogrodów dydaktycznych; B. Projektowanie cmentarzy; C. Projektowanie obiektów sportowych i rekreacyjnych; D. Projektowanie ogrodów na powierzchniach; E. Projektowanie ogrodów dla hortiterapii; F. Projektowanie ogrodów dziedzicznych i parków; G. Projektowanie zadrzewień śródpolnych; H. Projekt modernizacji i*

adaptacji zdegradowanych; I. Projektowanie systemów nawadniających i rozwiązań technicznych w ogrodzie (po 4 pkt. ECTS każdy). Obejmują one 10 godzin wykładu, 30 godzin ćwiczeń projektowych i 10 godzin ćwiczeń terenowych. Duża ilość projektów do wyboru w semestrze VI oraz ilość 200 godzin i 16 pkt. ECTS przeznaczone na ich realizację, uczyniła z tego semestru tzw. „okno mobilności”, co ułatwia studentom udział w programach wymiany międzynarodowej i krajowej.

Na studiach II stopnia 56 punktów ECTS przyporządkowano zajęciom do wyboru, co stanowi 60.87% ogólnej liczby godzin i potwierdza, na podstawie planu studiów, że student ma możliwość wyboru zajęć, którym łącznie przypisano liczbę punktów ECTS nie niższą niż 30% ECTS określonych dla programu tych studiów. Program studiów magisterskich wprowadza treści programowe realizowane w trzech specjalizacjach: urządzenie i pielęgnowanie krajobrazu, sztukę ogrodu i krajobrazu oraz projektowanie krajobrazu. Wskazane powyżej wskaźniki dotyczą jednakowo wszystkie te specjalizacje.

Projekty naukowe realizowane przez pracowników Jednostki są projektami obejmującymi zagadnienia właściwe dla dyscyplin: inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka; architektura i urbanistyka; rolnictwo i ogrodnictwo; sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów wynosi 120/211 punktów ECTS (56.87%) – na I stopniu kształcenia oraz 56/92 ECTS (60.87%) – na II stopniu kształcenia, a więc w obu przypadkach występuje w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS i jest ona zgodna z wymaganiami.

Głównymi kierunkami badań realizowanych w Jednostce w ostatnich latach, których wyniki wykorzystywane są w działalności dydaktycznej, należą m. in.: jakość krajobrazu, jakość życia i jakość przestrzeni publicznych, ochrona różnorodności biologicznej, projektowanie przestrzeni publicznych i prywatnych, kształtowanie krajobrazów kulturowych, adaptacja krajobrazów, zwłaszcza miejskich, do zmiany klimatu oraz ich rewitalizacja, modelowanie przestrzeni społecznych, ocena i wycena zasobów przyrodniczych i kulturowych oraz monitoring stanu środowiska, m.in. za pomocą metod teledetekcyjnych, dla planowania i zarządzania zielono-błękitną infrastrukturą na terenach zurbanizowanych i otwartych (w tym obszarach chronionych), z uwzględnieniem usług ekosystemowych oraz zasad zrównoważonego rozwoju.

Cechą charakterystyczną prowadzonych badań jest duża różnorodność podejmowanych zagadnień. efekty uczenia się dla ocenianego kierunku osiąmane są w związku z kierunkami badań dotyczącymi: teorii i metodologii architektury krajobrazu, metodycznymi podstawami kształtowania terenów wypoczynkowych oraz zielonej infrastruktury, zasad i metod prowadzenia ocen i waloryzacji krajobrazu,

teorii projektowania środowiskowego, zasad ochrony i kształtowania krajobrazów obszarów wiejskich, funkcjonowania i ochrony szaty roślinnej oraz drzewostanów miejskich, analiz i zasad projektowania krajobrazu kulturowego miasta, przestrzeni społecznych, przestrzeni życia codziennego, teorii i historii sztuki ogrodowej, sztuki ogrodu i krajobrazu, zasad ochrony różnorodności biologicznej, uwarunkowań formalno-prawne kształtowania krajobrazu.

Programy studiów obejmują zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie języka obcego. Naczelną zasadą jest tutaj na I stopniu studiów przygotowanie studentów do wykazania poziomu B2 znajomości języka obcego, zaś na II stopniu – poziomu B2+. Na I stopniu studiów studenci, na III i IV semestrze, mają do wyboru 4 lektora, a mianowicie: z języka angielskiego, języka niemieckiego,

języka rosyjskiego i języka hiszpańskiego, co stanowi bardzo dobrą ofertę wyboru, godną wyróżnienia tego aspektu kształcenia. Dodatkowo na II i III semestrze realizowana jest przez Uczelnię interesująca oferta specjalistycznych przedmiotów anglojęzycznych, w której studenci mogą dokonać wyboru jednego przedmiotu w języku obcym z listy otwartej. Na semestrze II są to przedmioty: *landscape reading, history of landscape architecture, assessment and evaluation of landscape resources*. Natomiast na III semestrze są to przedmioty: *designing of cyberparks, value of trees – economic and social approach, temporary gardens: green design for events, scenography and everyday urban space*. Treści kształcenia tych przedmiotów odpowiadają poziomowi B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Na obu stopniach studiów zajęcia językowe kończą się zaliczeniem na ocenę, weryfikując realizację związanych z tym efektów kształcenia i odpowiedniego poziomu zaawansowania językowego. To również interesująca, godna wsparcia oferta, która przygotowuje absolwentów wprost do płynnej komunikacji w różnych językach i do konkurowania na różnych, zagranicznych rynkach pracy. Przy otwarciu się na świat komunikacja ta jest bardzo istotna.

W programach studiów I i II stopnia uwzględnione są w odpowiednim wymiarze zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych.

Na I stopniu studiów zajęciom tym przyporządkowano liczbę 6 punktów ECTS, co stanowi wymagane nie mniej niż 5 punktów ECTS. Uczelnia określiła, że przedmioty te są realizowane na I, V i VI semestrze i zostały dobrane tak, aby uzupełniały wiedzę i umiejętności absolwentów o aspekty kulturowe, społeczne i ekonomiczne wykonywania zawodu architekta krajobrazu. Są to następujące przedmioty: *historia sztuki* (I sem.), *partycypacja społeczna w architekturze krajobrazu* (V sem.), *podstawy prowadzenia działalności gospodarczej* (VI sem.).

Natomiast na II stopniu studiów zajęciom tym przyporządkowano liczbę 7 punktów ECTS, co stanowi również wymagane nie mniej niż 5 punktów ECTS. Intencją Jednostki jest to, by przedmioty te uzupełniały wiedzę i umiejętności o aspekty społeczno-kulturowe kształtowania krajobrazu i zarządzania krajobrazem. Realizowane są one jako dwa przedmioty obligatoryjne w semestrze 1 i 2 po 2 pkt. ECTS każdy oraz jako jeden przedmiot do wyboru (z listy otwartej) w semestrze 2 (2 pkt. ECTS). Przedmioty te należałoby jednak jednoznacznie wskazać. Proste działanie arytmetyczne wskazuje też, że przedmiotom tym przypisano łącznie 6 pkt. ECTS, a nie 7 pkt. ECTS, jak podała Uczelnia w załączonych materiałach do Raportu Samooceny.

Program studiów nie obejmuje zajęć prowadzonych w trybie zdalnym z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

W procesie kształcenia na kierunku architektura krajobrazu wykorzystuje się zróżnicowane metody dydaktyczne z użyciem zarówno klasycznych, jak i nowoczesnych form, metod, technik i narzędzi. Dla osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie wiedzy stosowane są wykłady oraz seminaria. Dla zajęć wykładowych stosuje się najczęściej prezentacje z wykorzystaniem multimediów. Wiedza zdobyta w trakcie wykładów jest następnie weryfikowana w procesie zajęć ćwiczeniowych i projektowych, w bezpośrednim styku teorii, badań i praktyki projektowej. W zależności od specyfiki wykładów studenci mają możliwość czynnego udziału w dyskusji. Do ekspozycji treści programowych stosowane są różne metody wykorzystujące techniki interaktywne, takie jak workshopy, dyskusje, debaty, indywidualne i grupowe prezentacje studentów.

Dla zajęć o charakterze praktycznym, takich jak projekty, laboratoria, ćwiczenia, stosuje się adekwatne do architektury krajobrazu formy realizacji ćwiczeń praktycznych oraz projektowych.

Jednym z ważnych elementów projektów są wizje lokalne i ćwiczenia terenowe. Umiejętności praktyczne studenci uzyskują głównie w ramach zajęć z projektowania obiektów architektury krajobrazu, projektów urbanistycznych i ruralistycznych, ale także zadań terenowych, wykonywania prac inwentaryzacyjnych, ocen szaty roślinnej, wykonywania projektów zagospodarowania terenu inwestycji, rozwiązań środowiska parkowego i z obiektami zabytkowymi, budowy i pielęgnowania zieleni oraz kierowania i nadzoru nad robotami realizacyjnymi i pielęgnacyjnymi, przy opracowaniu strategii, studiów i projektów planów zagospodarowania przestrzennego, projektów konserwatorskich ogrodów oraz programów ochrony i kształtowania krajobrazów przyrodniczo-kulturowych. Jest więc to zbiór problemowo bardzo szeroki, o różnorodnej skali rozpatrywania, kształtujący wiele kompetencji praktycznych.

Do kształtowania efektów uczenia się polegających na prezentacji koncepcji projektowych służą zajęcia praktyczne ze wspomagania komputerowego warsztatu architekta i technologii informacyjnych. W pracowni rysunkowo-rzeźbiarskiej studenci poznają przez 3 semestry zastosowanie rysunku i rzeźby poprzez ćwiczenia praktyczne. W kształceniu grafiki inżynierskiej przez 2 semestry wykorzystuje się również narzędzia cyfrowe z wykorzystaniem wyposażenia laboratorium komputerowego. Ze względu na specyfikę kierunku architektura krajobrazu, w tym tradycję kształcenia artystycznego, dominują zajęcia projektowe realizowane w małych grupach studentów, bazujące na relacji mistrz-uczeń, oparte głównie na dialogu nauczyciela ze studentem oraz system korekt i ćwiczeń klauzurowych. W ramach wybranych zajęć stosowane są metody dydaktyczne oparte na ogólnodostępnych i specjalistycznych narzędziach informatycznych i oprogramowaniu. Realizowane są one na II stopniu kształcenia na semestrze I, na przedmiocie *zastosowanie technik cyfrowych w projektowaniu*. Techniki te nie są nadmiernie reprezentowane w programie. Ich znaczenie jest służebne, techniczne i nie deprecjonuje tradycyjnego rzemiosła artystycznego i sztuk plastycznych.

Reasumując, można stwierdzić, że Uczelnia w realizacji kierunku stosuje różnorodne i specyficzne metody kształcenia. W ich doborze uwzględniane są zarówno tradycyjne, jak i najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, a w nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne wspomagające osiąganie przez studentów efektów uczenia się. Ich właściwe zastosowanie zapewnia osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się.

Choć program studiów nie obejmuje zajęć prowadzonych w trybie zdalnym z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, to metody kształcenia dają możliwość dostosowania procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Możliwe jest także realizowanie indywidualnych ścieżek kształcenia. Na przykład doświadczenia pandemii Covid-19 pokazały, że dzięki komunikacji zdalnej, Uczelnia utrzymała kluczowe zajęcia teoretyczne i praktyczne, w zakresie zajęć prowadzonych przez nauczycieli zatrudnionych w Uczelni i z zagranicy, w ramach programów visitng professor oraz Erasmus+. W warunkach normalnej edukacji metody i techniki kształcenia na odległość, w przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne są one wykorzystywane jednak pomocniczo. Umożliwiają one dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym zwłaszcza potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Kontakt poprzez elektroniczne komunikatory produktywnie wspiera także studentów w ich indywidualnych ścieżkach kształcenia.

W programie studiów znaczącą ilość zajęć i ich godzinowych obciążeń przewidziano jako bezpośrednio powiązanych z praktycznym przygotowaniem do wykonywania zawodu architekta krajobrazu. W tym aspekcie za studiach I stopnia zajęcia te związane są głównie z projektowaniem różnych kategorii architektury krajobrazu, o różnych typach i skalach, lokowanej też w różnych środowiskach kulturowych i przyrodniczych (miejskich i wiejskich).

Na studiach II stopnia natomiast zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem związane są głównie z realizacją przedmiotów specjalizacyjnych, realizowanych w ramach 3 specjalizacji: *projektowanie krajobrazu, sztuka ogrodu i krajobrazu oraz urządzenie i pielęgnowanie krajobrazu*. W ramach tych zajęć studenci pogłębiają wiedzę z zakresu projektowania związanego z bezpośrednią realizacją obiektów architektury krajobrazu oraz związanych z tym uwarunkowań technicznych i ekonomicznych, a także z zakresu kształtowania i pielęgnowania obiektów tej architektury oraz zespołów roślinnych, w środowisku terenów zurbanizowanych i obszarów wiejskich. To ważny aspekt przygotowania ich do spełnienia się ich późniejszych aspiracji praktycznych, związanych z uprawianym zawodem.

W programie studiów realizowane są takie przedmioty specjalizacyjne, takie jak: *techniczne systemy gospodarowania wodą w krajobrazie; kształtowanie i pielęgnacja zieleni przyulicznej; kształtowanie terenów sportowo-rekreacyjnych dla dzieci i młodzieży; budowa i konserwacja dróg i nawierzchni parkowych, ekonomiczne problemy projektowania krajobrazu; budowa i eksploatacja zielonych dachów; roślinność drzewiasta w środowisku miejskim* i in. Podejmują też powiązane z nimi przedmioty o statusie seminaryjnym, przygotowujące ich do realizacji pracy dyplomowej, takie jak: *konwersatorium specjalizacyjne oraz seminarium 1 i 2*.

Należy podkreślić, że poprzez zajęcia projektowe oraz zastosowane w nich metody dydaktyczne i umiejętnie rozwijaną i pogłębianą w skali trudności technikę korekt indywidualnych i zajęć klawizacyjnych studenci uczą się samodzielności i aktywności, przygotowując się do pełnienia funkcji zawodowych po studiach.

Program studiów zorientowany jest głównie na przygotowaniu absolwentów do prowadzenia badań naukowych i działań praktycznych, projektowych w sferze architektury krajobrazu i powiązanych z nią obszarach problemowych. Problematyka podejmowana na tych studiach dotyczy zagadnień, takich jak: ochrona przyrody, konserwacja zabytkowych krajobrazów, urbanistyka i planowanie przestrzenne.

Przyjęte w uczelni metody realizacji tej problematyki umożliwia adekwatne przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany lub udział w tej działalności. Do tego celu stosowane są właściwe metody i narzędzia, w tym także o zaawansowanym poziomie technik informacyjno-komunikacyjnych.

Zasady realizacji działalności naukowej i podstawowe założenia metodyczne realizacji badań i pracy pisemnej i projektowej przedstawiane być powinny na seminariach dyplomowych oraz podczas pracy indywidualnej z promotorem, w toku realizacji prac dyplomowych – inżynierskiej i magisterskiej. Niestety brak sylabusów prac dyplomowych na obu poziomach kształcenia, nie daje możliwości rozpoznania tryni na nich przekazywanych, zaś po przeprowadzonej ocenie prac dyplomowych można wnioskować, że wymagania dotyczące prac dyplomowych, ich zróżnicowanie kategoryjne oraz pod względem form realizacji, są nie do końca logiczne (zostanie to szczegółowo omówione w kryterium 3).

Przyjęte przez Uczelnię metody kształcenia są zorientowane na studentów. Motywują ich do aktywnego udziału w procesie edukacyjnym oraz umożliwiają im osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowo-badawczej i eksperymentalnej, w tym zwłaszcza projektowej. Umożliwiają także czynny i bezpośredni udział w tej działalności, o czym stanowią realizowane przez nich prace, pod kierunkiem nauczycieli akademickich. Metody te umożliwiają także uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 i B2+. Ze względu na praktyczny status większości przedmiotów projektowych, laboratoryjnych i terenowych, podczas których potrzebna jest fizyczna obecność, metody i techniki kształcenia na odległość są wykorzystywane pomocniczo.

Proces kształcenia realizowany na ocenianym kierunku architektura krajobrazu, uzupełniony jest o praktyki zawodowe, które stanowią integralną część procesu dydaktycznego i podlegają obowiązkowi zaliczenia, równorzędnie z innymi zajęciami objętymi programem studiów. Celem praktyki jest ugruntowanie i pogłębianie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych zdobytych przez studentów w trakcie studiów oraz przygotowanie ich do efektywnego wejścia na rynek pracy poprzez czynne wykonywanie zawodu. Praktyki dają możliwość weryfikacji zdobytej wiedzy z zakresem działania i funkcjonowaniem firm, przedsiębiorstw i instytucji działających w zakresie architektury krajobrazu, z procesami projektowania, procedurami przygotowywania, realizacji i utrzymania elementów architektury krajobrazu a także technologiami stosowanymi podczas realizacji. Są to również nowe doświadczenia związane z obowiązkami projektantów i wykonawców oraz zagadnieniami współpracy z różnymi instytucjami i społecznością lokalną. Praktyki umożliwiają zapoznanie się z potencjalnym pracodawcą, jego oczekiwaniami i wymaganiami.

Efekty uczenia się w kategorii wiedzy obejmują m.in. zasady zakładania, pielęgnowania i konserwacji obiektów architektury krajobrazu, znajomość szaty roślinnej i wykonywania projektów zagospodarowania terenu, obiektów architektury krajobrazu a także metod stosowanych podczas wykonywania analiz i studiów: krajobrazu, uwarunkowań historycznych i kulturowych terenu. Efekty uczenia się w kategorii umiejętności związane są m.in. z: oceną jakości realizacji i odbioru prac terenowych, programowaniem i projektowaniem obiektów architektury krajobrazu, z wykorzystaniem wiedzy o uwarunkowaniach przyrodniczych, kulturowych, społecznych, ekonomicznych i prawnych, dokonaniem wyboru, zgodnie z wymaganiami siedliskowymi, odpowiednich roślin w procesie realizacji i konserwacji w obiektach architektury krajobrazu oraz dostosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjnych. Efekty uzyskiwane w kategorii kompetencji społecznych skoncentrowane są na znaczeniu pracy w zespole, a także na krytycznej ocenie posiadanej wiedzy w stosunku do nabytych kompetencji oraz ocenie ryzyka i podejmowaniu odpowiedzialności za własne decyzje w sferze przestrzennej, kulturowej, przyrodniczej i ekonomicznej. Stwierdzono, że efekty uczenia się zakładane dla praktyk są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć lub grup zajęć.

Treści programowe praktyk obejmują zagadnienia związane z metodami pomiarowymi, sposobem pozyskania danych, ich opracowaniem liczbowym i graficznym, badaniami studialnymi i terenowymi wykorzystywanymi podczas sporządzania szczegółowych analiz terenu: analizy historycznej, przyrodniczej, formalnoprawnej, funkcjonalno-przestrzennej, kompozycyjnej oraz strukturą organizacyjną przedsiębiorstw i instytucji, funkcjonowaniem służb i jednostek specjalistycznych, zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy.

W programie studiów przewidziano na I stopniu kształcenia: 100 godzin i 4 ECTS — w przypadku praktyki wykonawczej oraz 120 godzin i 4 pkt. ECTS — w przypadku praktyki projektowej. Zgodnie z

obowiązującym na Uczelni regulaminem praktyk zawodowych, praktyki realizowane są w dwóch etapach: po V semestrze — praktyka wykonawcza i po VI semestrze — projektowa. Miejsca odbywania praktyk to głównie biura projektowe, przedsiębiorstwa wykonawcze, a także instytucje o działalności mieszanej (wykonawczo-projektowe), zlokalizowane najczęściej w woj. mazowieckim i województwach sąsiednich. Miejsca odbywania praktyk mają właściwą infrastrukturę i wyposażenie, które są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, a także umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk. Praktykę zawodową na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska na kierunku architektura krajobrazu koordynuje odpowiedni opiekun studenckiej praktyki zawodowej. Jest on zobowiązany do organizacji praktyk, weryfikacji miejsc realizacji praktyk, kontroli praktyk, kontrolowania studentów przebywających na praktyce oraz zaliczenia praktyk na podstawie przedstawionych dokumentów. Treści programowe praktyk, ulokowanie ich w programie studiów, jak również dobór miejsc ich odbywania zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Wśród metod weryfikacji efektów uczenia się osiąganych podczas realizacji praktyk zawodowych znajdują się: obserwacja studenta dokonywana przez zakładowego opiekuna praktyk w zakładzie pracy, skutkująca oceną formatywną wyrażoną w dzienniku praktyk. Nie przewiduje się formy oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk, w tym metody weryfikacji i oceny z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, a także sposobu ich dokumentowania. Charakter praktyk wymaga bezpośredniej obecności studenta.

Ocena podsumowująca odnosi się do zakładanych efektów uczenia się, obejmując również wyniki analizy dokumentacji sporządzonej przez studenta podczas praktyk (dzienniczek praktyk) i zdjęć i rysunków z zakresu odbytej praktyki. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk, a także sposób dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, są trafnie dobrane i umożliwiają skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się przez studentów.

Sformalizowany na poziomie Wydziału Regulamin studenckiej praktyki zawodowej określa zasady ich organizacji, czas trwania, warunki zaliczenia oraz obowiązki opiekunów i studentów, wynikające z procesu ich realizacji, określonych dla praktyk. Uczelniany opiekun praktyk jest pracownikiem merytorycznym kierunku, zakładowi opiekunowie praktyk są przedstawicielami biur i pracowni projektowych lub wykonawczych z odpowiednimi uprawnieniami.

Biura projektowe jak i firmy wykonawcze dysponują odpowiednim sprzętem do wykonywania zadań powierzonych studentom. Opiekun uczelniany odpowiedzialny za kierunek sprawdza możliwości sprzętowe pracodawcy, na podstawie wizyt bezpośrednich, rozmów telefonicznych i dokumentów zamieszczonych w Internecie. Udostępniono listę firm, w których odbywały się praktyki zawodowe w ostatnich latach.

Nie przewiduje się procedury realizacji praktyk z wykorzystaniem narzędzi pracy zdalnej dla tego typu praktyk na kierunku, jakim jest architektura krajobrazu. Wymagany jest bezpośredni udział studenta podczas praktyk.

Organizacja praktyk i nadzór nad realizacją praktyk odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte i opublikowane zasady obejmujące wskazanie osób, które odpowiadają za organizację i nadzór nad praktykami na kierunku oraz określenie ich zadań i zakresu odpowiedzialności. Opiekun praktyk jest dostępny dla studentów, służy też swoją radą i wsparciem dla studenta w całym procesie realizacji praktyki zawodowej.

Praktyki zawodowe odbywają się w oparciu o porozumienia o współpracy zawarte między Uczelnią a zakładami pracy. Studenci na ogół sami wybierają instytucję, w której zamierzają odbyć praktykę,

zazwyczaj blisko miejsca zamieszkania. Kierunek proponuje sprawdzone miejsca odbywania praktyk. W przypadku samodzielnego wyboru instytucji student zobowiązany jest do uzyskania jej akceptacji przez uczelnianego opiekuna praktyk, w oparciu o określone w regulaminie praktyk kryteria.

Program praktyk i ich realizacja, osiągnięte efekty uczenia się, a także opiekunowie praktyk podlegają systematycznej ocenie, która ma formę ankiet i opinii wypełnianych przez studentów i pracodawców. Wyniki analiz przeprowadzanych okresowo ankietyzacji wykorzystywane są w doskonaleniu programu praktyk i procedur ich realizacji.

Praktyki zawodowe pod względem sposobu organizacji, efektów uczenia się, treści programowych metod weryfikacji nie budzą wątpliwości i zapewniają osiągnięcie efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych.

Wszystkie zajęcia na realizowanym kierunku studiów architektura krajobrazu odbywają się w dniach powszednich – od poniedziałku do piątku. W semestrach, które w programie studiów mają zaplanowane ćwiczenia terenowe, przewiduje się osobny dzień na ich realizację. Harmonogramy zajęć ogólnie umożliwiają efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego zarówno na udział w zajęciach, jak i na samodzielne uczenie się. Brak w sylabusach określonej liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów oraz szacowanego nakładu pracy studentów mierzonego liczbą punktów ECTS, uniemożliwia precyzyjne stanowienie o tym czy czas pracy przeznaczony na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się są we właściwej proporcji i efektywnym wykorzystaniu czasu na to zaplanowanego. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz przekazanie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach uczenia się.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Program I i II stopnia studiów na kierunku architektura krajobrazu obejmuje pełny zakres treści problemowych przygotowujących do wykonywania zawodu architekta krajobrazu. Studia te wykazują merytoryczne powiązanie treści programowych z efektami uczenia się w zakresie wiedzy,

umiejętności i kompetencji społecznych. Są zgodne z efektami uczenia się oraz z aktualnym stanem wiedzy, praktyką i ogólną metodyką badań w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany. Dotyczą również problemowo zakresu działalności naukowo-badawczej i projektowej, prowadzonej w Uczelni w tych dyscyplinach. Niestety brak sylabusów uniemożliwia pełną identyfikację nauczanych podczas dyplomowania założeń metodycznych z tym procesem związanych.

Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy, niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć, sekwencja zajęć, a także dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach są zgodne ze standardami światowymi i dobrymi praktykami w tym zakresie, przygotowując właściwie do wykonywania zawodu architekta krajobrazu. Harmonogram realizacji programu studiów umożliwia wybór zajęć, według zasad, które pozwalają na elastyczne kształtowanie ścieżki kształcenia.

Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona w programie studiów łącznie oraz dla poszczególnych zajęć lub grup zajęć zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Mankamentem jest brak w programie studiów I i II stopnia wyszczególnionej liczby godzin zajęć (lub metody ich obliczeń) realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowanego nakładu pracy studentów mierzonej liczbą punktów ECTS. Przedstawiony program nie precyzuje ich.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów przeznaczonych na realizację zakładanych efektów kształcenia są w strukturze treści zestrojone prawidłowo.

Sekwencja zajęć, a także dobór form zajęć i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Treści programowe studiów, usystematyzowane są w strukturze zajęć logicznie. Narastają one w skali trudności, poszerzają zakres i pogłębiają problemowo te treści w poszczególnych przedmiotach po sobie następujących. Obejmują wymagane treści służące do wykonywania zawodu architekta krajobrazu, z jego adekwatnym, kompetencyjnym uszczegółowieniem w specjalizacjach. Treści te są kompleksowe i specyficzne dla programu studiów i zapewniają uzyskanie wszystkich efektów uczenia się.

Treści programowe studiów umożliwiają wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie, według zasad, które pozwalają studentom na elastyczne kształtowanie ścieżki kształcenia

Treści te obejmują zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany, w wymaganym wymiarze punktów ECTS. Programy studiów obejmują zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie języka obcego. Na obu stopniach studiów zajęcia językowe kończą się weryfikującą efektów kształcenia i odpowiedniego poziomu zaawansowania językowego. W programach studiów I i II stopnia uwzględniono w odpowiednim wymiarze zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, którym przyporządkowano liczbę punktów ECTS, nie mniejszą niż jest to określone w wymaganiach. Program studiów nie obejmuje zajęć prowadzonych w trybie zdalnym, z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Uczelnia w realizacji kierunku stosuje różnorodne i specyficzne metody kształcenia. W ich doborze uwzględniane są zarówno tradycyjne, jak i najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, a w nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne

wspomagające osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Ich właściwe zastosowanie zapewnia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. W ich stosowaniu wykorzystywany jest w sposób adekwatny potencjał kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz dostępne narzędzia zapewniające osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

W programie studiów znaczącą ilość zajęć i ich godzinowych obciążeń przewidziano jako bezpośrednio powiązanych z praktycznym przygotowaniem do wykonywania zawodu architekta krajobrazu. Zajęcia projektowe, poprzez zastosowane metody dydaktyczne oraz umiejętnie rozwijaną i pogłębianą w skali trudności technikę korekt indywidualnych i zajęć klauzurowych, sprawiają, że studenci uczą się samodzielności i aktywności, przygotowując się do pełnienia funkcji zawodowych po studiach. Stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się.

Przyjęte w Uczelni metody realizacji tej problematyki umożliwiają adekwatne przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany lub udział w tej działalności. Do tego celu stosowane są właściwe metody i narzędzia, w tym także o zaawansowanym poziomie technik informacyjno-komunikacyjnych.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów. Motywują ich do aktywnego udziału w procesie edukacyjnym oraz umożliwiają im osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowo-badawczej i eksperymentalnej, w tym zwłaszcza projektowej. Umożliwiają także czynny i bezpośredni udział w tej działalności. Umożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego, co najmniej na poziomie B2 i B2+. Ze względu na praktyczny status większości przedmiotów projektowych, laboratoryjnych i terenowych metody i techniki kształcenia na odległość są wykorzystywane jedynie pomocniczo.

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, są zgodne ze standardami światowymi. Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Praktyki zawodowe pod względem sposobu organizacji, efektów uczenia się, treści programowych metod weryfikacji nie budzą wątpliwości i zapewniają osiągnięcie efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych. Brak jest jednak sylabusów dotyczących poszczególnych rodzajów praktyk.

Harmonogramy zajęć ogólnie umożliwiają efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego zarówno na udział w zajęciach, jak i na samodzielne uczenie się. Brak w sylabusach określonej liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów oraz szacowanego nakładu pracy studentów mierzonego liczbą punktów ECTS, uniemożliwia precyzyjne stanowienie o tym - czy czas pracy przeznaczony na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się są we właściwej proporcji i efektywnym wykorzystaniu czasu na to zaplanowanego. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację efektów uczenia się oraz przekazanie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się Jednostce prowadzącej kierunek określić w kartach przedmiotów (sylabusach) liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów oraz szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS.
2. Rekomenduje się wykonanie odrębnych sylabusów dotyczących prac dyplomowych z wyraźnie ustanowionym w nich system standaryzacji kategoryjnej i merytorycznej, z adekwatnym wyborem form realizacji efektów kształcenia tych prac.
3. Rekomenduje się wykonanie odrębnych sylabusów dla poszczególnych typów praktyk.

Zalecenia

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Na kierunku architektura krajobrazu stosowane są – formalnie przyjęte i opublikowane – spójne warunki przyjęcia kandydatów na studia. Zasady rekrutacji zawarte są w uchwałach Uczelni. Postępowanie rekrutacyjne prowadzone jest niezależnie dla każdego poziomu studiów.

Warunki rekrutacji, wymagania i kryteria kwalifikacji kandydatów na studia I stopnia na ocenianym kierunku regulowane są stosownymi przepisami uczelnianymi. Uchwała Senatu SGGW dotycząca rekrutacji na dany rok akademicki studiów, podejmowana jest i upubliczniona z rocznym wyprzedzeniem. Postępowanie rekrutacyjne prowadzi Uczelniana Komisja Rekrutacyjna (UKR) powoływana przez Rektora lub upoważnionego przez niego Prorektora, a Uczelniana Komisja Rekrutacyjna, w porozumieniu z Dziekanami, powołuje Wydziałowe Komisje Rekrutacyjne (WKR). Wspierają i są one bezpośrednio odpowiedzialne za przeprowadzenie procesu rekrutacyjnego na Wydziale. Przewodniczącym Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej jest Dziekan.

W okresie do roku akademickiego 2021/2022 rekrutacja odbywała się z wykorzystaniem Systemu Obsługi Kandydatów (SOK). Od roku akademickiego 2022/2023 prowadzona jest ona z wykorzystaniem nowego systemu Internetowej Rekrutacji Kandydatów (IRK). Rejestrację inicjuje deklaracja wyrażona przez kandydata na formularzu rejestracyjnym, który wybiera kierunek i formę studiów oraz, w wyznaczonym to tego terminie, przystępuje do prowadzonej w Uczelni kwalifikacji kandydatów. Link do IRK oraz kalendarium rekrutacji, zawierający terminy rejestracji, terminy weryfikacji efektów uczenia się i wypełniania różnic programowych, a także terminy składania dokumentów oraz wymagania odnośnie ich zawartości są publikowane na stronie internetowej Uczelni. Po każdym etapie tej rekrutacji kandydaci na studia mogą sprawdzić w IRK minimalne progi punktowe, które należy uzyskać, a także liczbę zakwalifikowanych osób i liczbę wolnych miejsc na studia.

Na I stopień studiów na kierunku architektura krajobrazu, w roku akademickim 2024/2025, kandydaci kwalifikowani byli zgodnie z Uchwałą nr 84 – 2022/2023 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 26 czerwca 2023 r. w sprawie zasad rekrutacji na studia pierwszego stopnia, jednolite studia magisterskie i studia drugiego stopnia w SGGW w roku akademickim 2024/2025. Kwalifikacja dokonywana była na podstawie wyników uzyskanych na egzaminie maturalnym lub egzaminie dojrzałości z następujących przedmiotów, stanowiących prerekwizyty kompetencyjne, dla tego kierunku studiów, a mianowicie: *biologia*, *matematyka* lub *geografia* (tzw. „główne przedmioty

kwalifikacyjne”) oraz z jednego z przedmiotów: *historia, historia sztuki, informatyka, język obcy nowożytny albo język polski* (stanowiącego tzw. „dodatkowy przedmiot kwalifikacyjny”). Istotnym elementem rekrutacji kandydatów, niezmiennie dla tego kierunku i wszystkich kierunków o statusie artystycznym, jest organizacja egzaminu sprawdzającego uzdolnienia rysunkowe („egzamin wewnętrzny”) oraz egzaminu zawodowego lub egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie. Zgodnie z załącznikiem do Uchwały nr 41 – 2023/2024 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 26 lutego 2024 roku (zał. 3.26 Raportu Samooceny) dla kierunku architektura krajobrazu uwzględnia się bowiem w tej kwalifikacji dyplom technika architektury krajobrazu.

Jak Uczelnia podaje – w latach akademickich 2020/21, 2021/22, 2022/23 i 2023/24 – ze względu na stałe zagrożeni pandemiczne Covid-19, egzaminu sprawdzającego uzdolnienia artystyczne nie przeprowadzano. W roku akademickim 2024/25 egzamin ten już przywrócono. Formalne wytyczne do tego egzaminu dla kandydatów zamieszczone są na stronie internetowej Uczelni, wraz z kalendarium rekrutacyjnym.

Wspomniana powyżej Uchwała nr 84 2022/2023 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 26 czerwca 2023r. określa również zasady przeliczania na punkty wyników odpowiednich egzaminów oraz wyników uzyskanych na świadectwach wydanych poza granicami Polski. Dotyczy to w szczególności kandydatów posiadających maturę międzynarodową IB (International Baccalaureate) wydaną przez IBO (International Baccalaureate Organizaton) w Genewie. Z postępowania kwalifikacyjnego zwolnieni są laureaci olimpiad centralnych i konkursów, zgodnie z podjętą Uchwałą nr 85 – 2022/2023 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego z dnia 26 czerwca 2023 r. w sprawie uprawnień laureatów olimpiad i konkursów w latach 2024/2025–2027/2028.

Wyniki postępowania kwalifikacyjnego są upublicznione w IRK, tak jak wymagana punktacja minimalna, którą podaje się na stronie internetowej SGGW. Dokumenty konieczne do podjęcia studiów składają w Biurze Spraw Studenckich już tylko kandydaci zakwalifikowani, po przejściu przez proces rekrutacyjny.

Procedura kwalifikacji dotyczy także kandydatów niebędących obywatelami Polski, którzy są dopuszczeni do postępowania, po spełnieniu warunków określonych w §14 Uchwały Senatu SGGW. W roku akademickim 2024/2025 rekrutacja w tym zakresie była prowadzona zgodnie ze wspomnianą wyżej Uchwałą nr 84 – 2022/2023 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 26 czerwca 2023 r., według zasad ustalonych dla kandydatów z obywatelstwem polskim. Dodatkowym warunkiem kwalifikacji na studia kandydatów bez polskiego obywatelstwa jest posiadanie udokumentowanej znajomości języka polskiego. Osoby, które nie mają honorowanego w SGGW certyfikatu znajomości języka polskiego uzyskanego na poziomie B2, mogą potwierdzić znajomość tego języka przystępując do egzaminu w formie rozmowy kwalifikacyjnej, sprawdzającej ją, zorganizowanej przez Uczelnię. Na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, członków zespołu sprawdzającego tę znajomość, powołuje na dany rok akademicki Dziekan. W skład zespołu kwalifikującego wchodzi 1 przedstawiciel UKR, 1 pracownik uczelnianego Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych i 1 nauczyciel akademicki, zatrudniony na stanowisku pracownika dydaktycznego.

Kwalifikację rekrutacyjną na studia na kierunku architektura krajobrazu przechodzą również kandydaci z niepełnosprawnością. Jest ona realizowana na zasadach określonych we wspomnianej wyżej Uchwale nr 84 – 2022/2023 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 26 czerwca 2023 r. Uczelnia podaje do publicznej wiadomości adekwatne informacje o wyzwaniach stawianych studentom z niepełnosprawnościami, podejmującymi te studia.

W przypadku rekrutacji na studia II stopnia na tym kierunku podstawą przyjęcia jest posiadanie dyplomu inżyniera architekta krajobrazu lub inżyniera studiów I stopnia na kierunku architektura krajobrazu (w przypadku spełnienia zbieżności w 100%). W rekrutacji mogą uczestniczyć również kandydaci posiadający dyplom inżyniera lub dyplom ukończenia jednolitych studiów magisterskich innego kierunku studiów lub dyplom zagraniczny, uprawniający do ubiegania się o przyjęcie na studia II stopnia w kraju wydania. Dyplomy te wymagają jednak weryfikacji zbieżności efektów uczenia się. Jak podano w raporcie samooceny „formą weryfikacji zbieżności efektów uczenia się jest sprawdzian kompetencyjny w formie zadania projektowego”. W dalszym postępowaniu pod uwagę brani są kandydaci, którzy uzyskali pozytywny wynik ze sprawdzianu kompetencyjnego (Raport Samooceny, s. 34).

W opinii zespołu oceniającego proces ten powinien poprzedzić jednak przeprowadzenie weryfikacji w postaci szczegółowej analizy porównawczej programów studiów realizowanych na tych kierunkach i osiągniętych na nich efektów uczenia, w stosunku do analogicznego programu i efektów kierunku ocenianego, a nie tylko weryfikacji zbieżności efektów kształcenia przy pomocy tzw. „sprawdzianu kompetencyjnego w formie zadania projektowego”. Taka forma weryfikacji jest dalece niewystarczająca. W przypadku zaistnienia różnic programowych należy zastosować możliwość ich wyrównania i uzupełnienia braków programowych (z wykonaniem pracy dyplomowej łącznie). Zapewni to utrzymanie wyrównanego poziomu edukacji wszystkich osób z różnymi dyplomami studiów I i II stopnia. Precyzuje to przecież wspomniana Uchwała nr 84 – 2022/2023 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 26 czerwca 2023 r., która w pkt. 7.7 mówi o „weryfikacji dokumentów o wykształceniu wyższym (dyplomów, suplementów do dyplomów), na podstawie których kandydat ubiega się o przyjęcie na studia drugiego stopnia, w celu sprawdzenia zbieżności osiągniętych przez kandydata efektów uczenia się na studiach pierwszego stopnia z efektami oczekiwanymi od kandydatów na studia drugiego stopnia, określanie ich zbieżności i wyznaczanie ewentualnych przedmiotów do realizacji w celu uzupełnienia braków kompetencyjnych”. Zachodzi wątpliwość czy praktyka na tym kierunku jest jednak odmienna?

Reasumując, obowiązujące w SGGW warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne na kierunku architektura krajobrazu są logiczne i spójne pod względem zastosowanych procedur i wymagań szczegółowych (z wyjątkiem wspomnianego mankamentu). Są one przejrzyste i selektywne. Umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. Są bezstronne i zapewniają wszystkim kandydatom równe szanse na podjęcie studiów i umożliwiają wybór kandydatów posiadających adekwatną wiedzę i umiejętności w zakresie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się, założonych w programie tych studiów. Zastosowany system rekrutacji na te studia uwzględnia informację o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu.

Na wizytowanym kierunku przyjęte są zasady, warunki oraz tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów. Reguluje je Uchwała nr 146 – 2018/2019 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie zasad i trybu potwierdzania efektów uczenia się. Zasady te zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Na tym kierunku jednak nie było dotąd prowadzone żadne postępowanie z tym związane.

W Uczelni stosowane są logiczne, formalne zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej. Dają one możliwość przyjęcia na studia w drodze przeniesienia. Dokonywane jest to zgodnie z zasadami opisanymi w §21 Regulaminu Studiów SGGW. Przyjęcie na studia w tym trybie może nastąpić dopiero po zaliczeniu, co najmniej jednego semestru studiów w uczelni, na której student dotychczas studiował oraz pod warunkiem, że posiada on nadal aktywny status studenta. Student ubiegający się o przeniesienie musi złożyć poświadczoną kartę przebiegu studiów lub dokument jej równoważny. Uwzględnia się w tym procesie zbieżność efektów uczenia się dla programów studiów na kierunkach studiów w obu uczelniach. Punkty ECTS uzyskane przez studenta mogą zostać uznane, pod warunkiem odpowiedniej zbieżności treści efektów uczenia się. W przypadku występowania różnic w tych efektach Prodziekan wyznacza tzw. różnice programowe, uznając część zrealizowanego przez studenta programu studiów i wskazując równocześnie zajęcia lub moduły zajęć konieczne do uzupełnienia, z terminami ich zaliczenia. Decyzję w sprawie przeniesienia podejmuje Prodziekan, za zgodą Dziekana lub Prodziekana Wydziału, na którym student studiował. W przypadku ograniczonej liczby miejsc na studia, dodatkowe kryterium stanowi także średnia ocen z dotychczasowego przebiegu studiów. W zależności od liczby tych różnic, student może uzyskać zgodę na kontynuację studiów od ostatniego semestru zakończonego na uczelni, na której studiował lub też od semestru wcześniejszego, z włączeniem I semestru studiów, na który przeprowadzana jest odrębna rekrutacja. Pomimo, że procedura przeniesienia jest – jak stwierdzono – realizowana dość rzadko, o czym stanowi fakt, że w ciągu ostatnich 3 lat dokonano przeniesienia 5 studentów, warto przeprowadzić jednak w niej szczegółową analizę porównawczą całych programów studiów, a nie jedynie samych efektów uczenia się. Efekty te mogą być bowiem niemal identyczne, w przypadku niektórych kierunków studiów pokrewnych sobie, a problematyki kształcenia formułowane w przedmiotach i ich zakres – mogą się znacznie różnić, zwłaszcza co do ilości pkt. ECTS.

Na kierunku architektura krajobrazu I i II stopnia studenci mogą uczestniczyć w programach wymiany krajowej i zagranicznej. Realizowane są one w ramach podpisanych przez SGGW umów. Czas trwania wymiany obejmuje przynajmniej jeden semestr studiów i wymaga zgody na nią Prodziekana. Główną formą są wymiany międzynarodowe realizowane w ramach programu Erasmus+. Stosuje się przy tym adekwatną procedurę. Przed planowanym wyjazdem na studia do uczelni zagranicznej student, przy wsparciu Prodziekana i Wydziałowego Koordynatora ds. studiów Erasmus+, przygotowuje Kartę porównania przedmiotów do realizacji w uczelni zagranicznej z przedmiotami z programu studiów obowiązującego w SGGW oraz Kartę uzgodnień. Na ich podstawie tworzony jest Learning Agreement. Karta porównania zawiera zestaw proponowanych przedmiotów z programu studiów uczelni partnerskiej, wybranych z semestru obranego na studiach w uczelni zagranicznej oraz odpowiadające im przedmioty z programu danego semestru na kierunku architektura krajobrazu. Przy zatwierdzaniu Karty porównania i Karty uzgodnień uwzględnia się zarówno efekty uczenia się proponowanych przedmiotów, jak i przypisaną im liczbę punktów ECTS. Student ma w tym wyborze konsultacyjne wsparcie Prodziekana i Koordynatora. Przedmioty, których efekty uczenia się nie mogą być uznane ze studiów odbytych za granicą, muszą zostać zrealizowane w kolejnych semestrach studiów w kraju, w ramach bezpłatnego systemu wyrównywania różnic programowych i w terminie wyznaczonym przez Prodziekana. Po zakończeniu wymiany, na podstawie potwierdzonego wykazu ocen, Prodziekan podejmuje ostateczną decyzję o zaliczeniu przedmiotów.

Celem pracy dyplomowej jest weryfikacja umiejętności prowadzenia badań naukowych w zakresie „analizy danych, opracowania, doboru metod i technik badawczych oraz sposobu przedstawienia wyników badań”. Egzamin dyplomowy służy zaś sprawdzeniu osiągniętych w toku studiów efektów uczenia się. Problematyka realizowanych prac na obu stopniach kształcenia jest zróżnicowana, co potwierdziła załączona przez Uczelnię dokumentacja. Stanowi ona w większości współczesną problematykę projektową. Tematy są skorelowane z bieżącymi wyzwaniami w zakresie architektury krajobrazu oraz globalnych problemów świata i lokalnych potrzeb środowiskowych. Studenci mają możliwość realizacji prac dyplomowych o dużym potencjale aplikacyjnym.

Realizację pracy dyplomowej inżynierskiej zaplanowano na VII semestrze studiów I^o i przewidziano na nią osiągnięcie 15 punktów ECTS. Celem tej pracy dyplomowej jest potwierdzenie wykorzystania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, prowadzących do rozwiązywania określonych zagadnień teoretycznych i praktycznych. Problematyka prac inżynierskich dotyczy m.in. projektowania obiektów architektury krajobrazu oraz budowy i pielęgnowania tej architektury. Tematami prac inżynierskich są: projekty obiektów architektury krajobrazu, ekspertyzy i studia przypadków z zakresu budowy, pielęgnowania oraz podstaw formalnych kształtowania obiektów architektury krajobrazu, a także ekspertyzy z zakresu oceny wartości przyrodniczych i kulturowych krajobrazu.

Realizację pracy dyplomowej magisterskiej zaplanowano na III semestrze studiów II° i przewidziano na nią osiągnięcie 20 punktów ECTS. Praca ta ma charakter badawczy lub teoretyczno-badawczy. Jej celem jest potwierdzenie wiedzy i umiejętności dyplomanta związanej z kierunkiem studiów oraz profilem kształcenia. Ma ona uwzględniać „krytyczne rozumienie teorii i zasad jej zastosowania, znajomości metod badawczych oraz umiejętności korzystania z adekwatnych do tematu źródeł wiedzy”. Prace magisterskie realizowane są z uwzględnieniem problematyki adekwatnej do wybranej przez studenta specjalizacji: *projektowanie krajobrazu; urządzanie i pielęgnowanie krajobrazu oraz sztuka ogrodu i krajobrazu*. Tematy prac magisterskich stanowią – zgodnie z informacjami Uczelni – m.in.: „prace studialne z zakresu planowania / kształtowania krajobrazu realizowane w skali wykraczającej poza skalę obiektu architektury krajobrazu; prace z zakresu rewaloryzacji historycznych obiektów architektury krajobrazu, a także prace badawcze, przeglądowe, monograficzne, koncepcyjne i metodologiczne dotyczące problematyki architektury krajobrazu”. W aspekcie kategorii i formy realizacji pracy dyplomowej jest tutaj duża swoboda.

Za prace dyplomowe Uczelnia uznaje także prace o statusie przeglądowym, monograficznym, badawczym i koncepcyjnym z problematyki architektury krajobrazu. Wybrane przez oceniających prace poddane zostały ocenie. Ich poziom jest zróżnicowany. Nie są one wyraźnie ustandaryzowane metodycznie, a formy ich realizacji (typy) mają niekiedy nieporównywalny ze sobą zakres.

Mankamentem jest brak sylabusów prac dyplomowych na obu poziomach kształcenia. Po przeprowadzonej ocenie prac dyplomowych można wnioskować, że wymagania dotyczące prac dyplomowych, ich zróżnicowanie kategoriale oraz pod względem form realizacji, są nie do końca logiczne. Brak jest spójnego i ujednoliconego pod względem wymagań systemu kategorialnego i merytorycznego. Brak jest też wspólnych założeń metodycznych (metodologicznych) prac takich jak: pytania i problemy badawcze, cele badań, hipotezy badawcze oraz metody badań. Prace poddane ocenie założeń metodologicznych w ogóle nie mają. Brak jest w nich bowiem wzoru działania, czyli świadomie zastosowanego sposobu postępowania mającego prowadzić do osiągnięcia zamierzonego rezultatu. W żadnej też teza badawcza lub projektowa – choćby ogólnie nawet sformułowana – nie występuje. A jest to przecież podstawa naukowo-badawczego i naukowo-projektowego statusu pracy

dyplomowej i założeń metodycznych jej realizacji. Wydaje się, że wobec wysokich aspiracji edukacyjnych, realizowanych na tym kierunku, powinny być to zweryfikowane.

Zasady i procedury dyplomowania na kierunku architektura krajobrazu są sformalizowane zapisami zawartymi w Regulaminie Studiów w SGGW. Studenci studiów I i II stopnia uzyskują dyplom ukończenia studiów po zaliczeniu wszystkich przedmiotów przewidzianych w programie studiów oraz po uzyskaniu pozytywnych ocen z pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego. Tematy prac dyplomowych są proponowane przez pracowników prowadzących zajęcia dydaktyczne i są one podawane do publicznej wiadomości na stronie Wydziału. W ramach pracy dyplomowej studenci mogą zrealizować pracę projektową związaną z kierunkiem i profilem studiów. Mogą też wykonać opracowanie o statusie naukowo-badawczym, które zostanie opublikowane w czasopiśmie naukowym lub będzie stanowiło rozdział w recenzowanej monografii. Tematy prac dyplomowych, wybierane przez studentów, są weryfikowane pod względem zgodności z kierunkiem kształcenia poprzez opiniowanie przez Zespół Roboczy ds. Architektury krajobrazu przy Radzie Programowej dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, a następnie są zatwierdzane przez Prodziekana. Wybór tematu dyplomu inżynierskiego może nastąpić nie później niż jeden semestr przed planowanym terminem ukończenia studiów. W przypadku dyplomu magisterskiego wybór następuje na rok przed planowanym terminem ukończenia studiów.

Promotorami prac dyplomowych na kierunku architektura krajobrazu są zarówno samodzielni pracownicy naukowcy, jak i upoważnieni przez Dziekana i zaopiniowani przez Radę Programową dyscypliny inżynierii środowiska, górnictwo i energetyka pracownicy ze stopniem naukowym doktora. W przypadku interdyscyplinarnego lub wdrożeniowego statusu pracy dyplomowej Prodziekan Wydziału, na wniosek studenta i po zasięgnięciu opinii Rady Programowej ww. dyscypliny, może wyrazić zgodę na promotorstwo pracy osobie, niebędącej nauczycielem akademickim Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, lecz posiadającej co najmniej stopień doktora. Recenzentem pracy dyplomowej może być nauczyciel akademicki, z co najmniej stopniem naukowym doktora. Proces recenzowania realizowany jest w systemie e-HMS.

Od roku akademickiego 2021/2022 prace dyplomowe przygotowywane są zgodnie wytycznymi przedstawionymi w Zarządzeniu Nr 100 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 22 września 2021 r. z załącznikami. Na ich podstawie opracowano „Zasady dyplomowania na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska SGGW w Warszawie”.

Zgodnie z Zarządzeniem Nr 3 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 19 stycznia 2022 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu antyplagiatowego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, przed złożeniem pracy promotor obligatoryjnie sprawdza jej oryginalność w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym (JSA), zgodnie z tym Regulaminem.

Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym przeprowadzany jest przed trzyosobową komisją, złożoną z przewodniczącego, promotora i recenzenta pracy. Na egzaminie student udziela odpowiedzi na 4 pytania, a warunkiem jego zdania jest uzyskanie przez studenta ocen pozytywnych ze wszystkich czterech pytań egzaminacyjnych. Ich treść oraz oceny są protokołowane. W SGGW stosowany jest standardowy formularz protokołu z egzaminu dyplomowego (zał. 3.40 Raportu Samooceny). Zgodnie z Procedurą Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, tryb dyplomowania i jakość prac dyplomowych podlegają monitoringowi. Prace zweryfikowane są zgodnie z formularzem oceny jakości pracy dyplomowej, który za pośrednictwem zespołu robczego ds. architektury krajobrazu przy Radzie Programowej dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, przekazuje je Koordynatorowi ds. Jakości Kształcenia, a ten sporządza sprawozdanie i przedstawia je Dziekanowi.

Zgodnie z wytycznymi przygotowania prac dyplomowych w SGGW, pracę inżynierską może stanowić studium przypadków, ekspertyza, praca projektowa lub też – jak podaje Uczelnia – „artykuł opublikowany w czasopiśmie naukowym lub rozdział w monografii”.

O ile te pierwsze formy wydają się być porównywalne pod względem kategorii, w merytorycznym wkładzie dyplomanta i promotora oraz w metodzie weryfikacji zdobytych efektów uczenia się, o tyle te dwie ostatnie formy mają jednak status odrębny. Również kryteria oceny tych form znacznie pomiędzy sobą się różnią. W pierwszym przypadku weryfikacja efektów uczenia się dokonywana jest w procesie dyplomowania głównie przez promotora i recenzenta. W przypadku publikacji artykułu lub rozdziału w monografii jest on weryfikowany również przez osobę trzecią – recenzenta lub recenzentów wydawnictwa. Podlegał więc już innej, odrębnej, poprzedzającej ocenę dyplomową, procedurze jej uzyskania.

W opinii zespołu, proces publikacyjny powinien nastąpić po realizacji pracy dyplomowej i po jej obronie, bądź też praca przedkładana do obrony nie powinna być merytorycznie tożsama z realizowaną publikacją, lecz powinna stanowić jej ewentualne samodzielne rozwinięcie i pogłębienie. Warto też usankcjonować aspekt współautorstwa publikowanego dzieła. Realizacja pracy dyplomowej polega bowiem na samodzielnym rozwiązaniu zadania w zakresie dyscyplin związanych z kierunkiem studiów, w której autor wykaże pogłębioną wiedzę i umiejętność jej zastosowania w zakresie podjętego tematu. Choć promotor jest w niej także, w pewnym zakresie, współautorem, bo jego wkład intelektualny został w nią włożony – poprzez wybór tematu pracy i sformułowanie założeń metodologicznych jej realizacji: problemów badawczych, hipotez, celów i metod badań, a niekiedy również poprzez stworzenie koncepcji ideowej pracy (zwłaszcza projektowej) – to artykuł naukowy lub rozdział w monografii jest już dziełem w pełni współautorskim, w którym określa się autorski udział danych osób w jej realizację twórczo zaangażowanych. Publikowana praca naukowa powinna ten aspekt precyzyjnie ujmować. Prawo autorskie o tym stanowi. Taki artykuł lub rozdział nie powinien być też – wymuszony na dyplomancie – inicjacją przemysłnych aspiracji publikacyjnych promotora i umotywowanej celami ewaluacyjnymi strategii Uczelni. Inaczej przerodzi się w instrumentalną walkę o zdolnych i sprawnych dyplomantów. W walce tej cel nigdy nie uświęci środków.

Efekty uczenia się związane są w szczególny sposób z problematyką prac magisterskich. Stanowią ją prace studialne z zakresu planowania lub kształtowania krajobrazu w skali wykraczającej poza skalę obiektu architektury krajobrazu, prace z zakresu rewaloryzacji historycznych obiektów architektury krajobrazu. Mają one charakter prac przeglądowych, monograficznych, badawczych i koncepcyjnych dotyczących problematyki architektury krajobrazu.

Metodyka prac dyplomowych – jak stwierdzono w Raporcie Samooceny – jest zależna od tematu prac i jest weryfikowana przez promotora. Wstępna weryfikacja efektów uczenia się dotycząca tych prac dokonuje się jednak już na poziomie konwersatorium i seminarium dyplomowego. Jest ona bowiem – jak napisano – prezentowana przez studentów, którzy uzasadniają jej celowość w kontekście realizowanej pracy. Zgodnie z przyjętym na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska i określonym w sylabusie zakresem konwersatorium i seminariów dyplomowych, „każdy student w ich trakcie ma za zadanie m.in. przedstawić tematykę i metodykę swojej pracy dyplomowej, w tym uzasadnić celowość podjęcia tematu i dobór metodyki oraz zaprezentować uzyskane wyniki”.

Jeśli taki model postępowania ma być utrzymany warto w ten proces konwersacji seminaryjnej włączyć również promotorów, oddać ten przedmiot do ich dyspozycji lub podejmować na nich tematy pokrewne, a nie z pracą tożsame. Inaczej staje się to obcą ingerencją w jej treść, zanim zostanie ona zrecenzowana.

Reasumując, można stwierdzić, że zasady i procedury dyplomowania są w większości trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Dokonuje się to finalnie podczas obrony pracy i egzaminu dyplomowego. Brak sylabusów pracy inżynierskiej i magisterskiej utrudnia rozpoznanie kryteriów kwalifikacyjnych i problemowych oraz standardów merytorycznych prac i założeń metodologicznych ich realizacji.

Na kierunku architektura krajobrazu obowiązują ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągania efektów uczenia się. Wynikają one z *Regulaminu Studiów w SGGW*, określającego prawa i obowiązki studenta związane z zaliczeniem przedmiotów, zdawaniem egzaminów, zaliczaniem etapów studiów i zakończeniem procesu kształcenia.

Uświadomienie studentów następuje już na pierwszych zajęciach z każdego przedmiotu, gdy nauczyciel zobowiązany jest do przedstawienia studentom warunków zaliczenia przedmiotu i sposobów weryfikacji efektów uczenia się osiąganych w czasie jego realizacji, zgodnie z zapisami w sylabusie. Po zakończonym procesie zaliczeniowym Koordynator przedmiotu wypełnia natomiast protokół zamieszczony w systemie elektronicznym e-HMS i generuje formularz weryfikacji efektów uczenia się (WEU) dostępny w tym systemie. Ocena końcowa z danego przedmiotu ustalana jest w oparciu o kryteria opisane w jego sylabusie, opracowanym przez jego Koordynatora. Sylabusy przedmiotów realizowanych na kierunku architektura krajobrazu dostępne są na stronie internetowej Wydziału. Określone są w nich formy zaliczenia poszczególnych przedmiotów i sposoby weryfikacji osiąganych przez studenta efektów uczenia się, a także elementy i wagi składające się na ich ocenę końcową przedmiotu, co zweryfikowano i poddano analizie. Brakuje w nich jednak – jak wcześniej to zasygnalizowano – wyszczególnienia liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i szacowanego nakładu pracy studentów z tym związanej, mierzonej liczbą punktów ECTS.

Wpisu oceny do systemu elektronicznego e-HMS dokonuje Koordynator przedmiotu, informując studentów o tym, przed ich zatwierdzeniem. Funkcjonujący system e-HMS umożliwia studentowi bieżącą analizę wpisów i wyjaśnienie potencjalnych wątpliwości. W przypadku uzyskania oceny niedostatecznej studentowi przysługuje zawsze jeden termin egzaminu poprawkowego. Procedurę przeprowadza się zgodnie z Regulaminem Studiów. W ciągu ostatnich 5 lat – zgodnie z informacją zamieszczoną w Raporcie Samooceny – na kierunku nie były przeprowadzane żadne egzaminy komisyjne. Zgodnie z Regulaminem Studiów w SGGW student z niepełnosprawnością, może wystąpić o dostosowanie formy zaliczenia przedmiotu do możliwości wynikających z jego niepełnosprawności. W zaliczeniach i egzaminach mogą też uczestniczyć, za zgodą Prodziekana i przy zastosowaniu neutralności, tłumacze języka migowego, a także asystenci osób z niepełnosprawnością ruchową lub osób niewidomych. Osoby pomagające studentom z niepełnosprawnościami, zgodnie z informacją Uczelni, powinny mieć jednak zawsze zgodę na uczestniczenie w zaliczeniach i egzaminach.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny ich osiągnięcia przez studentów oraz ogólnych postępów w edukacji, umożliwiają równe traktowanie studentów, bez względu na kategorię i status studenta. Zapewniono w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania ich do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Zapewniają one bezstronność, rzetelność i przejrzystość tego procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność uzyskiwanych ocen. Przekazywanie informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia tych efektów dokonuje się w postaci informacji bezpośredniej, na i po zajęciach, lub poprzez system elektroniczny e-HMS. Dokonuje się to na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie. Istnieją też zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych, związanych z tą weryfikacją oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania

nieetyczne i niezgodne z prawem. Wykorzystuje się w tym procesie także metody i techniki kształcenia na odległość, które gwarantują identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych ich dotyczących.

Stosowane w Uczelni metody weryfikacji zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się. Dobór metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się uzależniony jest od rodzaju efektu, a także od formy zajęć, w których student powinien go osiągnąć. Efekty uczenia się należące do kategorii wiedzy są weryfikowane podczas: egzaminów pisemnych i ustnych oraz kolokwii sprawdzających i zaliczeniowych, wymagających formułowania i udzielania odpowiedzi opisowej; testów sprawdzających; indywidualnych i grupowych prezentacji mających formę wypowiedzi ustnej z prezentacją multimedialną lub materiałem rysunkowym (projektem); pisemnych opracowań raportów z badań i sprawozdań; a także indywidualnych i grupowych opracowań projektowych, których celem jest prezentacja stanu wiedzy i zdobytego doświadczenia dotyczącego danego problemu.

Metodami weryfikacji efektów uczenia się należących do kategorii umiejętności są zadania o charakterze projektowym i analityczno-porównawczym. Dotyczą oceny projektów i raportów, obejmujących analizę problemową, oceny eksperymentów wykonywanych i opracowywanych w trakcie zajęć laboratoryjnych lub sprawozdań z ich realizacji. Ich celem jest przedstawienie rozwiązania postawionego problemu. Stanowią wypowiedzi pisemne i ustne mające formy prezentacji zastosowanych rozwiązań, motywacji ich przyjęcia i obron wykonanych projektów, a także sprawozdań i prezentacji przedstawiających indywidualne i zespołowe interpretacje wyników uzyskanych podczas badań laboratoryjnych czy ćwiczeń terenowych. Ponadto umiejętności weryfikowane są bezpośrednio poprzez obserwację warsztatowej i intelektualnej sprawności studenta podczas realizacji powierzonych mu zadań projektowych, w trybie projektów kursowych i zadań klauzurowych.

Weryfikacja efektów należących do kategorii kompetencji społecznych weryfikowane są najczęściej poprzez obserwację pracy na zajęciach, zachowania podczas pracy w grupach czy organizowania i udziału w dyskusji, aktywności udziału z ćwiczeniach zespołowych i stopnia współautorskiego udziału w projektowaniu zespołowym.

Kompetencje inżynierskie weryfikowane są przede wszystkim poprzez kontrolę prawidłowości wykonania projektów semestralnych i klauzurowych zadań projektowych, sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych oraz kontrolę prawidłowości realizacji praktyki zawodowej, a także pracy dyplomowej inżynierskiej i magisterskiej.

Natomiast efekty związane z prowadzeniem działalności naukowej są weryfikowane poprzez realizację egzaminów, kolokwii sprawdzających i zaliczeniowych, mających formę pisemnych i ustnych odpowiedzi, najczęściej z rozwinięciem dyskursywnym, prac projektowych, eksperckich i obliczeniowych, które obejmują problemowo zagadnienia objęte zakresem zajęć w powiązaniu z prowadzoną przez nauczycieli działalnością naukową. W przypadku prac dyplomowych weryfikowane są one w zakresie poziomu kreatywności naukowo badawczej i projektowej, rozwiązań metodycznych, wartości rozwiązań architektury krajobrazu i estetycznych jej walorów, a także samodzielności pracy studenta oraz uzyskanych przez niego umiejętności ich publicznej prezentacji i obrony.

Doboru metod szczegółowej weryfikacji zdefiniowanych efektów przedmiotowych uczenia się w zakresie wiedzy, kompetencji i umiejętności dokonuje Koordynator przedmiotu w sylabusie. Bierze

również pod uwagę uwarunkowania lokalowe i dostępność poszczególnych sal oraz posiadane zasoby bazy dydaktycznej i naukowej, w tym specjalistyczną aparaturę oraz oprogramowanie.

Jako że efekty uczenia się na kierunku architektura krajobrazu osiągane są przy wykorzystaniu różnorodnych form zajęć, takich jak wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia projektowe i ćwiczenia terenowe, a ich przedmiot jest specyficzny, do ich weryfikacji wykorzystywane są różnorodne metody, techniki i formy dyskursu i ekspozycji pracy, a mianowicie: „studium przypadku, prezentacje, analizę i interpretację tekstów źródłowych, wnioskowanie, interpretację wyników, metodę projektu, metodę problemową, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, rozwiązywanie zadań, pokaz, obserwacje w terenie, dyskusję, gry symulacyjne, współzawodnictwo, laboratorium nauka przez eksperyment, obserwację, pomiar”. Nie wszystkie one stanowią klarowną metodykę edukacyjną, ale niewątpliwie mają one charakter aktywizujący działania studentów w różny sposób, służąc również weryfikacji ich efektów uczenia się. Warto wspomnieć, że wymagają one przy tym również samodzielnego uczenia się studentów, co w sylabusach powinno być zasygnalizowane czasowym, procentowym i punktowym parametrem nakładu pracy studenta w pkt. ECTS, w stosunku do pracy nauczyciela. Daje to możliwość rozpoznania jakie efekty osiągają oni w danej fazie uczenia samodzielnie, a jakie we współpracy z nauczycielem oraz jaki jest stopień korelacji ich pracy, a zwłaszcza służebności w procesie edukacyjnym pracy nauczyciela.

Stosowane sposoby weryfikacji efektów uczenia się i dobrane do tego metody i techniki dydaktyczne dostosowane są adekwatnie do specyfiki przedmiotu oraz dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek architektura krajobrazu. Wiedza i umiejętności w zakresie prowadzenia badań naukowych rozwijane są głównie w trakcie zajęć projektowych, seminaryjnych oraz podczas realizacji pracy dyplomowej, pod kierunkiem promotora oraz w ramach działalności Kół Naukowych. Weryfikacja ich efektów następuje najczęściej w trakcie egzaminu dyplomowego lub na etapie recenzji publikacji współautorskich.

Weryfikacja stopnia opanowania języka obcego na studiach I^o polega na przeprowadzaniu pisemnych testów kontrolnych, kolokwiiów zaliczeniowych ze znajomości słownictwa oraz zagadnień gramatycznych, egzaminu podsumowującego, permanentnej obserwacji, kontroli i oceny aktywności studenta przez nauczyciela, symulacji dialogu, konwersacji, oceny wypowiedzi pisemnych i ustnych. Kompetencje językowe kontrolowane są w zakresie pięciu sprawności: słuchania, czytania, mówienia, pisanie i tłumaczenia na poziomie B2. Na studiach II° weryfikacja opanowania języka obcego skupia się na aspektach specjalistycznego słownictwa z zakresu architektury krajobrazu. Weryfikacja umiejętności posługiwania się językiem obcym, inżyniersko-technicznym, realizowana jest poprzez: pisemne opracowania, ustne prezentacje oraz dyskusje zagadnień przygotowanych na podstawie obcojęzycznej literatury przedmiotu związanej tematycznie z architekturą krajobrazu, a także kolokwium zaliczeniowe.

To daje powody do stwierdzenia, że stosowane w Uczelni metody weryfikacji i oceny opanowania przez studentów języka obcego są właściwe i umożliwiają sprawdzenie i ocenę osiągnięcia przez studentów umiejętności posługiwania się językiem obcym na poziomie B2 i B2+ odpowiednio w przypadku studiów I^o i II°.

Powyższe stanowi więc, że stosowane metody weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się spełniają wymagania kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta krajobrazu i zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się, a także umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności.

Realizacja programu kształcenia na kierunku architektura krajobrazu jest stale monitorowana poprzez walidację efektów uczenia się, dyplomowania, ocenę ankietową zajęć oraz procesu studiowania, a także hospitację zajęć dydaktycznych czy też analizę opinii z rynku pracy. Działania te mają charakter systemowy i są realizowane w sposób bieżący i permanentny.

Efekty uczenia się prowadzące do uzyskania kompetencji inżynierskich są oceniane na wszystkich przedmiotach, zwłaszcza tych, w których wykonywane są prace projektowe o charakterze inżynierskim i tych, w których kompetencje te mają wagę dominującą. Dotyczy to następujących przedmiotów o statusie praktycznym: *budowa obiektów architektury krajobrazu, projektowanie obiektów architektury krajobrazu, mechanizacja w budowie i pielęgnowaniu obiektów architektury krajobrazu, pielęgnowanie obiektów architektury krajobrazu, projektowanie konserwatorskie*.

Istotne kompetencje społeczne, które w rozumieniu Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. 2016 poz. 64 z późn. zm.) oznaczają zdolność kształtowania własnego rozwoju oraz autonomicznego i odpowiedzialnego uczestniczenia w życiu zawodowym i społecznym, z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania, wyszczególniono w sylabusach przedmiotów. Weryfikacja tych efektów następuje zgodnie z zapisanymi w nich wymaganiami i pozostaje w gestii Koordynatorów przedmiotów.

Sposób dokumentowania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów na poszczególnych przedmiotach jest opisany w formularzach sylabusów. Sposób weryfikacji tych efektów dostosowany jest do specyfiki tych przedmiotów oraz formy jego realizacji. Przedstawiany jest on przez nauczycieli akademickich na pierwszych zajęciach.

Realnym odzwierciedleniem uzyskanych efektów uczenia się są prace etapowe w postaci projektów i klauzur, prace egzaminacyjne oraz prace dyplomowe. Prace etapowe na studiach pierwszego i drugiego stopnia mają m.in. formę: projektów, prac pisemnych (np. kartkówki, opisy, referaty, elaboraty, eseje, prezentacje), rysunkowych (szkicowych), raportów z badań, plansz, modeli wirtualnych i rzeczywistych. Prace końcowe obejmują treści całych zajęć lub tylko jednej formy zajęć i mają postać m.in.: pracy pisemnej zaliczeniowej lub egzaminacyjnej (z pytaniami teoretycznymi, typu testowego i interpretacyjnego), klauzury rysunkowej, projektu w formie drukowanej lub elektronicznej. Zadania i pytania formułowane na egzaminach i pracach etapowych są na odpowiednim poziomie szczegółowości, co umożliwia miarodajną weryfikację i ocenę uzyskanych efektów uczenia się, zarówno w zakresie wiedzy, jak umiejętności i kompetencji.

Szczególną formą dokumentacji efektów uczenia się osiągniętych przez studentów są prace projektowe i opracowania eksperckie z architektury krajobrazu. Stanowią je np.: projekty ogrodów przy zabudowie jednorodzinnej, zagospodarowania terenów przy obiektach użyteczności publicznej uwzględniających uwarunkowania przyrodnicze, przestrzenno-funkcjonalne, techniczne i społeczne, raporty lub sprawozdania z badań, analiz dokumentów prawnych i innych zadań wykonanych podczas ćwiczeń.

Efekty uczenia się osiągane przez studentów podczas realizacji praktyk zawodowych weryfikowane są przez Koordynatora ds. Praktyk, na podstawie Dziennika praktyk. Zawiera on opis zakładu pracy, kartę przebiegu praktyki, opis przebiegu praktyki, podsumowanie realizacji praktyk w związku z efektami uczenia się, opinię pracodawcy lub zakładowego opiekuna praktyk. Weryfikację tę stanowi potwierdzenie osiągnięcia założonych efektów uczenia się i ocenę pracy studenta. Należy to do kompetencji Koordynatora, który sprawdza wszystkie dokumenty i ocenia efekty uczenia się, uwzględnione w sylabusie danej praktyki. W tym celu organizowana jest rozmowa Koordynatora ze

studentem, podczas której następuje faktyczna weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się. Jej wsparciem są też opinie pracodawców o studentach.

Formą dokumentacji efektów uczenia się są protokoły egzaminacyjne i protokoły zaliczeniowe oraz karty zaliczeniowe. Protokoły są wypełniane przez nauczycieli akademickich odpowiedzialnych za poszczególne przedmioty w wersji elektronicznej w wirtualnym dziekanacie, w systemie elektronicznym e-HMS. Karty zaliczeniowe poszczególnych studentów po zaliczeniu semestru są drukowane, podpisywane przez Prodziekana i przechowywane w indywidualnych teczkach studentów.

Dokumentację efektów uczenia się stanowią również prace dyplomowe i protokoły obron. Prace dyplomowe są zgromadzone w archiwum biblioteki SGGW. Protokoły z egzaminów dyplomowych przechowywane są w indywidualnych teczkach studentów w dziekanacie. W teczkach studentów przechowywany jest również jeden egzemplarz pracy dyplomowej i płyta CD/DVD z zapisaną w wersji elektronicznej pracą (pdf., jpg., doc.). Indywidualne teczki studenckie są przechowywane w dziekanacie przez 1 rok od daty egzaminu dyplomowego i po tym czasie przekazywane do Archiwum SGGW, gdzie są przechowywane przez 50 lat, zgodnie z Zarządzeniem Nr 64 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie wprowadzenia Instrukcji kancelaryjnej dla Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Jednolitego rzeczowego wykazu akt dla Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz Instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania Archiwum Centralnego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Reasumując, temat i podjęta problematyka prac dyplomowych umożliwia sprawdzenie i ocenę efektów uczenia się przypisanych do analizowanych zajęć, a stosowane metody umożliwiły sprawdzenie, czy założone efekty uczenia się zostały osiągnięte. Dokumentacja potwierdzająca sprawdzenie i ocenę prac studenckich, a zatem także dotycząca oceny osiągniętych efektów uczenia się, jest prowadzona prawidłowo. Weryfikacja zespołu oceniającego to potwierdziła.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci zawartości prac etapowych i egzaminacyjnych oraz w postaci wykonanych projektów kursowych, klauzurowych, prac dyplomowych, dzienników praktyk. Finalnym sposobem monitorowania tych efektów są jednak zawsze osiągnięcia oraz kariery zawodowe i naukowe absolwentów kierunku. Służą temu również analizy pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji.

Ważna w aspekcie realizacji efektów uczenia się jest właściwie sformułowana problematyka prac etapowych (projektów kursowych, klauzurowych, przejściowych etc.) i egzaminacyjnych. Jest ona zależna od przedmiotu i tematu zadań w nim ujętych. Obejmuje ona – zgodnie z informacją Uczelni – zagadnienia takie, jak: „zdolność analitycznego myślenia i wyciągania właściwych wniosków, oceny sytuacji kontekstowej, umiejętność programowania i projektowania obiektów architektury krajobrazu z wykorzystaniem wiedzy o uwarunkowaniach przyrodniczych, kulturowych, społecznych, ekonomicznych i prawnych, posługiwanie się technikami informacyjno-komunikacyjnymi, wykorzystania estetyki wyrazu, wizualizacji przestrzennej obiektów architektury krajobrazu w środowisku” etc. Na studiach II stopnia ważna jest nabyta wiedza i doświadczenie inżynierskie w dyscyplinach naukowych oraz umiejętność sporządzania opracowań studialno-projektowych związanych z kształtowaniem krajobrazu, w tym umiejętność sporządzania różnego rodzaju dokumentów planistycznych, w różnych środowiskach i skalach ich rozpatrywania.

Ogólnie należy stwierdzić, że problematyka prac umożliwia w większości sprawdzenie i ocenę efektów uczenia się przypisanych do analizowanych zajęć. Stosowane metody pozwoliły na

sprawdzenie, czy założone efekty uczenia się zostały osiągnięte. Dokumentacja związana ze sprawdzaniem i oceną prac studenckich, a zatem również z oceną osiągniętych efektów uczenia się, jest prowadzona prawidłowo, choć ma też swoje mankamenty powyżej opisane. Stwierdzono ogólną trafność doboru tematów i problematyki prac dyplomowych, przeważającą zgodność z efektami uczenia się dla ocenianego kierunku studiów, zgodność treści i struktury pracy z tematem. Dostrzeżono też jednak pewne uchybienia pod względem ogólnej ich standaryzacji kategoryjnej i merytorycznej oraz w zakresie kwalifikacji niektórych ich form i metodyki realizacji.

Dowodami na osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się jest zgromadzona dokumentacja.

Do dokumentacji efektów uczenia się można zaliczyć – zgodnie z Raportem Samooceny – m. in. prace projektowe (np. „projekty ogrodów przy zabudowie jednorodzinnej oraz tereny przy obiektach użyteczności publicznej w odniesieniu do uwarunkowań społecznych, przyrodniczych, przestrzenno-funkcjonalnych, technicznych”), raporty i sprawozdania (np. z „badań, analiz dokumentów prawnych i innych zadań wykonanych podczas ćwiczeń”), prezentacje multimedialne na zadane tematy, pisemne kolokwia i inne pisemne prace zaliczeniowe, prace egzaminacyjne, testy egzaminacyjne, eseje, zawarte umowy o organizację praktyk zawodowych oraz wypełnione dzienniki praktyk.

Przeprowadzone analizy potwierdzają, że rodzaj, forma, tematy, problematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany. Efekty uczenia się w nich osiągane są w większości prawidłowo dokumentowane, monitorowane i weryfikowane. Uwagi metodyczne odnoszące się do aspektów związanych z metodyką realizacji prac dyplomowych i trudności związanych z weryfikacją osiąganych efektów kształcenia ujęto uprzednio. Brak sylabusów pracy inżynierskiej i magisterskiej utrudnia rozpoznanie stosowanych w nich kryteriów kwalifikacyjnych i problemowych, a także standardów merytorycznych prac oraz założeń metodologicznych ich realizacji. Rzutuje to wszystko na ocenę tych prac, co potwierdziła analiza wybranych przez zespół oceniający dyplomów.

Potwierdzeniem kompetencji i osiągnięć studentów w obszarach działalności zawodowej w sferze architektury krajobrazu są współautorskie publikacje i projekty architektury krajobrazu (Programy Funkcjonalno-Użytkowe) i uczestnictwo w konferencjach naukowych. Studenci uczestniczą w licznych projektach badawczych i praktycznych realizowanych w Uczelni, wykazując wysoką aktywność w zakresie działalności publikacyjnej, prezentując wspólnie z nauczycielami akademickimi Uczelni wyniki zrealizowanych badań naukowych w prestiżowych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, w materiałach konferencji międzynarodowych, a także aktywnie uczestnicząc w działalności kół naukowych.

Szczególnym polem działalności, adekwatnie do statusu i problematyki kierunku studiów, pozostają wspólne warsztaty tematyczne oraz projekty architektury krajobrazu. Realizowane są one zarówno w Uczelni, jak też poza nią, w ramach praktyk. Studenci uczestniczą wraz z prowadzącymi zajęcia w pracach badawczo-projektowych związanych z realizacją komercyjnych usług badawczych, takich jak branżowe ekspertyzy, opinie i projekty, zlecone Uczelni przez instytucje otoczenia gospodarczego. Student uczestniczy w tych pracach wraz z pracownikami związanymi z kierunkiem, pod nadzorem kierownika lub koordynatora tematu. Za realizację projektów związanych z działalnością usługową prowadzoną w ramach studenckiej praktyki zawodowej odpowiada kierownik tematu w porozumieniu z opiekunem praktyki.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na kierunku architektura krajobrazu stosowane są spójne warunki przyjęcia kandydatów na studia. Zasady rekrutacji zawarte są w uchwałach Uczelni. Postępowanie rekrutacyjne prowadzone jest niezależnie dla każdego poziomu studiów. Zasady przyjęcia na studia I i II stopnia zapewniają właściwy dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są logiczne i spójne pod względem zastosowanych metod i wymagań szczegółowych. Są one przejrzyste i selektywne. Są bezstronne i zapewniają szanse wszystkim na podjęcie studiów.

Na wizytowanym kierunku przyjęte są zasady, warunki oraz tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów. Zasady te zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. W Uczelni stosowane są logiczne, formalne zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej.

Metody weryfikacji efektów uczenia się są sformułowane w sposób logiczny, przejrzysty, zrozumiały. Umożliwiają równe traktowanie wszystkich studentów i dają możliwość porównywalności ocen. Metody te są dostosowane do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Uwzględniają też ogólnie przyjęte w edukacji, tradycyjne metody wykonywania zawodu architekta krajobrazu.

Zasady i procedury dyplomowania są w większości trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Dokonuje się to finalnie podczas obrony pracy i egzaminu dyplomowego. Tematy i problematyka prac dyplomowych jest powiązana z kierunkiem. Spełniają one wymagania stawiane pracom dyplomowym, kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera architekta krajobrazu i magistra inżyniera architekta krajobrazu. Brak sylabusów pracy inżynierskiej i magisterskiej utrudnia rozpoznanie kryteriów kwalifikacyjnych i problemowych oraz standardów merytorycznych prac i założeń metodologicznych ich realizacji. Można je było rozpoznać i ocenić podczas weryfikacji treści wybranych prac dyplomowych.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów kształcenia oraz ogólnych postępów w edukacji, umożliwiając ich równe traktowanie, bez względu na kategorię i status studenta. Zapewniono w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania ich do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Zapewniają one bezstronność, rzetelność i przejrzystość tego procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność uzyskiwanych ocen.

Stosowane metody weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się spełniają w większości wymagania kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta krajobrazu i zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia tych efektów, a także umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności oraz umożliwiają sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego.

Rodzaj, forma, tematy, problematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscyplin, do których kierunku jest przyporządkowany. Efekty uczenia się w nich osiągane są w większości prawidłowo dokumentowane, monitorowane i weryfikowane.

Potwierdzeniem kompetencji i osiągnięć studentów w obszarach działalności zawodowej w sferze architektury krajobrazu są współautorskie publikacje i projekty architektury krajobrazu i uczestnictwo w konferencjach naukowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się ustandaryzowanie kryteriów kwalifikacyjnych, problemowych, merytorycznych i metodycznych realizacji prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich, z zapewnieniem porównywalności ich form realizacji, bezstronności oceny oraz rzetelności i przejrzystości procesu dyplomowania.

Zalecenia

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kadra akademicka ucząca na kierunku architektura krajobrazu, reprezentuje wszystkie dyscypliny naukowe, do których przypisany jest oceniany kierunek. Są to: inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, architektura i urbanistyka, rolnictwo i ogrodnictwo, sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Są także pracownicy badawczo-dydaktyczni prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku reprezentujący inne dyscypliny: geografia, geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, socjologia, nauki o sztuce, nauki biologiczne, inżynieria lądowa, geodezja i transport, zootechnika i rybactwo, nauki leśne, nauki o zarządzaniu i jakości, inżynieria mechaniczna. Wynika to

z wielokierunkowego programu studiów. Kadra ma udokumentowany i aktualny dorobek naukowy i twórczy. W bieżącym roku akademickim na kierunku na I i II stopniu studiów przedmioty prowadzi 82 nauczycieli akademickich (80 osób zatrudnionych w ramach umowy o pracę i 2 osoby w ramach umów cywilnych). 49 osób to pracownicy Instytutu Inżynierii Środowiska. Pracują tu także pracownicy Instytutu Inżynierii Lądowej, Instytutu Nauk Ogrodniczych, Instytutu Rolnictwa, Instytutu Biologii, Instytutu Inżynierii Mechanicznej, Instytutu Nauk Socjologicznych i Pedagogiki, Instytucie Nauk o Żywieniu Człowieka oraz nauczyciele akademicy ze Studium Wychowania Fizycznego i Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych. W grupie pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych tytuł profesora mają 3 osoby, stopień doktora habilitowanego 28 (w tym 11 osób zatrudnionych jest na stanowisku profesora uczelni), doktora lub doktora inżyniera 40 osób i tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera 11 osób. Kwalifikacje zawodowe oraz liczba pracowników zapewnia prawidłową realizację zajęć na kierunku. Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia na kierunku architektura krajobrazu w latach 2018-2024 opublikowali łącznie 751 artykułów naukowych, 26 monografii naukowych. Wykonali też 15 redakcji naukowych monografii, są także autorami 177 rozdziałów w monografiach. Pracownicy uzyskali 12 patentów i wdrożeń.

Pracownicy kierunku są zapraszani jako eksperci i specjaliści, zasiadają w różnego rodzaju gremiach doradczych. Pracują w: Komisji Ekspertów ds. Klimatu i Przestrzeni przy Rzeczniku Praw Obywatelskich oraz Radzie Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa. Pełnią funkcje: Rzecznicy Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, pracowali w: Zespole do spraw zapewnienia ochrony drzew i krzewów przy Ministerstwie Klimatu i Środowiska, Głównej Komisji Konserwatorskiej przy Generalnym Konserwatorze Zabytków, Państwowej Radzie Ochrony Przyrody, Krajowej Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko przy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Biorą oni również udział w pracach międzynarodowych organizacji związanych z architekturą krajobrazu i kształceniem studentów (np. ECLAS). Przedstawiciele kadry uczącej na kierunku pracują w: Wojewódzkiej Komisji Architektoniczno-Urbanistycznej, Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Archeologicznej m. st. Warszawy, Społecznej Radzie Ochrony Zabytków przy Urzędzie Konserwatora Zabytków Miasta Stołecznego Warszawy. 44 nauczycieli akademickich mających zajęcia na kierunku architektura krajobrazu prowadziło w ostatnich latach zajęcia w językach obcych na 94 kursach. Wszyscy pracownicy realizujący zajęcia na kierunku architektura krajobrazu biegle posługują się komputerami i znają metody szkolenia na odległość. Pracownicy są zapraszani do poprowadzenia wykładów, szkoleń i kursów na tematy związane z architekturą krajobrazu poza SGGW. W ocenianym okresie przeprowadzili takich kursów i szkoleń w sumie 189. Pracownicy także się szkolą, wzięli udział w 158 szkoleniach. Brali oni także udział w konferencjach krajowych i zagranicznych. Zostało wygłoszonych 748 referatów i doniesień konferencyjnych.

Obsada zajęć na kierunku architektura krajobrazu wynika z programu studiów uchwalonego przez Senat SGGW. Nauczyciele publikują oraz wykonują projekty i plany. Nauczyciele akademicy realizujący zajęcia na kierunku architektura krajobrazu mają specjalistyczną wiedzę i kompetencje gwarantujące osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Dobór nauczyciela akademickiego do pełnienia funkcji Koordynatora przedmiotu dokonywany jest z uwzględnieniem jego wiedzy i doświadczenia. Propozycja kandydata, mającego być Koordynatorem przedmiotu, zgłaszana jest przez Kierownika Katedry, w której dany przedmiot ma być realizowany. Rozszerzone Kolegium, po zapoznaniu się z sylwetką przyszłego Koordynatora podejmuje decyzję w tym zakresie. Obsada zajęć odbywa się z uwzględnieniem obowiązującego wymiaru pensum i zrównoważonego obciążenia dydaktycznego. Obowiązuje tu zasada powierzania zajęć nauczycielom

akademickim z odpowiednimi kwalifikacjami. Nauczyciele akademicy mają także uczestniczyć w konsultacjach. Zajęcia dla studentów mogą być także powierzone osobą niebędącym pracownikami SGGW. Są to przeważnie pracownicy jednostek samorządowych, pracownicy firm wykonawczych, pracowni projektowych, ogrodnicy pielęgnujący warszawskie parki. Wykłady na kierunku architektura krajobrazu są prowadzone przez osoby mającym co najmniej stopień doktora. Wyjątkiem jest prowadzenie zajęć wykładowych przez praktyków/ekspertów.

Aktualna liczba pracowników uczących na kierunku została ukształtowana poprzez potrzeby kształcenia, wynikające z liczby studentów. Analiza składu kadrowego dokonywana jest w sposób ciągły. Rekrutacja na stanowisko nauczyciela akademickiego odbywa się na zasadzie otwartego konkursu. Jego treść jest dostępna publicznie. Ogłoszenia o konkursach są publikowane w Akademickiej Bazie Ogłoszeń oraz na stronach Komisji Europejskiej w europejskim portalu dla mobilnych naukowców.

Kadra nauczająca na ocenianym kierunku jest oceniana na podstawie ocen w ankietach studenckich, hospitacji zajęć i działaniach prowadzonych przez Koordynatora ds. Jakości Kształcenia. W przypadku negatywnej oceny w ankietach studenckich, popartej negatywną oceną Zespołu ds. Hospitacji, Wydziałowy Koordynator ds. Jakości Kształcenia we współpracy z Dziekanem i Dyrektorem Instytutu Inżynierii Środowiska podejmuje odpowiednie działania dla uzyskania poprawy sytuacji. Wydziałowy Zespół ds. Hospitacji przeprowadza hospitacje: planowe, hospitacje interwencyjne oraz hospitacje wyrwykowe. Wykaz hospitacji planowych, interwencyjnych i związanych z awansem zawodowym jest ustalona przez Dziekana Wydziału. Hospitacje są prowadzone przez 3-osobowe Zespoły Hospitujące. W sytuacjach koniecznych Przewodniczący Zespołu ds. Hospitacji może dodatkowo powołać konsultanta merytorycznego do pomocy w ocenie zakresu tematycznego hospitowanych zajęć. Osoby hospitowane, które otrzymały od Zespołu Hospitującego zalecenia dotyczące zmiany sposobu realizacji zajęć, podlegają kolejnej hospitacji celem weryfikacji wprowadzenia zaleceń.

Sposób rozwoju kadry w Instytucie Inżynierii Środowiska jest opisany w systemie awansowania nauczycieli akademickich obowiązującym w SGGW. Zasady są określone przez Załącznik do Statutu uczelni. Awansowania nauczycieli akademickich dokonuje Rektor. Może to zrobić w 3 przypadkach. Z własnej inicjatywy po zasięgnięciu opinii Dyrektora Instytutu i rady dyscypliny lub na wniosek Dyrektora Instytutu zaopiniowany przez radę dyscypliny, lub na wniosek kierownika jednostki niewchodzącej w skład instytutu, w której nauczyciel jest zatrudniony. O awans może także wnioskować nauczyciel akademicki, który składa wniosek bezpośrednio do Rektora. W takim przypadku Rektor zasięga opinii Dyrektora Instytutu i rady dyscypliny lub kierownika jednostki niewchodzącej w skład Instytutu. Zgodnie z Regulaminem, okresowej oceny nauczyciela akademickiego dokonuje się na podstawie wypełnionego i złożonego przez niego „Arkusza ankiety oceny nauczyciela akademickiego” oraz dołączonych załączników. Nauczyciel może uwzględnić w ankiecie osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne uzyskane w ocenianym okresie, w których występuje jako pracownik Uczelni i które dotyczą zajmowanego stanowiska i pełnionej w Uczelni funkcji. Pracownik może przedstawić inne osiągnięcia istotne dla oceny, uzyskane w ocenianym okresie, które nie zostały ujęte w ankiecie. Co jest godne podkreślenia, gdyż niecodzienne w wyższych szkołach. W arkuszu oceny za okres obejmujący lata 2022-2025, nauczyciel akademicki oceniany będzie w następujących obszarach: działalności badawczej, działalności dydaktycznej oraz organizacyjna. W przypadku nauczycieli akademickich, zatrudnionych na stanowisku badawczo-dydaktycznym, ocena okresowa będzie dokonywana w dwóch ww. obszarach. W przypadku nauczycieli akademickich, zatrudnionych na stanowisku dydaktycznym, ocena okresowa będzie

dokonywana tylko w obszarze działalności dydaktycznej i organizacyjnej. Ocena uwzględnia także opinie studentów nt. nauczycieli akademickich i prowadzonych przez nich zajęć. Za wysoką jakości prowadzonej polityki kadrowej SGGW została wyróżniona przez Komisję Europejską logiem HR Excellence in Research w ramach strategii Human Resources Strategy for Researchers.

Na wniosek Dyrektora Instytutu wyróżniającym się pracownikom przyznawane są nagrody JM Rektora SGGW za osiągnięcia naukowe, organizacyjne i dydaktyczne. Nagrody te otrzymało w poprzednich latach 253 pracowników prowadzących zajęcia na kierunku architektura krajobrazu. Na SGGW działają programy motywujące pracowników do intensywnej pracy naukowej, realizacji staży naukowych oraz samorozwoju. Istnieje tu fundusz stypendialny, jest możliwość okresowego zwiększenia wynagrodzenia pracowników oraz działa system wsparcia finansowego dla naukowców i zespołów badawczych. Istnieje możliwości dofinansowania wyjazdów zagranicznych nauczycieli akademickich. Działa tu także program Erasmus+ – wspierający wyjazdy do krajów programu i do krajów partnerskich; program PROM – mający na celu podniesienie kompetencji i kwalifikacji uczestników, poprawę dostępności międzynarodowych programów kształcenia, zwiększenie mobilności w zakresie wyjazdów za granicę i przyjazdów zagranicznych stypendystów do SGGW.

W latach 2019-2024 w Instytucie Inżynierii Środowiska sfinalizowano 15 przewodów habilitacyjnych pracowników tego Instytutu prowadzących zajęcia na kierunku architektura krajobrazu oraz 3 przewody doktorskie. W tym samym czasie przeprowadzono 1 procedurę dotyczących uzyskania tytułu profesora, natomiast dwie są w toku. Na uczelni jest powołany Ombudsmana – Rzecznika akademicki do zadań którego należy rozwiązywanie konfliktów. Zadaniem Rzecznika akademickiego w SGGW jest wspieranie pracowników i studentów w rozwiązywaniu konfliktów oraz dbanie o to, by wszyscy członkowie społeczności akademickiej byli traktowani sprawiedliwie i uczciwie. Funkcja Ombudsmana jest niezależna od struktury zarządzania.

W latach 2016-2018, 2020-2023 oraz 2024 r. kierunek architektura krajobrazu w SGGW został po raz kolejny uznany za najlepszy spośród tego typu kierunków studiów w Polsce w rankingu Perspektyw.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Polityka kadrowa jest prawidłowa, sprzyja stabilizacji zatrudnienia oraz rozwojowi nauczycieli akademickich, jest kompetentna i profesjonalna. Obsada zajęć jest prawidłowa, zgodna z kwalifikacjami pracowników oraz ich dorobkiem naukowym w dyscyplinach związanych z tymi zajęciami. Kadra zatrudniona na kierunku spełnia kryteria związane ze zdobytą wiedzą, liczbą, strukturą kwalifikacji, a także potencjałem dorobku naukowego, do których odnoszą się efekty uczenia się określone dla ocenianego kierunku studiów. Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli są prawidłowe. Kadra rozwija się, nauczyciele osiągają stopnie i tytuły naukowe na podstawie dorobku naukowego opublikowanego w czasopismach, będącego wynikiem badań i prac własnych. Nauczyciele akademicy włączają wyniki swoich badań do procesu kształcenia. Prezentują studentom nowatorskie treści w ramach wykładów i ćwiczeń oraz wspólnie opracowują projekty. Polityka kadrowa Władz Uczelni jest poprawna i motywuje nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku architektura krajobrazu. Nauczyciele są zachęceni do dalszego rozwoju, podnoszenia jakości badań i zajęć dydaktycznych. Nauczyciele akademicy i inne osoby prowadzące zajęcia są regularnie poddawani ocenie studentów, hospitacjom i ocenie przygotowywanej przez Wydziałowego Koordynatora ds. Jakości Kształcenia w trakcie hospitacji zajęć.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa wykorzystywana przez studentów oraz kadrę kierunku architektura krajobrazu zlokalizowana jest w obiektach, tworzących zintegrowany przestrzennie kampus SGGW, który ma ponad 70 ha powierzchni. Główną część bazy dydaktycznej, wykorzystywanej do realizacji procesu kształcenia stanowią pomieszczenia takie jak sale ćwiczeniowe i seminaryjne. Część zajęć studenci odbywają w specjalistycznych salach dydaktycznych, należących do innych jednostek Uczelni. Do infrastruktury wykorzystywanej przez studentów kierunku architektura krajobrazu należą także obiekty terenowe: byliniarnia, ogrody pokazowe, park z kolekcją dendrologiczną (zlokalizowane również poza kampusem SGGW – na terenie tzw.: Starego Kampusu). Aule, sale wykładowe i audytorium wyposażone są w środki audiowizualne, takie jak projektory

multimedialne, komputery, rzutniki slajdów, jak również w nagłośnienie, tablice. W salach dostępne są komputery, oprogramowanie oraz dostęp do Internetu, umożliwiające wykorzystanie w trakcie zajęć zasobów sieciowych czy internetowych. Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska dysponuje przenośnymi zestawami: projektor multimedialny wraz z komputerem, a także przenośnymi zestawami pomocnymi osobom niedosłyszącym – do wykorzystania w salach dydaktycznych. Sprzęt ten stanowi uzupełnienie standardowego wyposażenia sal, jest dostępny w katedrach i wykorzystywany przez osoby prowadzące zajęcia. Sale i pracownie poszczególnych jednostek Instytutu wyposażone są w nowoczesną aparaturę, zgodną ze specyfiką aktywności naukowo-badawczej tych jednostek oraz dostosowaną do realizowanych w nich zajęciach dydaktycznych. W zależności od specyfiki prowadzonych zajęć na kierunku architektura krajobrazu sale ćwiczeniowe wyposażone są między innymi w mikroskopy, sprzęt laboratoryjny, kawalety rzeźbiarskie, sztalugi, duże stoły do zajęć projektowych, stoły podświetlane, komputery. Taka infrastruktura umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk badawczych, komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie itp. są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności badawczych przez studentów.

Do dyspozycji studentów kierunku jest sześć pracowni komputerowych należących do Wydziału. Ten sprzęt i oprogramowania podlegają stałej wymianie. Na wyposażeniu sal komputerowych znajduje się następujące oprogramowanie: AutoCAD, Vectorworks, SketchUp, Lumion, ArcGIS PRO, QuantumGIS, Hydrus, Norma PRO. Oprogramowanie jest aktualne, a infrastruktura nowoczesna.

Liczba, wielkość i układ pomieszczeń, ich wyposażenie techniczne, liczba stanowisk badawczych, komputerowych, licencji na specjalistyczne oprogramowanie itp. są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym samodzielne wykonywanie czynności badawczych przez studentów.

W budynkach gdzie odbywa się kształcenie na kierunku zapewniona jest zgodność infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej oraz zasad korzystania z niej z przepisami BHP.

Każdy student korzysta z uczelnianego konta pocztowego, a także ma dostęp do bezprzewodowej sieci EDUROAM oraz możliwość bezpłatnego korzystania z oprogramowania (AutoCAD, STATISTICA, SPSS, Microsoft Office), oraz do pomieszczeń do nauki indywidualnej po godzinach zajęć.

Wykorzystywane w procesie kształcenia budynki, pomieszczenia dydaktyczne i ich wyposażenie są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Zarządzeniem Rektora wprowadzono zasady „Polityki Dostępności Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie”. Infrastruktura budynków dydaktycznych pozwala na poruszanie się po nich osób z niepełnosprawnością. Przed budynkami zbudowane są utwardzone dojścia i dojazdy, a parkingi wyposażone są w wydzielone miejsca postojowe dla osób z niepełnosprawnością. Budynki wyposażone są w windy. Szerokość drzwi dostosowana jest do szerokości wózków inwalidzkich. Przeprowadzany jest audyt budynków pod tym kontem. Wszystkie obiekty kompleksu sportowego SGGW w Warszawie są przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Osoby z niepełnosprawnościami mają możliwość korzystania z wózka basenowego. Na pływalni istnieje również możliwość korzystania z windy.

SGGW ma system biblioteczno-informacyjny „Naukowa Sieć Informacyjna”, którą tworzy Biblioteka Główna i biblioteki wydziałowe. Studenci mogą korzystać także z prac dyplomowych i doktorskich, na

podstawie formularza dostępnego na stronie Biblioteki oraz na podstawie regulaminu udostępniania zasobów. Zarządzenia Rektora w sprawie gromadzenia i udostępniania przez Bibliotekę Główną wykazu rozpraw doktorskich SGGW, wprowadza system on-line prac doktorskich. Zasoby biblioteczne są odpowiednie i uzupełniane w razie konieczności. Zakres tematyczny i ilość pozycji umożliwia studentom osiągnięcie efektów uczenia się.

W Bibliotece działa zintegrowany system biblioteczny Aleph ze zdalnym dostępem do katalogu on-line oraz multiwyszukiwarką Primo, która umożliwia dostęp do zasobów drukowanych, elektronicznych oraz tych w Open Access. Dzięki systemowi HAN użytkownicy mogą korzystać ze wszystkich zasobów elektronicznych oferowanych przez Bibliotekę przez 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę, poprzez jeden sposób logowania do konta bibliotecznego. Biblioteka zapewnia dostęp do 61 abstraktowych, faktograficznych i pełno tekstowych baz danych, oferujących: ponad 7 000 tytułów czasopism, około 260 000 książek polskich i zagranicznych, ponad 200 000 innych dokumentów. Studenci, w porozumieniu z promotorami i nauczycielami prowadzącymi zajęcia, mają dostęp do tak gromadzonych zbiorów. Ponadto, na potrzeby zajęć wykorzystywane są inne zbiory, którymi dysponują jednostki, takie jak np. kolekcje map topograficznych i tematycznych, czy kolekcje próbek materiałów budowlanych. Studenci mogą korzystać z książek elektronicznych dostępnych w Bibliotece Głównej przy użyciu komputerów znajdujących się poza siecią SGGW. W Bibliotece SGGW jest sala do pracy grupowej 4Team – z dużym okrągłym stołem, podłączeniem do projektora i kserokopiarki. Są tu także 2 kabiny akustyczne do cichej pracy, które również może zarezerwować każdy student. Pomieszczenia biblioteki oraz czytelnie są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełne korzystanie z zasobów książkowych.

Baza badawczo-dydaktyczna jest przedmiotem systematycznych analiz oraz ocen w ramach działań projakościowych realizowanych na Wydziale. W związku z tym, powołano Koordynatora ds. Infrastruktury i inwestycji, którego zadaniem jest nadzór nad tym obszarem. Sprawność sprzętu elektronicznego oraz wyposażenia meblowego w salach dydaktycznych jest regularnie monitorowana i weryfikowana przez pracowników działu gospodarczego Uczelni oraz przez osoby odpowiedzialne za konkretne laboratoria i sale wykładowe. Usterki zgłaszane są w formie pisemnej przez nauczycieli akademickich oraz personel sprzątający, a ich usuwaniem zajmują się na bieżąco pracownicy działu gospodarczego oraz informatycznego. W Uczelni funkcjonuje również Elektroniczny System Obsługi Zgłoszeń, co znacznie ułatwia zarządzanie tymi kwestiami.

W ramach corocznych raportów dotyczących zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia, zasoby biblioteczne są szczegółowo analizowane. W przypadku wykrycia jakichkolwiek uchybień dotyczących ich funkcjonowania, podejmowane są stosowne działania naprawcze oraz wysiłki mające na celu pozyskanie dodatkowych funduszy na zakup nowych urządzeń lub ich naprawę. Biblioteka Główna SGGW realizuje wewnętrzną politykę monitorowania oraz aktualizacji swoich zbiorów. Nauczyciele akademicki oraz studenci mogą zgłaszać swoje potrzeby w tym zakresie za pomocą formularza internetowego, który umożliwia sugerowanie zakupów określonych książek. Od roku akademickiego 2023/2024 wprowadzony jest system centralnego koordynowania literatury wykorzystywanej w zajęciach dydaktycznych w kontekście dostępnych zasobów bibliotecznych. Proces ten będzie realizowany w ramach systemu Sylabus, gdzie Koordynatorzy przedmiotów będą wskazywać literaturę obowiązkową oraz dodatkową. Od bieżącego roku akademickiego dane te będą w wersji elektronicznej przesyłane do Biblioteki Głównej, gdzie zostaną zweryfikowane pod kątem liczby studentów uczestniczących w zajęciach z danych przedmiotów. Informacje te posłużą do bieżącego

uzupełniania zbiorów bibliotecznych zarówno w zakresie publikacji drukowanych, jak i elektronicznych.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa jest w pełni przystosowana do kształcenia studentów na kierunku architektura krajobrazu. Oceniając stan i kompleksowość bazy dydaktycznej, można stwierdzić, że są one na bardzo dobrym poziomie. Liczba oraz wielkość sal dydaktycznych, laboratoriów i pracowni umożliwiają efektywne prowadzenie zajęć, co przyczynia się do osiągania przez studentów zamierzonych efektów uczenia się. Sale są wyposażone w nowoczesny sprzęt audiowizualny. Z uwagi na specyfikę kierunku, wiele zajęć odbywa się w laboratoriach dysponujących nowoczesną aparaturą komputerową oraz odpowiednim oprogramowaniem, infrastruktura dydaktyczna doskonale to zapewnia. Przestronność i liczba pomieszczeń, a także nowoczesne wyposażenie Biblioteki Głównej SGGW, tworzą dogodne warunki dla studentów, zachęcając ich do korzystania z dostępnych zasobów oraz tworzy przestrzeń do uczenia się. Bogaty zbiór podręczników, książek, czasopism oraz elektronicznych baz źródłowych gwarantuje studentom szeroki dostęp do literatury podstawowej i uzupełniającej dotyczącej architektury krajobrazu. Stan bazy dydaktyczno-naukowej jest regularnie monitorowany. Opinie wyrażane przez studentów, są wykorzystywane przez władze Wydziału do ciągłego doskonalenia infrastruktury dydaktycznej, naukowej oraz bibliotecznej, jak również do modernizacji wyposażenia technicznego sal, pomocy dydaktycznych i aparatury badawczej.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi współpracuje Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska w zakresie projektowania i realizacji programu studiów na kierunku, jest zgodny z dyscyplinami, do których kierunek jest przyporządkowany, koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla kierunku. Kierunek prowadzi współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym na poziomie lokalnym, regionalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym. Celem tych działań jest możliwość wpływania podmiotów zewnętrznych na program studiów, stały monitoring oczekiwań pracodawców formułowany wobec kandydatów do pracy w architekturze krajobrazu i sektorach z nią powiązanych, a także umożliwianie bezpośredniego uczestnictwa podmiotów otoczenia społeczno-gospodarczego w procesie kształcenia studentów.

Są to m.in. Stowarzyszenie Architektury Krajobrazu, Stowarzyszenie Polskich Architektów Krajobrazu, Stowarzyszenie Architektów Polskich, przedstawiciele administracji (Zarząd Zieleni m.st. Warszawy, Biuro Ochrony Środowiska m.st. Warszawy, Biuro Architektury i Planowania Przestrzennego m.st. Warszawy), a także przedstawiciele wiodących pracowni projektowych, prowadzący działalność w zakresie architektury krajobrazu, np. RS architektura Krajobrazu, GCL Sp. z o.o. Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym z pracodawcami jest prowadzona systematycznie, ma charakter stały i przybiera zróżnicowane formy. Są to: organizacja praktyk, staże, wizyty studyjne, realizacja prac etapowych i dyplomowych, wykłady, spotkania i wystawy. Współpraca nastawiona jest na długofalowe działanie i budowanie trwałych relacji, które owocują w kolejnych latach. Współpraca pracowników kierunku z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego realizowana poprzez wykonywanie zadań zleczanych przez te podmioty umożliwia transfer wiedzy pomiędzy stronami, a kierunek odnosi dzięki temu korzyść w postaci zbierania doświadczenia i informacji pozwalających na lepsze przygotowanie się do nowych wyzwań pojawiających się w gospodarce, co przekłada się także na ofertę kształcenia. Tworzone są mechanizmy bezpośredniej interakcji studentów z pracodawcami, co realizowane jest poprzez organizację programu praktyk zawodowych, wyjazdy studyjne w celu odwiedzin instytucji oferujących miejsca praktyk oraz pracy czy bezpośrednie spotkania z pracodawcami w ramach Festiwalu Nauki, Pikników Naukowych, Targów, czy warsztatów. Rozwijane są również kanały dostępu do otoczenia społecznego w celu transferu wiedzy na rzecz społeczeństwa, popularyzacji wiedzy w społeczeństwie, wskazywanie wartości dodanej wpływu architektury krajobrazu na rozwój społeczeństwa i społeczności lokalnych wynikających z proponowanych rozwiązań.

Niezwykle ważnym aspektem kształcenia architektów krajobrazu są prace badawcze, koncepcje projektowe i konkursy. W ramach zajęć projektowych realizowane są koncepcje i prace badawcze dla interesariuszy zewnętrznych, poprzedzone spotkaniem i dyskusją z zainteresowaną stroną oraz wizją lokalną. Były to m.in. współpraca z Urzędem Miasta Stołecznego Warszawy w zakresie opracowywania koncepcji projektów zagospodarowania przestrzeni publicznych dla wybranych terenów, z Zarządem Województwa Śląskiego w sprawie sporządzania audytu krajobrazowego województwa Śląskiego, wykonanie Atlasu Ekofizjograficznego miasta stołecznego Warszawy dla Biura Architektury i Planowania Przestrzennego m.st. Warszawy, opracowanie rekomendacji do kierunków zagospodarowania przestrzennego m.st. Warszawy na potrzeby opracowywanego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m.st. Warszawy dotyczących

zakresu i metod analizy i oceny wpływu rozwiązań proponowanych w projekcie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Jednym z elementów współpracy jest również opracowanie propozycji modelu Warszawskiego Indeksu Różnorodności Biologicznej w oparciu o przegląd podobnych narzędzi stosowanych na świecie oraz z uwzględnieniem specyfiki Warszawy”, koncepcję zagospodarowania otoczenia Bazyliki Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny w Czerwińsku nad Wisłą jako kompleksu sakralno-kontemplacyjnego ze studium wykonalności projektu dla Towarzystwa Salezjańskiego w Czerwińsku nad Wisłą, materiały do audiobooka Roślinność na wileńskiej Rossie dla Narodowego Instytutu Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą „Polonika”. Wykonano m.in. prace badawcze, inwentaryzacyjne oraz projektowe dot. spraw związanych z zagospodarowaniem terenu i ochroną krajobrazu dla gmin Łomianki, Grabica, Chełm, Kluki i innych. Uzyskane w ten sposób inwentaryzacje i badania posłużyły do dalszych opracowań studenckich, prac przejściowych i dyplomowych. Szereg prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich uzyskało nagrody i wyróżnienia w corocznych konkursach m.in.: Ogólnopolskim Konkursie „Otwarte Drzwi” na najlepsze prace magisterskie i doktorskie, Sekcji Architektury Krajobrazu OW SARP, Agencji Promocji Zieleni, prezydenta miasta Ełk, Polskiego Towarzystwa Dendrologicznego, Prezydenta m.st. Warszawy w konkursie Dyplomy dla Warszawy. Powołano Zespół Pracodawców i Doradców kierunku w skład której wchodzi: przedstawiciele Stowarzyszenia Architektów Krajobrazu, SARP-u, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, Instytutu Rozwoju Miast i Regionów, Biura Architektury i Planowania Przestrzennego oraz reprezentanci biur projektowych i środowiska pracodawców. Z inicjatywy interesariuszy zewnętrznych i studentów wprowadzono korekty dotyczące m.in.: przesunięć przedmiotów zawodowych. Zmiany przygotowywane są z dłuższym wyprzedzeniem, ponieważ wymagają weryfikacji i dyskusji w szerokim gronie wszystkich stron. Obecnie w ramach realizacji projektu FERS2/ Kształcenie dla gospodarki/planowane są modyfikacje programu. Przedstawiciele pracodawców chętnie włączają się w organizację, prowadzenie zajęć i wykładów. Były to m.in.: wykłady dot. projektu zagospodarowania wód opadowych dla projektowanego osiedla, modelowania przestrzeni w programie Vectorworks”, komputerowe wspomaganie kosztorysowania, nadzorowanie inwestycji zielonych. W trakcie trwania pandemii współpraca ze środowiskiem pracodawców i otoczeniem społeczno-gospodarczym nie została zahamowana. Wszelkie aktywności miały miejsce przy użyciu komunikatorów lub w formie hybrydowej. Podczas spotkania przedstawiciele środowiska społeczno-gospodarczego wyrażali zadowolenie z poziomu wiedzy studentów i absolwentów, ich kompetencji zawodowych i artystycznych, a także ze współpracy z kierunkiem. Podkreślano interdyscyplinarne i wszechstronne wykształcenie z zakresu dziedzin nauk inżynieryjno-technicznych, rolniczych i sztuki oraz umiejętności wykorzystywania jej w pracy zawodowej. Przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego odnotowują na *Karcie wizyty dydaktycznej interesariusza zewnętrznego* swoje uwagi dotyczące wizytowanych zajęć na kierunku architektura krajobrazu. Koordynator ds. praktyk i współpracy z gospodarką pełni kluczową rolę w kontaktach z otoczeniem społeczno-gospodarczym. On też ocenia skuteczność form współpracy i ich wpływu na program studiów stanowiąc platformę do wymiany doświadczeń i wprowadzania ewentualnych modyfikacji w celu doskonalenia współpracy. Spotkania trójstronne w których uczestniczy kadra dydaktyczna, studenci, przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego mają na celu wymianę poglądów i opracowania wytycznych do zmian w programie studiów.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi kierunek współpracuje jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia. Oceniając rodzaj, zakres i zasięg działalności tych instytucji należy stwierdzić, że ich dobór jest właściwy. Współpraca ma charakter stały, systematyczny i przybiera różnorakie formy. Istotną składową edukacji, zwłaszcza w kontekście zawodu architekta krajobrazu jest przyswajanie wiedzy w toku studiów i umiejętności praktycznych w trakcie praktyk zawodowych. Realizowane projekty związane z potrzebami gospodarczymi i społecznymi mają realny wpływ na miejscową społeczność, wspierając rozwój gospodarczy, intelektualny i społeczny ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich, oraz ochrony środowiska naturalnego, do planowania i zarządzania zielono-błękitną infrastrukturą na terenach zurbanizowanych. Praktyka zawodowa oraz współpraca z firmami daje studentom możliwość zgłębiania aktualnych i realnych potrzeb zawodowego rynku pracy, zdobycia umiejętności współpracy z różnymi środowiskami. Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Bezpośredni i częsty kontakt kierunku ze środowiskiem pracodawców spowodował możliwość szybkiego i właściwego reagowania na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego przy opracowaniu koncepcji kształcenia. Otwartość kierunku na środowisko zewnętrzne, a jednocześnie akademickie, a także pracodawców jest gwarancją przenoszenia doświadczeń związanych z wykonywaniem zawodu architekta krajobrazu do procesu dydaktycznego. Pracownicy oraz studenci prowadzą szereg działań przeznaczonych dla otoczenia społeczno-gospodarczego, które mają charakter promocyjny i popularnonaukowy uwzględniający zmiany klimatu i ochronę zasobów naturalnych. Prowadzone są okresowe przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia stanowi kluczowy element strategii rozwoju Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Podejmowane działania w ramach współpracy międzynarodowej wpływają na koncepcję kształcenia oraz metody realizacji procesu dydaktycznego i opierają się na czterech głównych filarach. Pierwszym z nich jest udział pracowników w projektach „networkingowych”, które umożliwiają wymianę doświadczeń oraz realizację projektów naukowych. Kolejnym filarem jest aktywny udział kadry dydaktycznej w międzynarodowych organizacjach zrzeszających uczelnie kształcące architektów krajobrazu. Trzecim istotnym elementem jest międzynarodowa wymiana studentów oraz kadry dydaktycznej. Ostatnim filarem jest rozwijanie kompetencji językowych nauczycieli prowadzących zajęcia na kierunku architektura krajobrazu. Warto dodać, że pracownicy instytutów związanych z tym kierunkiem uczestniczą w projektach Europejskiego Programu Współpracy w Dziedzinie Badań Naukowo-Technicznych (COST) już od 2000 roku. Od października 2018 roku brali udział w 5 takich projektach, w trzech z nich objęli funkcję kierownika projektu w SGGW. Od października 2024 r. realizowane są dwa kolejne projekty COST. Od 2023 r. Uczelnia bierze udział w wydarzeniu Biodiversity Challenge 2023 jako członek sieci ICA Network, która wspólnie realizuje wydarzenia, organizowane przez Wageningen University and Research. Od 2002 r. SGGW jest członkiem międzynarodowej sieci uniwersytetów przyrodniczych Euroleague for Life Sciences. Udział przedstawicieli kierunku architektura krajobrazu w działaniach ELLS jest realizowany w ramach obszaru problemowego: Landscape Architecture and Spatial Planning. Działania realizowane w ramach ELLS obejmują m.in. udział w dorocznej konferencji stron porozumienia, konferencję naukową studentów, organizację szkół letnich. Studenci kierunku aktywnie uczestniczą zarówno w konferencjach naukowych, jak i szkołach letnich organizowanych przez ELLS. Współpraca międzynarodowa jest także realizowana w ramach European Council of Landscape Architecture Schools, organizacji, która ma na celu wzmacnianie kontaktów między członkami europejskiej społeczności akademickiej w dziedzinie architektury krajobrazu. Od 2008 r. pracownicy są aktywnymi członkami ECLAS w zarządzie organizacji, również pełniąc funkcję Sekretarza Generalnego. Kierunek uzyskał akredytację Międzynarodowej Federacji Architektury Krajobrazu w Europie IFLA Europe na lata 2023-28. Jednym z ważniejszych aspektów umiędzynarodowienia jest przyjęcie międzynarodowych standardów. W tym kontekście Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie zdobyła prawo do używania logo HR Excellence in Research (HRS4R). Od października 2018 roku, pracownicy zajmujący się badaniami i dydaktyką w obszarze architektury krajobrazu korzystali z różnych programów wymiany akademickiej, w ramach których zaangażowanych było sześciu pracowników. Programy te obejmowały Erasmus+, lokalny program profesorów wizytujących z Serbii i Indonezji, TEMPUS Public Foundation w Budapeszcie, Program Edukacja EOG, który dotyczy mobilności w szkolnictwie wyższym, oraz Polsko-Chińską

Fundację Współpracy Akademickiej. Kadra dydaktyczna motywuje studentów kierunku do udziału w programach międzynarodowej wymiany ERASMUS+, ERASMUS Mundus, PAX, czy PROM. Pracownicy badawczo-dydaktyczni zaangażowani w dydaktykę na kierunku architektura krajobrazu od października 2018 r. uczestniczyli w licznych konferencjach międzynarodowych w liczbie 748. W konferencjach tych brali udział również studenci kierunku architektura krajobrazu. Umieździarnodowienie procesu kształcenia na Kierunku dotyczy także umożliwienia studentom uczestnictwa w zajęciach, wykładach czy seminariach prowadzonych przez zagranicznych wykładowców akademickich lub profesorów wizytujących (Visiting Professors) z Uniwersytetu w Nowym Sadzie (Serbia), Estonian University of Life Sciences, Slovak University of Agriculture in Nitra, The Ohio State University (Stany Zjednoczone), Instituto Superior de Agronomia – Universidade de Lisboa (Portugalia), Akdeniz University (Turcja). Nauczyciele akademicki podnosili swoje kwalifikacje, korzystając z różnych form aktywności, w tym uczestnicząc w zagranicznych kursach m.in. Belgii, Grecji, Serbii, Turcji, Danii i Włoszech. Aby sformalizować działania na rzecz umieździarnodowienia procesu kształcenia, na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska powołano następujące osoby: Koordynatora ds. Współpracy Międzynarodowej, Koordynatorów ds. Studiów Erasmus+ oraz Koordynatora ds. Studiów Anglojęzycznych.

Władze Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Instytutu Inżynierii Środowiska aktywnie wspierają naukowców w ich dążeniach do angażowania się w różnorodne projekty naukowo-edukacyjne i badawcze. Celem tych działań jest skuteczny transfer wiedzy zdobytej w trakcie badań do procesu dydaktycznego. Kadra badawczo-dydaktyczna nieustannie stara się nawiązywać współpracę z naukowcami z zagranicznych uczelni i instytutów, co sprzyja długotrwałej kooperacji w obszarze nauki i kształcenia. Znajomość języka angielskiego odgrywa istotną rolę podczas zajęć z kierunkowych przedmiotów, gdzie studenci mają okazję analizować publikacje w obcych językach. Studenci przyjeżdżający na studia na Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska z uczelni zagranicznych, z którymi Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie ma podpisane umowy w ramach programu wymiany ERASMUS+, mogą realizować zajęcia prowadzone przez nauczycieli akademickich. Na kierunku jest możliwość uczestniczenia w 99 przedmiotach oferowanych w semestrze letnim roku 2023/2024 i w semestrze zimowym roku akademickim 2024/2025. Program studiów architektura krajobrazu obejmuje obowiązkowe zajęcia dydaktyczne w języku obcym. Na studiach I stopnia są to języki: angielski, niemiecki, rosyjski, hiszpański. Na studiach II stopnia zajęcia w języku angielskim realizowane są w ramach przedmiotów kierunkowych na drugim semestrze (do wyboru: Landscape reading, History of landscape architecture, Assessment and evaluation of landscape resources) i trzecim semestrze (do wyboru: Designing of Cyberparks, Value of trees – economic and social approach, Temporary gardens: green design for events, scenography and everyday urban space). W ramach inicjatywy Uniwersytetu Otwartego i Biura Współpracy Międzynarodowej, studentom oferowane są również zajęcia anglojęzyczne. Istnieje również możliwość uczestnictwa w tych zajęciach studentów kierunku architektura krajobrazu.

Działania studentów oraz kadry badawczo-dydaktycznej w zakresie międzynarodowej wymiany koncentrują się przede wszystkim na udziałach w programach ERASMUS+, realizacji staży naukowych w ramach Własnego Programu Stypendialnego, finansowanego przez uczelnię, a także na umowach bilateralnych oraz zagranicznych wizytach naukowców w naszej instytucji. Nauczyciele akademicki aktywnie pozyskują fundusze na realizację projektów naukowych i edukacyjnych, co sprzyja zaangażowaniu studentów w międzynarodowe działania badawcze. Studenci mieli okazję wziąć udział w projekcie programu INTERREG „Inteligentne rośliny w miejscu pracy i ich wpływ na

wydajność oraz redukcję stresu (SmartPlants)”, w którym uczestniczyło 45 studentów. Dodatkowo, w ramach Grantów Norweskich „Communities for Climate Change Action (CoAdapt)” brało udział 41 osób. Zrealizowano także dwa granty w ramach partnerstw strategicznych programu Erasmus+: „U-Green: University cooperation for promoting the GREEN transition and sustainable practices in education and training” oraz „GINA: Green Infrastructure in Urban Areas – innovative educational course”. W projekcie U-Green, partnerzy z ośmiu instytucji z siedmiu krajów wspólnie opracowali cyfrową platformę edukacyjną oraz szereg anglojęzycznych materiałów szkoleniowych dotyczących zielonej transformacji. W skład tych materiałów wchodzi między innymi filmy, które mogą służyć jako dodatkowe wsparcie dla studentów architektury krajobrazu.

Aby móc uczęszczać na zajęcia językowe, studenci muszą znać nowożytny język obcy. W przypadku języka angielskiego wymagana jest co najmniej znajomość na poziomie B1, natomiast dla języków francuskiego, niemieckiego i rosyjskiego poziom A1. Zgodnie z Regulaminem Studiów oraz Regulaminem SPNJO, wszyscy studenci uczestniczący w lektoracie z języka obcego są zobowiązani do przystąpienia do końcowego egzaminu organizowanego przez SPNJO. Studenci kierunku architektura krajobrazu, chcący wziąć udział w programie Erasmus+ i odbyć studia za granicą, powinni wykazać się znajomością języka, w którym prowadzone są zajęcia na uczelni partnerskiej. Rekrutacja na praktyki dla studentów kierunku jest pro

wadzona centralnie przez Biuro Współpracy Międzynarodowej. Aby móc wyjechać na praktyki w ramach programu Erasmus+, kandydaci muszą wykazać się znajomością języka obcego na poziomie co najmniej B1. Osoby, które nie posiadają certyfikatu potwierdzającego ten poziom, mają możliwość przystąpienia do egzaminu z języka obcego, organizowanego przez Biuro Współpracy Międzynarodowej.

Studenci kierunku architektura krajobrazu, mają możliwość studiowania na zagranicznych uczelniach, korzystając zarówno z programu Erasmus+, jak i z sieci CEEPUS oraz sojuszu UNlgreen, do którego SGGW dołączyła w 2023 roku. W związku ze specyfiką tego kierunku, na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska powołano specjalnego Koordynatora ds. Programu Erasmus+, dedykowanego wyłącznie studentom architektury krajobrazu. W ramach programu Erasmus+ studenci mogą uczestniczyć w 23 umowach bilateralnych, ze szkołami z 17 krajach Unii Europejskiej. Dodatkowo, istnieje możliwość wyjazdów do krajów stowarzyszonych poza UE, w tym Japonii, a program CEEPUS oferuje stypendia na studia w Europie Środkowej. Aby ułatwić mobilność studentów na studiach I stopnia (semestr 6) oraz II stopnia (semestr 2), wprowadzono tzw. „okna mobilności”, które umożliwiają większą elastyczność w wyborze przedmiotów fakultatywnych na uczelniach zagranicznych. Studenci są informowani i zachęceni do uczestnictwa w programach wymiany międzynarodowej poprzez różnorodne kanały, takie jak media społecznościowe, plakaty, ulotki oraz ogłoszenia umieszczane na stronach Wydziału, Instytutu i Uczelni. Biuro Współpracy Międzynarodowej SGGW oraz Koordynatorzy Wydziałowi regularnie organizują spotkania informacyjne, podczas których tłumaczą zasady naboru i realizacji studiów za granicą. Jednocześnie, studenci są informowani o konieczności osiągnięcia efektów uczenia się wynikających z programu studiów podczas swojej wymiany. Koordynatorzy Wydziałowi wspierają ich także w wyborze przedmiotów oraz w wypełnianiu niezbędnej dokumentacji do wyjazdów. W ostatnich latach 56 studentów kierunku architektura krajobrazu miało okazję do skorzystania z możliwości studiów za granicą w ramach programów Erasmus+. W sumie zrealizowali oni 1391 punktów ECTS w uczelniach partnerskich oraz odbyli 13 miesięcy praktyk zarówno w krajach Unii Europejskiej, jak i poza nią.

Uczelnia oferuje również studentom możliwość uczestnictwa w zagranicznych stażach, szkołach letnich oraz konferencjach, korzystając z finansowania dostępnego w programie PROM, prowadzonym przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej (NAWA), a także z funduszy unijnych i programów EOG.

Nauczyciele prowadzący zajęcia na kierunku architektura krajobrazu, biorą udział w zagranicznych wyjazdach dydaktycznych, organizowanych w ramach programów Erasmus+ dla Krajów Programu oraz Krajów Partnerskich, a także Programu EOG Edukacja i wsparcia Fundacji Tempus oraz Polsko-Chińskiej Fundacji Współpracy Akademickiej. Łącznie w aktywnościach tych wzięło udział 17 pracowników. W latach 2018-2024 nauczyciele związani z kierunkiem architektura krajobrazu prowadzili zajęcia również na uczelniach europejskich oraz w Indonezji. Oprócz wyjazdów dydaktycznych, realizowali także staże badawcze, m. in. na Węgierskim Uniwersytecie Rolniczym i Nauk o Życiu – MATE. W ciągu ostatnich kilku lat na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska gościło 6 naukowców z zagranicy. Proces oceny umiędzynarodowienia kształcenia oraz doskonalenia warunków sprzyjających jego rozwojowi trwa nieustannie w ramach seminariów katedralnych. Na tych spotkaniach regularnie poruszane są kwestie dotyczące zwiększenia mobilności studentów, wzbogacenia oferty w języku angielskim oraz rozwijania współpracy z zagranicznymi uczelniami. Dodatkowo, Koordynator na Wydziale przygotowuje sprawozdania dotyczące mobilności dydaktycznej studentów oraz mobilności naukowej i dydaktycznej pracowników.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Rodzaj i zakres umiędzynarodowienia procesu edukacji są harmonijnie zintegrowane z celami, które zakładają zwiększenie międzynarodowego wymiaru kształcenia oraz mobilności studentów. Pracownicy wydziału aktywnie rozwijają sieć kontaktów i korzystnych relacji w środowisku naukowym za granicą, co znacznie podnosi rozpoznawalność kierunku na międzynarodowej arenie. Liczba wspólnych badań, projektów oraz programów dydaktycznych osiąga zadowalający poziom. Biuro Współpracy Międzynarodowej SGGW oraz Koordynator Wydziałowy skutecznie wspierają mobilność zarówno studentów, jak i kadry akademickiej. Wyniki przeglądów umiędzynarodowienia są wykorzystywane do podnoszenia jakości kształcenia na kierunku architektura krajobrazu, studenci

uczestniczą w wykładach zagranicznych. Nawiązane międzynarodowe współprace dają możliwość zapoznania się z różnorodnymi metodykami dydaktycznymi stosowanymi w podobnych kierunkach oraz pozwalają skorzystać z najlepszych praktyk w zakresie doskonalenia programów i metod nauczania. Wprowadzenie języka angielskiego do zajęć prowadzonych przez wykładowców znacząco poszerza możliwości dydaktyczne i sprzyja międzynarodowym wyjazdom. Podejmowane współprace przekładają się również na nowe możliwości praktyk zagranicznych dla studentów oraz realizację badań związanych z pracami dyplomowymi.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Wsparcie studentów w procesie nauczania jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do wejścia na rynek pracy. Motywuje studentów do osiągania dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Formy wsparcia studentów w zakresie przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności są różnorodne i zawierają także metody i techniki kształcenia na odległość. Pracownicy mają obowiązek odbywania konsultacji ze studentami w wymiarze co najmniej 2 godzin zegarowych, godziny konsultacji podane są na stronie internetowej wydziału. Studenci mają możliwość także indywidualnego kontaktu z nauczycielami akademickimi, poza wyznaczonymi godzinami zajęć i konsultacji zarówno w formie stacjonarnej, jak i zdalnej. Studentów wspierają także opiekunowie, wyznaczeni indywidualnie, spośród pracowników wydziału, dedykowani dla każdego roku, a także kierunkowy Koordynator ds. Praktyk. Studenci mogą korzystać z infrastruktury uczelni poza godzinami zajęć, a także stworzono dla nich pokoje wyciszenia i przestrzenie przeznaczonej do pracy i nauki. Studenci są także angażowani we współpracę z pracownikami naukowo-dydaktycznymi, których efektem są wspólne publikacje i projekty naukowe, a także udział w konferencjach naukowych. Uczelnia oferuje też wsparcie w postaci e-learningu, w ramach którego na platformie e-learningowej studenci mają dostęp do kursów uzupełniających wiedzę z prowadzonych przedmiotów. Dla studentów przewidziany jest także program Tutoringu i Mentoringu Akademickiego SGGW, w ramach którego student może nawiązać indywidualną współpracę z tutorem lub mentorem. Celem

procesu tutorskiego jest identyfikacja potrzeb, możliwości i podopiecznego, wspieranie jego indywidualnego rozwoju oraz motywowanie do osiągania zamierzonych celów. Natomiast, celem procesu mentorskiego w jest przyspieszanie osiągania przez podopiecznego oczekiwanych efektów uczenia się, poprzez wykorzystanie wiedzy, dojrzałości i doświadczenia mentora w zdefiniowanych wspólnie przez mentora i podopiecznego obszarach. Studenci mają także możliwość korzystać z dodatkowych warsztatów i certyfikowanych szkoleń, w ramach projektów: „Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój (POWER)” oraz „Sukces z natury – kompleksowy program podniesienia jakości zarządzania procesem kształcenia i jakości nauczania Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie”. Projekty pozwalają im nabyć dodatkowe umiejętności w postaci kursów np. z arborystyki, komputerowego wspomaganie kosztorysowania, czy nowoczesnych technik inwentaryzacji oraz szkoleń np. „Projekt zagospodarowania wód opadowych dla projektowanego osiedla”. Uczelnia oferuje także Program Uczelnianych Zajęć Obieralnych, w ramach, których studenci mogą zastępować przedmioty humanistyczne, bądź fakultatywne innymi kursami z ogólnouczelnianej puli. Kursy muszą posiadać równoważną liczbę punktów ECTS i można je realizować na różnych semestrach, dając studentom pewną elastyczność ilości zajęć na danym semestrze. Wewnętrzną obsługę studenta w ramach uczelni ułatwia system e-HMS (wirtualny dziekanat), a także każdy student ma także dostęp do poczty elektronicznej, pakietu MS Office365, w ramach którego znajduje się m.in. platforma MS Teams, wspierająca także komunikację pomiędzy pracownikami i studentami, MS Forms, czy dysk OneDrive. Studenci mają także dostęp do platformy e-learnigowej Moodle. Przewidziane są również dla studentów możliwości wymian międzynarodowych w ramach programu Erasmus+, gdzie studentów w realizacji wymian wspiera uczelniane Biuro Współpracy Międzynarodowej oraz Koordynator ds. studiów Erasmus+. Dla studentów przewidziane jest także ustawowe wsparcie materialne w postaci pomocy finansowej. Przysługuje im m.in. stypendium socjalne oraz zapomogi. Studenci mogą się także ubiegać o miejsce w domu studenckim oraz zwiększenie stypendium socjalnego w uzasadnionych sytuacjach związanych z trudną sytuacją życiową.

Studenci osiągający szczególnie wysokie wyniki w nauce mają możliwość ubiegania się o przyznanie indywidualnego programu studiów. Poza wsparciem merytorycznym i organizacyjnym studenci mają możliwość ubiegania się o gwarantowane przez ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce stypendium rektora, które motywuje do osiągania wybitnych wyników w nauce, zdobywania osiągnięć naukowych oraz artystycznych, a także sportowych. Studenci mogą otrzymać również stypendium Ministra właściwego ds. szkolnictwa wyższego za wybitne osiągnięcia, a także organizowany jest konkurs na dyplom roku oraz nagrodę dostaje również absolwent z najwyższą średnią ocen ze studiów.

Aktywność sportowa wśród studentów jest wspierana przede wszystkim przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu SGGW oraz Akademicki Związek Sportowy oferujący szeroką gamę sekcji do dyspozycji studentów w różnych dyscyplinach. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego dysponuje bogatą infrastrukturą sportową zawierającą m.in. boiska do siatkówki, piłki ręcznej, czy koszykówki, krytą pływalnię, siłownię, czy korty tenisowe. Studium Wychowania Fizycznego i Sportu SGGW oferuje także usługi rehabilitacji, zajęć dla osób z niepełnosprawnościami oraz zajęć teoretycznych. Realizowany jest również projekt „Integracyjna Sekcja AZ”, którego celem jest aktywizacja sportowa wszystkich członków społeczności akademickiej SGGW w szczególności osób z niepełnosprawnościami. Studenci w ramach aktywności artystycznej mają również możliwość działalności m.in. w akademickim i kameralnym chórze, Ludowym Zespole Artystycznym PROMNI,

Orkiestrze Reprezentacyjnej, czy Zespole Sygnalistów Myśliwskich AKTEON. Na wydziale funkcjonuje także Otwarta Pracownia Architektury Krajobrazu, gdzie studenci mogą rozwijać swoje umiejętności z zakresu rysunku, malarstwa, fotografii czy wykonywania odlewów w gipsie. Formy wsparcia studentów w zakresie przygotowania do wejścia na rynek pracy są różnorodne. Przygotowanie studentów do wejścia na rynek pracy wspierane jest poprzez działalność Biura Karier, które przedstawia studentom oferty pracy oraz praktyk, zapewnia studentom możliwości konsultacji zawodowych, pomoc w nabyciu umiejętności przygotowania CV, listu motywacyjnego, a także organizuje szkolenia i warsztaty rozwijające umiejętności potrzebne na rynku pracy. W Uczelni organizowane są także Targi Pracy, w ramach pracodawcy z różnych branż prezentują informacje o ofertach pracy i programach stażowych oraz odbywają się prelekcje związane z tematami wchodzenia na rynek pracy. Przedsiębiorczość studentów wspierana jest także przez Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, którego zadaniem jest pomoc w rozpoczęciu własnego biznesu. Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska współpracuje także z firmą Green City Life, w ramach której organizowane są zajęcia kameralne i terenowe na budowach zielonych dachów w Warszawie z udziałem przedstawicieli firmy.

Wsparcie studentów z niepełnosprawnościami ma charakter ogólnouczelniany. Na uczelni funkcjonuje Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami i Dostępności, do którego zadań należy reprezentowanie interesów tych osób i podejmowanie działań mających na celu stworzenie im odpowiednich warunków do udziału w procesie kształcenia. W uczelni powołano także Pełnomocnika Rektora ds. Studentów z Niepełnosprawnością, do którego zadań należy m. in. udzielanie porad, pomocy nauczycielom akademickim w zakresie pracy z osobami z niepełnosprawnościami; wsparcia studentów z niepełnosprawnościami w zakresie realizacji toku studiów; planowanie działalności szkoleniowej w zakresie tematyki związanej ze studentami z niepełnosprawnościami. Na poziomie wydziałowym działa Koordynator ds. studentów z ASD oraz Koordynator ds. Studentów z Niepełnosprawnością, do którego zadań należy m. in. monitorowanie działań zmierzających do zapewnienia właściwych warunków kształcenia studentów z niepełnosprawnością, prowadzenie skrzynki e-mail pozwalającej na zgłaszanie problemów przez studentów z niepełnosprawnością, bieżące rozwiązywanie problemów studentów z niepełnosprawnością, dystrybucję informacji o działaniach realizowanych dla zapewnienia właściwych warunków kształcenia studentów z niepełnosprawnością, czy współpracę z instytucjami niezapewniającymi właściwe warunki kształcenia studentów z niepełnosprawnością. Dla studentów z niepełnosprawnościami przewidziane są ułatwienia w studiowaniu w formie indywidualnej organizacji studiów, stypendiów dedykowanych osobom z niepełnosprawnościami, usług asystenta osoby z niepełnosprawnością, usług tłumacza języka migowego, dostosowanych form zajęć z wychowania fizycznego, dostosowania formy weryfikacji wiedzy. Stworzono także katalog wsparcia, dostępny na stronie internetowej, zawierający informacje o możliwych formach wsparcia, o które zwrócić się mogą studenci. Również infrastruktura przeznaczona na cele dydaktyczne jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Dostępne są przenośne pętle dla osób niedosłyszących, program powiększający, udźwiękowiający i ubrajlawiający środowisko Windows, na parkingach znajdują się także oznaczone miejsca postojowe, w czytelni funkcjonują specjalne stanowiska wyposażone w klawiatury, skanery i lupy dedykowane studentom z dysfunkcją wzroku, a także stoły z regulowaną wysokością. Budynki wydziału i uczelni spełniają wymagania architektoniczne dot. dostępności dla osób z niepełnosprawnościami ruchowymi. Studium Wychowania Fizycznego i Sportu SGGW organizuje dodatkowo grupowe zajęcia rehabilitacyjne dla studentów z niepełnosprawnościami, a także dostępne dla nich dostosowane

pokoje w domach studenckich. Uczelnia oferuje także wsparcie w procesie uczenia się z uwzględnieniem potrzeb różnych grup studentów np. podejmujących studia na dwóch kierunkach lub wychowujących dzieci, w ramach którego student jest upoważniony do indywidualnej organizacji studiów. Na terenie kampusu funkcjonuje także Niepubliczne Przedszkole SGGW oferujące opiekę nad dziećmi studentów w obniżonej cenie. W uczelni funkcjonuje także wsparcie psychologiczne, gdzie studenci mogą otrzymać anonimową bezpłatną pomoc psychologiczną. Konsultacje są także dostępne dla studentów zagranicznych z języku angielskim. Organizowane są także warsztaty, na których studenci mogą dowiedzieć się o radzeniu sobie w sytuacjach kryzysowych, budowaniu zdrowych kontaktów interpersonalnych, czy współpracy w grupie, w której znajduje się osoba z niepełnosprawnością. Wspierani są także studenci zagraniczni, dla których kompleksowe wsparcie odpowiada Biuro Wymiany Międzynarodowej oraz wydziałowy koordynator ds. studiów Erasmus +. Organizowane są dla nich wydarzenia integracyjne, a także dzień orientacyjny, w którym przedstawiane są im najważniejsze informacje o funkcjonowaniu uczelni i wydziału.

Studenci kierunku architektura krajobrazu mogą zgłaszać swoje uwagi, wnioski oraz skargi do właściwego prodziekana, opiekuna roku lub poprzez przedstawicieli samorządu studenckiego, a także formalnie poprzez anonimowy formularz „Okno Jakości” oraz ankiety studenckie. W przypadku doraźnych problemów sprawy są rozstrzygane na bieżąco. W przypadku poważniejszych skarg, podejmowane są działania wyjaśniające. Wyniki ankiet analizowane są przez poszerzone Kolegium Dziekańskie, zgłoszone przez studentów uwagi są konfrontowane ze stanowiskiem nauczycieli akademickich, a następnie przekazywane do rozpatrzenia przez Władze Wydziału. Skargi i uwagi w ramach ankiet oraz bezpośrednich zgłoszeń mogą być podstawą do zarządzenia dodatkowych hospitacji w przypadku nauczyciela akademickiego, jak również w konsekwencji, do skierowania sprawy do Rektorskiej Komisji ds. Przeciwdziałania Mobbingowi lub Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich. System zgłaszania i rozpatrywania skarg charakteryzuje się dobrą skutecznością, dobrze odpowiadając na związane potrzeby studentów. W Uczelni powołano także niezależnego i neutralnego Rzecznika akademickiego, którego zadaniem jest wspieranie pracowników i studentów w rozwiązywaniu konfliktów oraz dbanie o to, by wszyscy członkowie społeczności akademickiej byli traktowani sprawiedliwie i uczciwie.

W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego organizowane są obowiązkowe szkolenia dla nowo przyjętych studentów dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy w formie e-learningowej. Funkcjonuje także Społeczny Inspektor Pracy, której zadaniem jest reagowanie na zgłoszenia pracowników wymagające kontroli warunków pracy, a także monitoruje wszelkie nieprawidłowości zagrażające życiu i zdrowiu społeczności akademickiej. W każdym laboratorium, w którym stosowane są specyficzne odczynniki chemiczne znajduje się regulamin bezpieczeństwa i higieny pracy, apteczka oraz informacja o kontaktach do osób przeszkolonych do udzielania pierwszej pomocy z wykorzystaniem defibrylatora. Studenci informowani są także ustnie przez prowadzących o specyficznych zagrożeniach związanych z kontaktem z substancjami chemicznymi. W kwestiach odnoszących się do dyskryminacji lub molestowania na uczelni powołano Koordynatora ds. Równego Traktowania Pracowników i Studentów, do zadań którego należy zapewnienie równego traktowania i ochrony przed dyskryminacją pracowników i studentów.

Przykładem motywowania studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się są konkursy w ramach realizacji przedmiotów kierunkowych we współpracy z jednostkami z otoczenia społeczno-gospodarczego np. Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie, Spółdzielnią Mieszkaniową „Batory-Wschód” w Warszawie, czy Spółdzielnią Mieszkaniową „Służewiec” w Warszawie. Studenci w ramach

tych konkursów realizują postawione przez podmioty zadania, a autorzy najlepszych prac otrzymują nagrody rzeczowe.

Kompetencje kadry wspierającej studentów w procesie uczenia się oraz towarzyszących studiom aktywnościach są adekwatne i odpowiadają potrzebom studentów w tym zakresie, umożliwiając rozwiązywanie pojawiających się problemów. Obsługą kompleksową studentów zajmuje się dziekanat Wydziału, gdzie student może załatwić sprawę osobiście, telefonicznie lub mailowo. Pracownicy biorą udział w szkoleniach podnoszących kompetencje z zakresu m.in. wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami, czy spraw administracyjnych, a ich praca oceniana jest w ramach ankiet dostępnych publicznie na stronie wydziału.

Na wydziale działa Rada Wydziałowa Samorządu Studentów, który udziela pomocy studentom i wspiera ich we wszystkich sprawach dotyczących studiowania. Samorząd jest wspierany materialnie i pozamaterialnie oraz angażowany jest na różnych etapach w proces doskonalenia jakości kształcenia. Przedstawiciele samorządu studenckiego aktywnie uczestniczą w opiniowaniu programów studiów, pracach organów kolegialnych wydziału i biorą aktywny udział w działaniach zespołów projakościowych, takich jak Rada Programowa dyscypliny Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka. Na wydziale działa dziewięć kół naukowych, w tym związane z architekturą krajobrazu m.in. Koło Naukowe Architektów Krajobrazu, Koło Naukowe Architektury Zrównoważonej – ARCHI-ECO-LAB. Koła są kompleksowo wspierane przez władze wydziału, które w razie potrzeby zapewniają wsparcie infrastrukturalne, organizacyjne oraz finansowe.

Na ocenianym kierunku są prowadzone sformalizowane i systematyczne przeglądy wsparcia studentów w procesie uczenia się. Badanie wsparcia studentów w procesie uczenia się odbywa się zarówno formalnie, jak i nieformalnie. Formalna ocena pracy nauczycieli akademickich dokonywana jest w ramach ankietyzacji przeprowadzanej za pośrednictwem systemu e-HMS. Oceny jakości obsługi administracyjnej studentów i pracy dziekanatu, są dokonywane w ramach ankiet dostępnych na stronie wydziału. Dodatkowo dostępne są także ankiety z oceną zasobów wykorzystywanych na potrzeby kształcenia na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Przykładami nieformalnego badania wsparcia jest natomiast stały kontakt i przeprowadzane rozmowy z pracownikami uczelni, administracyjnymi oraz dydaktycznymi, skutkujące wprowadzaniem zmian np. w planie zajęć, czy weryfikacji efektów uczenia się

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Studenci objęci są szerokim i różnorodnym wsparciem w procesie uczenia się, m. in. poprzez możliwość skorzystania z indywidualnych konsultacji z prowadzącymi zajęcia, możliwość korzystania z infrastruktury Uczelni poza zajęciami dydaktycznymi, czy udziału w targach pracy. Realizacja procesu kształcenia odbywa się z wykorzystaniem współczesnych technologii, a kadra wspiera rozwój naukowy studentów, co pozwala im na przygotowanie się do udziału w działalności naukowej. Działania podejmowane przez Uczelnię dotyczą wielu aspektów związanych ze studiowaniem, takich jak wsparcie osób z niepełnosprawnościami, pomoc materialna, czy przeciwdziałanie dyskryminacji. Studenci otrzymują wsparcie poprzez kompleksową obsługę ze strony dziekanatu. Pracownicy biorą udział w szkoleniach w zakresie rozwoju kompetencji administracyjnych. Wspierany jest także Samorząd Studencki w formie materialnej i pozamaterialnej. Prowadzone są cykliczne przeglądy dotyczące wsparcia studentów w procesie uczenia się ze strony kadry dydaktycznej i administracyjnej. Większość uwag studenci zgłaszają swoim przedstawicielom w strukturach samorządowych lub bezpośrednio do pracowników dziekanatu.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacje o studiach są dostępne publicznie przede wszystkim w postaci informacji na stronach internetowych Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, a także jednostek ogólnouczelnianych (np. Biura Karier). Informacje są dostępne dla wszystkich potencjalnych odbiorców, w sposób pozwalający na łatwe zapoznanie się z nimi, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem. Strona internetowa wydziału w podstawowym stopniu dostosowana jest do potrzeb osób z niepełnosprawnością m.in. poprzez odpowiedni kontrast i wielkość tekstów, natomiast strona internetowa uczelni posiada bogate menu dostępności. Zarówno strona uczelni jak i wydziału posiada dostępną opcję skorzystania z tłumacza języka migowego online. Strony internetowe są dostosowane także do wyświetlania na urządzeniach mobilnych. Informacje w tej wersji strony są łatwo dostępne, a treści przejrzyste i zrozumiałe. Strona uczelni i wydziału jest dostępna także w

języku angielskim, oferując kluczowe treści, natomiast nie znaleziono możliwości dostępu do stron internetowych w innych językach. Dostępność informacji związanych z kształceniem na kierunku jest szeroka i obejmuje kluczowe aspekty procesu rekrutacyjnego oraz organizacji programu nauczania. W łatwy sposób można uzyskać informacje dotyczące celów kształcenia na danym kierunku, oczekiwanych kompetencji od kandydatów, warunków przyjęcia na studia, a także kryteriów kwalifikacji kandydatów. Łatwo dostępne są także kluczowe informacje dot. terminarza przyjęć na studia, charakterystyki systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, charakterystyki warunków studiowania i wsparcia w procesie uczenia się. Strona SGGW zapewnia również opcję bezpłatnej subskrypcji bieżących informacji za pomocą newslettera, który umożliwia otrzymywanie powiadomień mailowych w dniu opublikowania nowego materiału. Wszystkie niezbędne dla studentów informacje zostały zebrane w zakładkach „Studenci” i „Kampus” na głównej stronie wydziału oraz „Dla studenta” na stronie Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska”. Są tam dostępne m.in. programy studiów, sylabusy, czy ważne druki do pobrania. Wewnętrzne akty normatywne Uczelni, dostępne są w Biuletynie Informacji Publicznej. Informacje na temat uzyskanych ocen oraz kontakt z pracownikami zapewniony jest przez system e-HMS oraz platformę MS Teams. Na stronie dedykowanej rekrutacji są zamieszczone informacje o kwalifikacjach jakie uzyskuje absolwent oraz możliwych kierunkach pracy zawodowej. Na stronie wydziału w można także znaleźć informacje o m.in. pracownikach i promocji wydziału, natomiast na stronie głównej uczelni m.in. o badaniach naukowych, współpracy uczelni, umiędzynarodowieniu, czy możliwości dodatkowych aktywności. Dostępne są na stronie uczelni także linki do stron z informacjami o wsparciu: Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami i Dostępności, Opieka Medyczna i Psychologiczna, Równe Traktowanie, czy informacje o Kampusie i infrastrukturze dostępnej w uczelni. Na stronie internetowej uczelni zamieszczane są komunikaty dla kandydatów, studentów i pracowników. Publikowane są również m.in. zapowiedzi o nadchodzących wydarzeniach i relacje z wydarzeń, oraz informacje o konkursach. Media społecznościowe (Facebook, YouTube, Instagram, LinkedIn) są dodatkowymi kanałami kontaktu ze studentami, a także kandydatami na studia. Profile w serwisach Facebook, Instagram i LinkedIn służą do publikowania aktualności, ofert dla studentów, informacji o wydarzeniach organizowanych i odbywających się na Uczelni, a także informacji dla kandydatów na studia. Informacje są pełne i adekwatne do potrzeb szerokiego grona odbiorców. Prezentowane treści są aktualne.

Za nadzór nad aktualnością i zgodnością z obowiązującymi na Uczelni regulacjami odpowiedzialne jest Centrum Informatyczne i Dział Promocji SGGW, natomiast za aktualizację informacji ogólnych w biuletynie informacji publicznej odpowiada rzecznik prasowy uczelni. Ponadto, oceną publicznego dostępu do informacji zajmuje się na poziomie Wydziału Zespół Roboczy ds. Promocji, który analizuje i monitoruje informacje prezentowane na stronie internetowej oraz prowadzi bieżącą korektę i uzupełnianie treści. Studenci mogą także swoje uwagi dotyczące działania strony poprzez formularz dostępny na stronie, a także jest do nich wysyłana raz na 2 lata, ankieta dot. Dostępności infrastruktury teleinformatycznej. Wsparcie w monitorowaniu informacji i dostępu stron internetowych odbywa się również nieformalnie, gdzie studenci są proszeni o przesyłanie swoich uwag opiekunom roku. Wszystkie osoby korzystające ze stron internetowych mogą także zgłaszać swoje uwagi na dostępny na stronie adres poczty elektronicznej.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione.

Uzasadnienie

Dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach zapewniony jest w głównej mierze w sposób cyfrowy, przy wykorzystaniu wydziałowych oraz uczelnianych witryn internetowych. Strony internetowe zorganizowane są w sposób przejrzysty, zawierają wszystkie niezbędne informacje poukładane w sposób intuicyjny i logiczny. Strony internetowe gromadzą informacje skierowane zarówno do osób studiujących, jak i kandydatów na studia. Dostęp do najważniejszych informacji nie sprawia problemu również osobom ze szczególnymi potrzebami, strony dostosowane są do potrzeb osób słabo widzących. Dostęp do informacji jest stale monitorowany, a treści na bieżąco aktualizowane. Podejmowane przez uczelnię działania w zakresie publicznego dostępu do informacji należy uznać za właściwe.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się rozszerzenie dostępności strony internetowej wydziału dla potrzeb osób z niepełnosprawnościami m.in poprzez możliwość zwiększania kontrastu, wielkości tekstów, czy możliwość wyłączania zdjęć i animacji.
2. Rekomenduje się przegląd i aktualizację treści strony internetowej wydziału w anglojęzycznej wersji językowej.

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Nadzór merytoryczny nad kierunkiem studiów sprawuje Dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Jego kompetencje określa Statut SGGW oraz regulamin organizacyjny SGGW. Nadzór jest realizowany zgodnie z Wydziałowym Systemem Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Organizacja procesu kształcenia bazuje na następujących dokumentach: Ustawa - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; Polska Rama Kwalifikacji; Statut Uczelni; Zarządzenia Rektora, Regulamin Studiów SGGW

Dziekan korzysta ze wsparcia Rady Programowej dyscypliny inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka, Zespołu roboczego ds. kierunku, Koordynatora ds. jakości kształcenia na kierunku architektura krajobrazu, Prodziekana oraz interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych będących członkami Rady Programowej. Kompetencje i zakres odpowiedzialności zostały określone w sposób przejrzysty.

Zatwierdzanie, zmiany programu studiów dokonywane jest w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury. Ich wprowadzanie wynika z potrzeby dostosowania profilu absolwenta do oczekiwań rynku pracy raz postępu naukowego. Informacja o potrzebach jest pozyskiwana od studentów przez opinie zawarte w ankietach oraz z wniosków wyciąganych na podstawie ewaluacji efektów uczenia się prowadzonej przez Koordynatorów przedmiotów. Ponadto wykorzystywane są wyniki monitoringu programów studiów w innych uczelniach w kraju i zagranicą oraz informacje pochodzące od interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych. W przypadku podjęcia decyzji o konieczności wprowadzenia zmian w programie studiów powoływany jest zespół Roboczy do spraw kierunku architektura krajobrazu przy radzie dyscypliny.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte kryteria. Dotyczy to zarówno przyjęć na pierwszy jak i na drugi stopień.

Na kierunku prowadzona jest systematyczna ocena programów studiów, w zakresie efektów uczenia się, stosowanych metod, zakresu tematycznego itp. Weryfikacja programu studiów jest wielopoziomowa. Przeglądy programów studiów prowadzone są po zakończeniu roku akademickiego. Prowadzona jest również ocena zgodności programów z oczekiwaniami otoczenia społeczno-gospodarczego. Oceniany jest stopień potwierdzenia uzyskanych efektów uczenia się, oraz to czy formy i metody dydaktyczne pozwalają na osiągnięcie uzyskanych efektów.

Studenci poprzez system ankietowy oceniają kształcenie, sposób realizacji zajęć, sposób oceniania, warunki studiowania oraz wsparcie w procesie uczenia się. W monitoringu programu studiów uczestniczą również absolwenci kierunku, bezpośrednio po zakończeniu studiów, po 3 i 5 latach, co pozwala na śledzenie ścieżek kariery. W wyniku tych działań wprowadzono pewne zmiany w programach studiów, których przykładem jest przesunięcie na wniosek studentów i koordynatora przedmiotu *Gleboznawstwo* z II na I sem., a z kolei *uprawa i nawożenie gleby* z II na I sem. Wprowadzenie *konwersatorium* zamiast *seminarium dyplomowe* na VI sem. Wprowadzenie na VI sem. 15 godz. *podstawy systemów informacji geograficznej GIS* zamiast *seminarium dyplomowe*.

Na kierunku prowadzona jest również ocena poziomu kształcenia przez analizę miarodajnych wskaźników, dokonywany jest w tym celu przegląd losowo wybranych prac dyplomowych i pełnej dokumentacji dyplomowania oraz prac etapowych (egzaminów, projektów, sprawozdań itp.). Uczelnia realizowała projekt MNiSW Doskonałość dydaktyczna uczelni, którego celem było ujednolicenie procedur na poziomie uczelni. Wprowadzenie nowej procedury, ankiety dot. zasobów i pracy administracji. Realizowany był również projekt POKL Podnoszenia jakości zarządzania zasobami SGGW.

W ocenie programów studiów i sposobu jego realizacji uczestniczą studenci i przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego. Na ich wniosek stwierdzono potrzebę bardziej elastyczne podejścia do realizowania programu studiów, umożliwiając studentom udział w spotkaniach branżowych, odbywanie wizyt w specjalistycznych placówkach naukowo-badawczych, obiektach kultury, szkółkach roślin ozdobnych itp.

Na podstawie dokonanej oceny opracowywane są zasady przygotowywania prac, np.: formułowania celu pracy, doboru literatury. Ponadto w ocenie uwzględniane są wyniki hospitacji, ocena nauczycieli akademickich oraz wyniki ankiet studenckich. Warto zwrócić uwagę, że hospitacje odbywają się bez wcześniejszej zapowiedzi, co gwarantuje rzetelność tego badania.

Kształcenie na kierunku poddawane jest ocenie PKA, władze Uczelni dbają o to by wnioski z wizytacji wykorzystywać i wdrażać również na innych kierunkach.

Pracownicy wymieniają swoje doświadczenia dot. jakości kształcenia uczestnicząc co roku w Forum Architektury krajobrazu, konferencji będącej płaszczyzną kontaktów i stałej formy podnoszenia jakości kształcenia.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

(Ocenę realizacji zaleceń należy uwzględnić w ocenie spełnienia kryterium, mając na uwadze postanowienia ust. 4 pkt 2 zał. nr 3 do Statutu PKA)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia	Ocena realizacji zalecenia (zalecenie zrealizowane / zalecenie niezrealizowane)
1.	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Nadzór merytoryczny nad kierunkiem studiów architektura krajobrazu został jasno określony, sprawuje go Dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Jego kompetencje określa Statut

SGGW. Dziekan korzysta ze wsparcia Rady Programowej dyscypliny oraz zespołu roboczego ds. Kierunku. Kompetencje i zakres odpowiedzialności zostały określone w sposób przejrzysty.

Zatwierdzanie, zmiany programu studiów dokonywane jest w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury. Zmiany są inicjowane przez interesariuszy wewnętrznych jak i zewnętrznych. . W przypadku podjęcia decyzji o konieczności wprowadzenia zmian w programie studiów powoływany jest zespół Roboczy do spraw kierunku architektura krajobrazu przy radzie dyscypliny.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte kryteria. Dotyczy to zarówno przyjęć na pierwszy jak i na drugi stopień.

Na kierunku prowadzona jest ocena poziomu kształcenia przez analizę miarodajnych wskaźników. Dokonywany jest przegląd dokumentacji losowo wybranych prac dyplomowych oraz prac etapowych.

W ocenie programów studiów i sposobu jego realizacji uczestniczą studenci i przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego. Na ich wniosek wprowadzane są korekty w programach studiów.

Kształcenie na kierunku poddawane jest ocenie PKA, władze Uczelni dbają o to by wnioski z wizytacji wykorzystywać i wdrażać również na innych kierunkach.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia
